XXXVI. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. MÁJUS 8.

Ludas Matyi

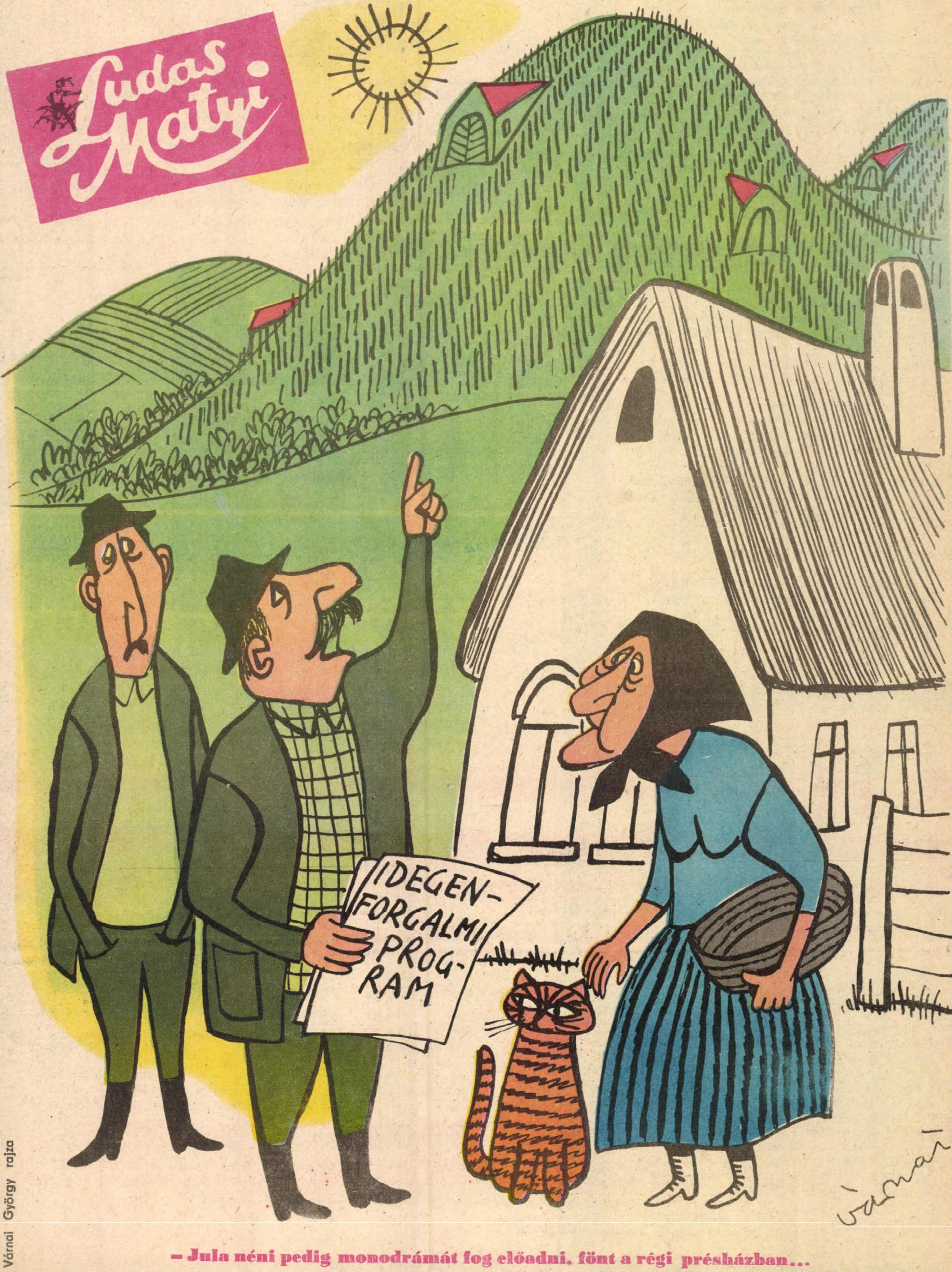
IDEGEN-
FORGALMI
PROG-
RAM
várnai

– Jula néni pedig monodrámát fog előadni, fönt a régi présházban...

Várnai György rajza

Elfoglaltság

Más kárán tanul az okos – tartja a mondás; hadd egészítsem ki e bölcsességet saját tapasztalatommal, miszerint más hasznából tanul az ügyes. Éppen ezért megkülönböztetett figyelemmel olvasgatom a napilapok álláskereső apróhirdetéseit, hogy ötleteket meríthessek, hogyan lehet ellensúlyozni a begyűrűzések hatásait, vagyis milyen elfoglaltsággal lehet kiegészíteni a havi fixet.

Sajnos, az eddig olvasottakat nem tudtam gyümölcsöztetni. Telefonügyeletet nem vállalhatok, mert nincs telefonom. A gépkocsibejáratáshoz a mai közlekedési állapotok mellett nem fűlik a fogam; a bedolgozást a két balkezem kizárja. Nem adtam fel a reményt, s jól tettem, mert végre napvilágot látott a nagy ötlet, néhány százezer példányban, hogy aszongya:

„Fiatalember személygépkocsival egésznapos elfoglaltságot keres."

A szöveg azóta többször is megjelent a lapokban, tehát mások is jónak tartják az ötletet. Itt a nagy lehetőség: fiatalember vagyok, egy Trabanttal is megáldott a Merkur, most már csak egy jól fizető egésznapos elfoglaltságot kell találni...

Hoppá... Hiszen nekem munkahelyem van, ahol akad elfoglaltság, ha nem is egésznapos, csak nyolcórás. Márpedig itt valami trükk van a dologban, mert a hirdetőnek gépkocsija is van, meg egész napja is. Ha meg állandó éjszakás, akkor mikor alszik?! Beszélni kellene vele, csakhogy szemérmes a tag, csak jeligét közöl. Vajon mit csinál egész nap?

Megvan! Nem az elfoglaltság a lényeg, nem is az egész nap. Felfedezésemet a hirdetés általam tökéletesített változatában teszem közkinccsé:

„Fiatalember olyan munkahelyet keres, ahol személygépkocsijával egésznapos elfoglaltságot kereshet."

Ajánlatokat a szerkesztőség címére kérek:

Fodor Zoltán

Kacsa és whisky

Egy magyarra fordított francia bűnügyi regényben megüti szemem az a passzus, melyben egy kisfiú levelet szándékozik írni kórházban fekvő édesanyjának. Lássuk csak, mit mond a gyermek:

„Én majd lerajzolom neki a balesetet. Anya sohasem olvassa a **kacsákat,** s így legalább el tudja majd képzelni a dolgot."

Eltöprengek: vajon miféle kacsákat nem olvas a jóasszony? A kis hápogókról, ugye, eleve nem lehet szó, hisz a néni kórházban van. Marad a kacsa, mint hamis hír. De hát hogy az ördögbe képes valaki úgy olvasni újságot, hogy pont a kacsákat hagyja belőle olvasatlan?

Megmondom: úgy, hogy a francia „canard" (kacsa) szó – túl a hírlapi kacsán – magát a **hírlapot** is jelenti, pontosabban: zuglapocskát. Csak hát vajon honnan tudhatná ezt a tájékozatlan olvasó, ha egyszer a tájékozatlan fordító sem tudja?

Ez a leiterjakab egyébiránt félelmetesen emlékeztet arra a másikra, ahol – a fordító szerint legalábbis – **whiskyvel** ragasztottak le egy levelet. A hökkent olvasó honnan a csudából sejthette volna, hogy a **scotch** ahelyt nem whiskyt jelentett, hanem – **celluxot?**

Timár György

„Ha nyakamba csurran az eső"...

Somló Tibor elvtárs, népfrontaktivista keres telefonon: Szűr-Szabó József rajzával pöröl. A Választási előkészület című rajz két hete jelent meg lapunkban; málladozó esőcsatornán a felirat: sokat várunk szeretett tanácstag-jelöltünktől!

A csorgó csatornát megjavíttatni nem a tanácstag feladata, arra ott az Ingatlankezelő – érvel, vitázik telefonálónk. Nem jó, ha a tanácstag elvész az apró ügyek, panaszok intézésében, őt arra jelölik, választják, hogy a lakóterület-politikai munkát irányítsa, a városfejlesztés, a környezetvédelem nagy feladataival birkózzék. Mindezt telefonálónk körzetének jelölőgyűlésén is elmondta, ahol mindenki egyetértett vele. Jó volna hát, ha Szűr-Szabó és a Ludas is jobb belátásra térne ebben az ügyben.

Igaz, igaz, a rokkant csatornák gyógyítása az IKV dolga. De: az IKV gazdája, irányítója, ura-parancsolója a tanács. A tanács apparátusa. De az apparátus gazdája, irányítója (azt, hogy ura-parancsolója, már nem merem írni, kerülendő az újabb telefonokat): a testület. Hogy mennyire végzi jól, rosszul a munkáját egy tanácstag, vagy a tanácstagok testülete, azt azért a csurranó, cseppenő ereszeken is le lehet mérni. Egy icipicit, egy cseppecskét.

Falusi tanácstag korómból emlékszem: összehívtuk a művelődési házba az embereket, várost álmodó, merész ívelésű fejlesztési terveink ismertetésére. Kevesen jöttek el, a járdátlan, sáros, kivilágítatlan utakon nem találtak oda. Elmondtam már, csak ismétlem: hiába akarom a csillagokat mutatni annak, akinek folyton a lába elé kell nézni, hogy bele ne lépjen a gödörbe, sárba.

Vagy, hogy a példánál maradjak: a legragyogóbb környezetvédelmi, városfejlesztési, lakóterület-politikai eszmefuttatásokat sem tudom zavartalan gyönyörűséggel hallgatni, ha közben a bádogereszből a nyakamba csurran az eső...

Radványi Barna

Szonda

Úgy vagyok én a hírekkel, hogy szívesebben olvasok két jó hírt, mint egy rosszat. Nos, most egy olyan jó hírt olvashattunk az újságokban, ami már kettőnek is beillik.

A jó hír hírül adta, hogy nincsen többé gond az alkoholszondával; annyi készül belőle, hogy el tudjuk látni alkoholszondával a gyárakat, sőt más munkahelyeket is, melyekben szondára lenne szükség a jobb munka érdekében, de még a civilek is vásárolhatnak szondát autósboltokban, benzinkutaknál. Ha egy gépkocsivezető annyit ivott, hogy már arra sem emlékszik, ivott-e, vagy sem, csak felbont egy szondát, megfújja és mindjárt tudja, hányadán áll. Csuda öröm az ilyesmi.

Most már azt is kezdem kapiskálni – visszamenőleg –, miért nem ment sok helyütt a termelés úgy, mint a karikacsapás. Csak ült a sok, munkára éhes száj a gép mellett, vagy csellengett az íróasztalok között, és nem volt mit megfújnia.

Hát csoda, hogyha ilyen körülmények között sokan a sárga földig leitták magukat, fényes nappal? Még szerencse, hogy inni minden időben volt mit, csak fújni nem volt mindig mit.

Most hát lesz szonda, szükséglet szerint, nem fog akadozni a termelés. Legalábbis a szondát gyártó vállalatnál nem fog, a jó hír szerint. Mivelhogy az alkoholszondát a szondagyárban **gyártják,** és nem fújják, a szondagyárban minden megfújt szonda kidobott pénz, és mennél több szondát nem fújnak meg, annál több lesz a termelés, jobb lesz a teljesítmény. A szondagyár – szegezzük le örömmel – ezek szerint egyenesben van.

De hogyan lehetséges a szondával hasznot húzni **mást** gyártó munkahelyen? Csak egy tipp a sok lehetőség közül:

A legtöbb ember – a hótt részeg kivételével – azért tudja, hogy ivott, ha nem is fúj bele a szondába. Egy alkoholszonda kereskedelmi ára – hozzávetőleges tudomásom szerint – hat-nyolc forint. Minden dolgozó, aki elismeri vagy önként jelenti, hogy ivott, szondát spórol a vállalatának, ez pedig, egy tízezer munkást foglalkoztató üzemben, évi átlagban, több százezer forint megtakarítást jelenthet.

Minden vállalat nyerne ezen. Kivéve egy vállalatot:

Sajnos, az alkoholszondát gyártó gyárnak menthetetlenül csökkenne a jövedelme.

Nem egy könnyű dolog a termelés összehangolása...

Somogyi Pál

ZÁSZLÓBONTÁS

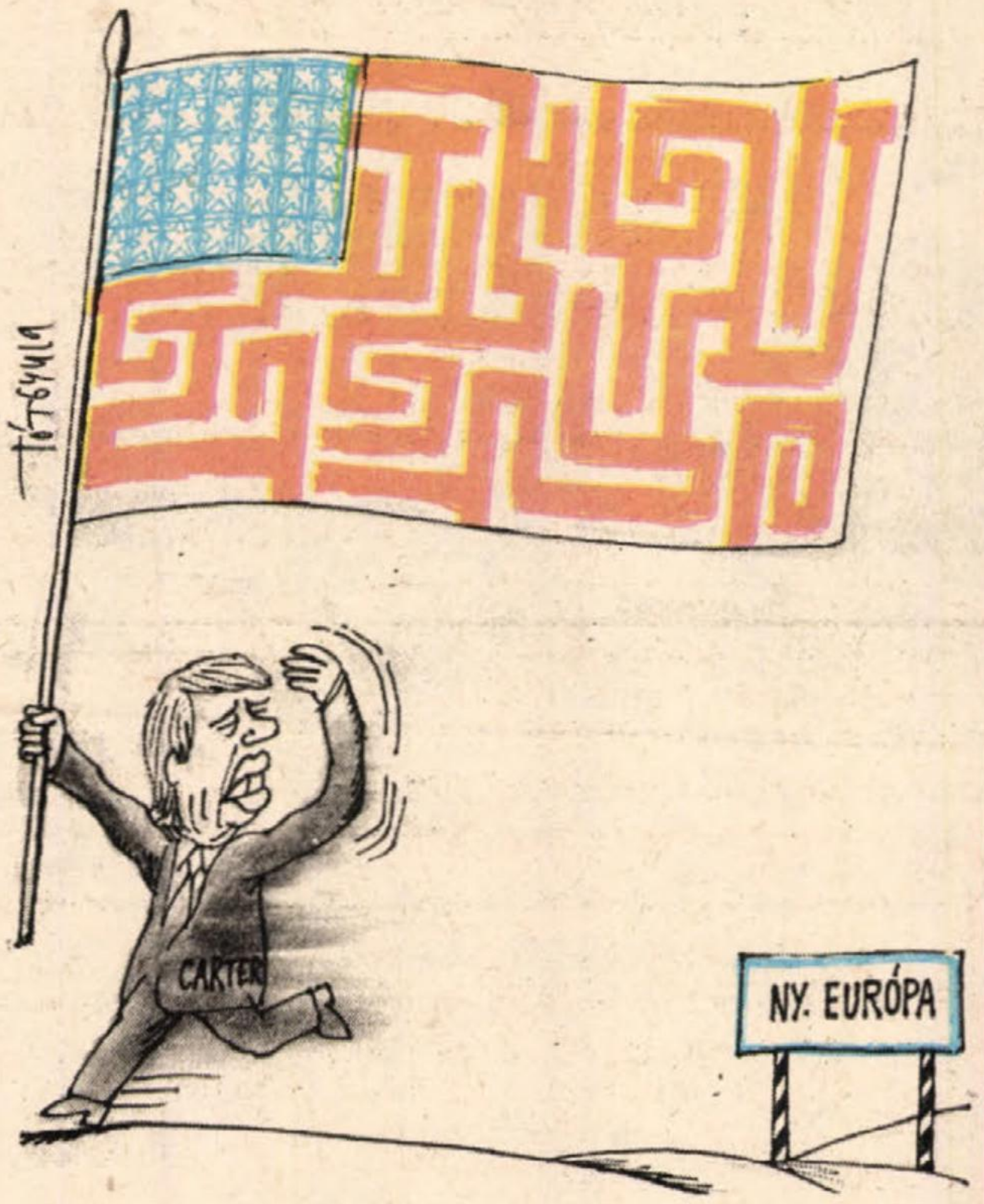

– Utánam!

DÖNTSÖN A SORS

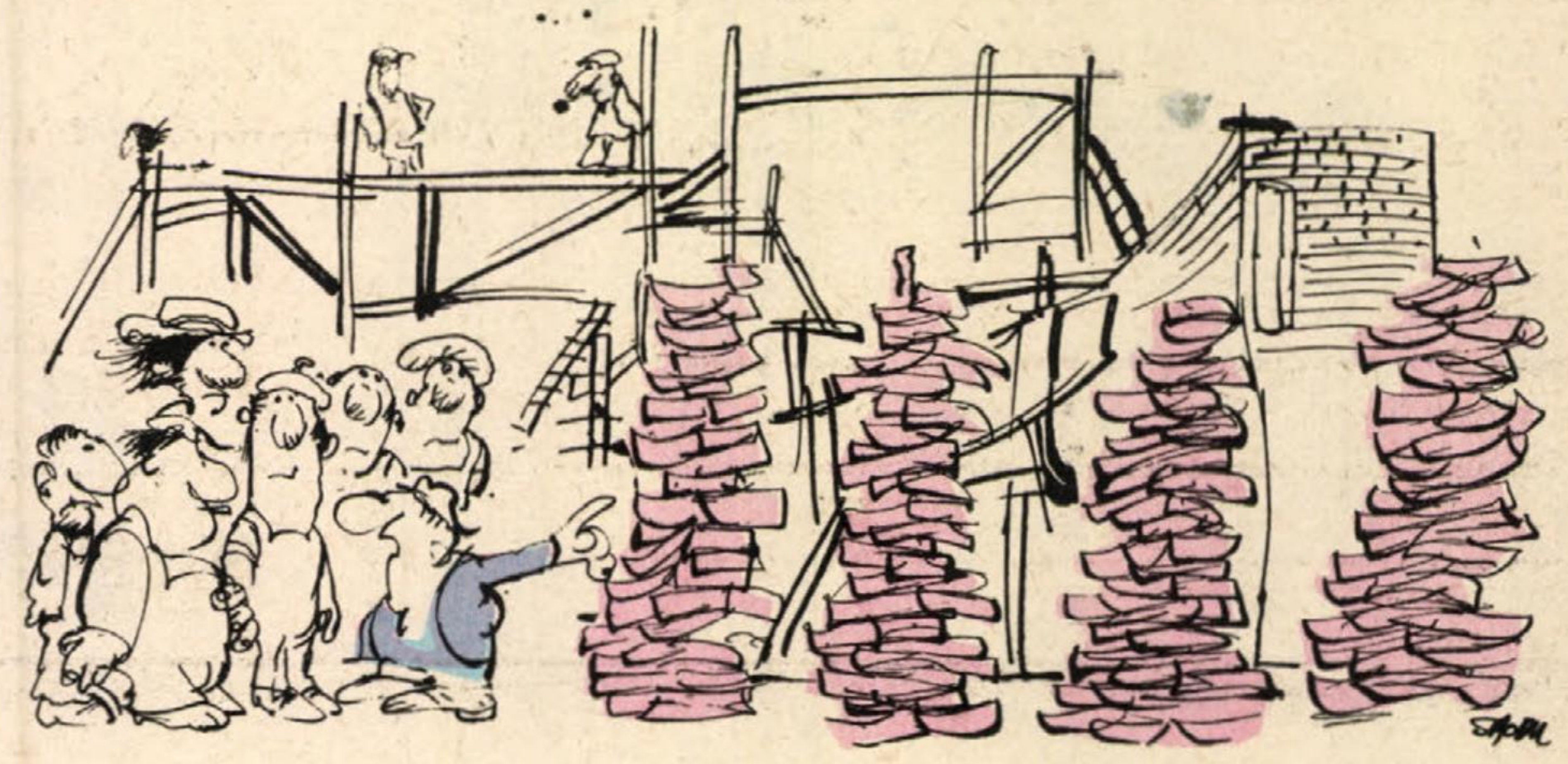

– A brigád prémiuma az egyik téglarakás alatt van. Azé lesz, aki megtalálja...

ELSŐ SZAVAZÓ

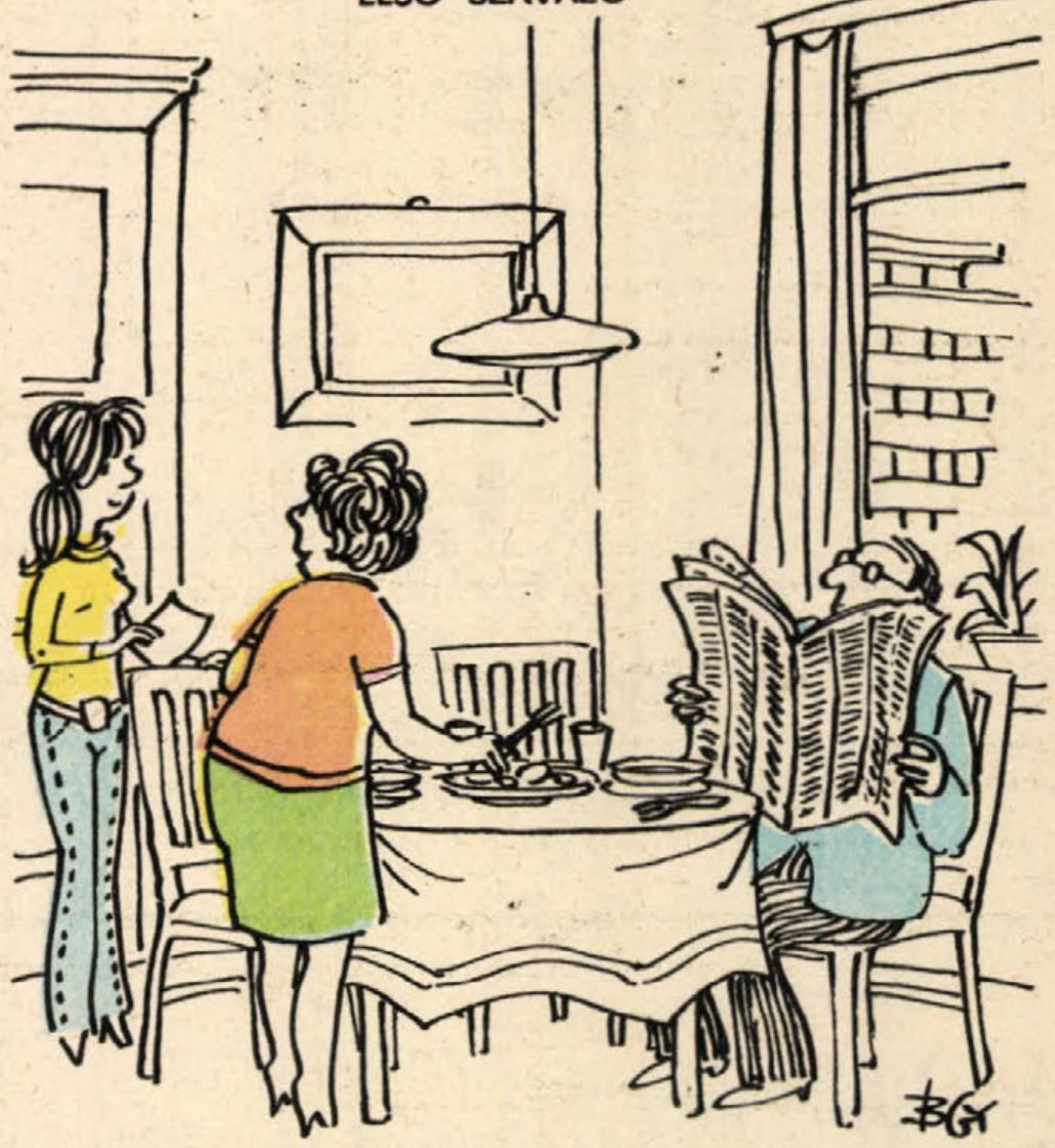

– Apád meg én a Népfrontra szavazunk, de nem akarunk befolyásolni...

ÚJ BESOROLÁS

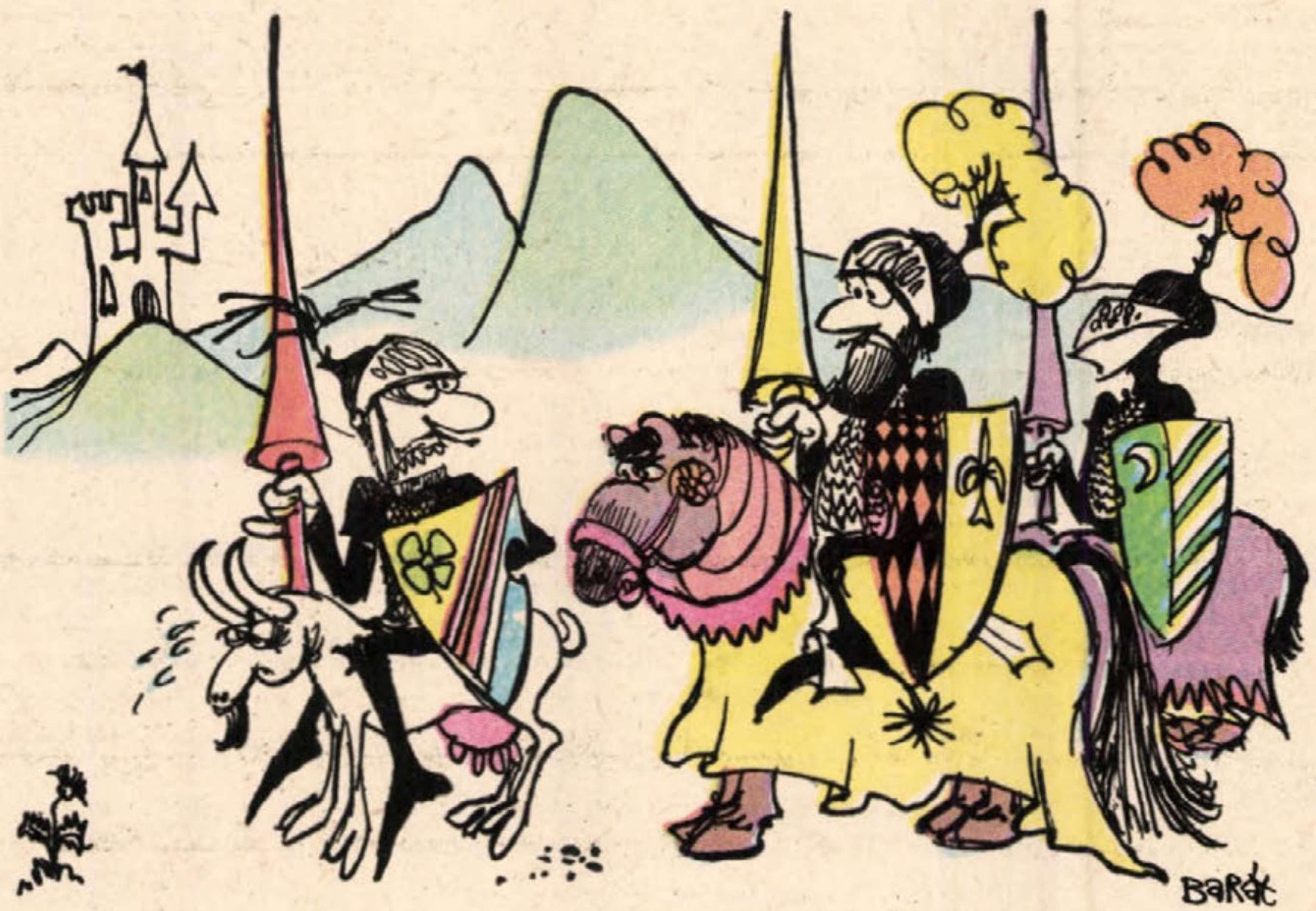

– Mit csodálkozik? Csak 1985-re igazolták vissza a lókiutalásomat!

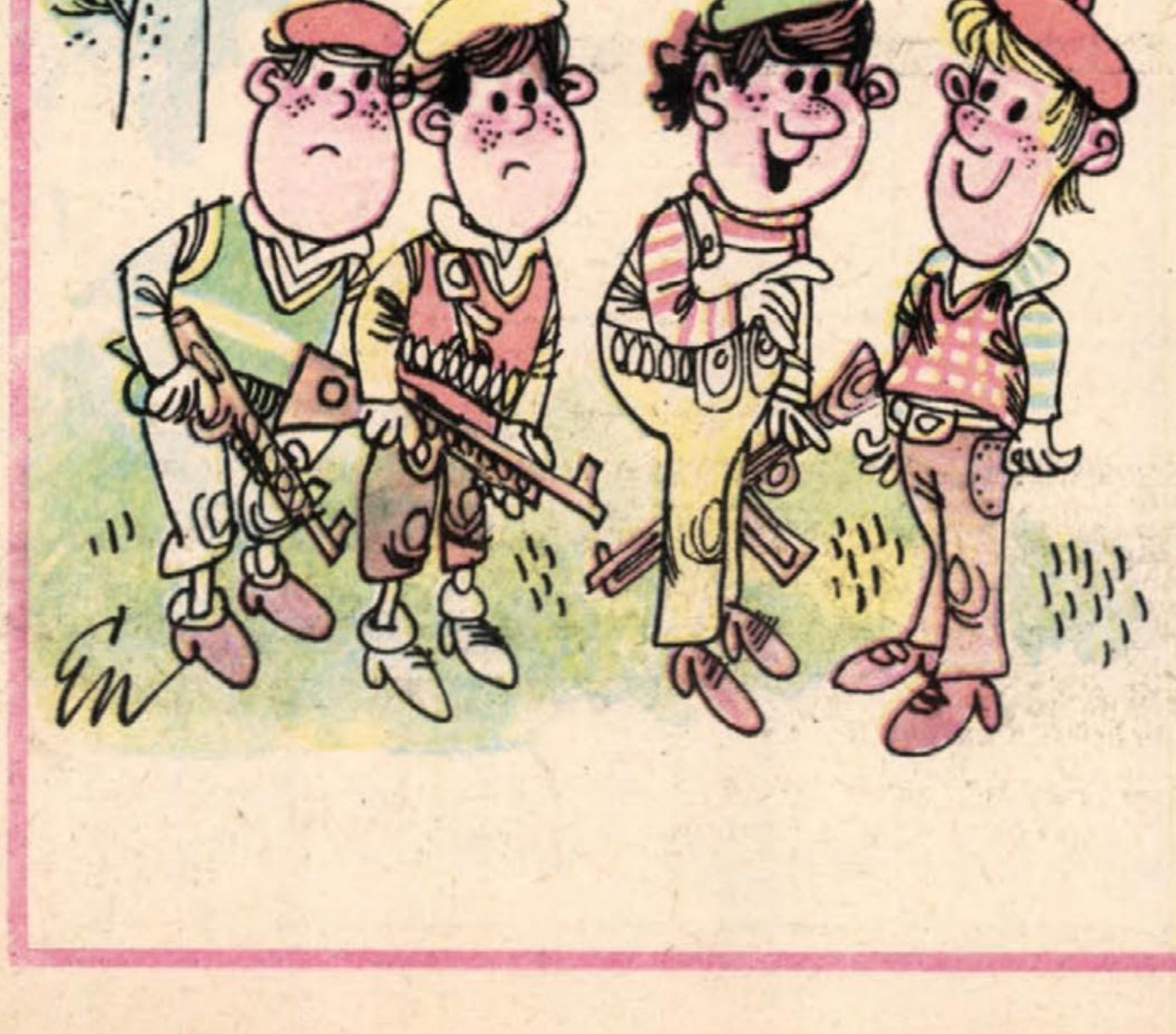

– És te mi akarsz lenni, szunnita vagy síita fanatikus?

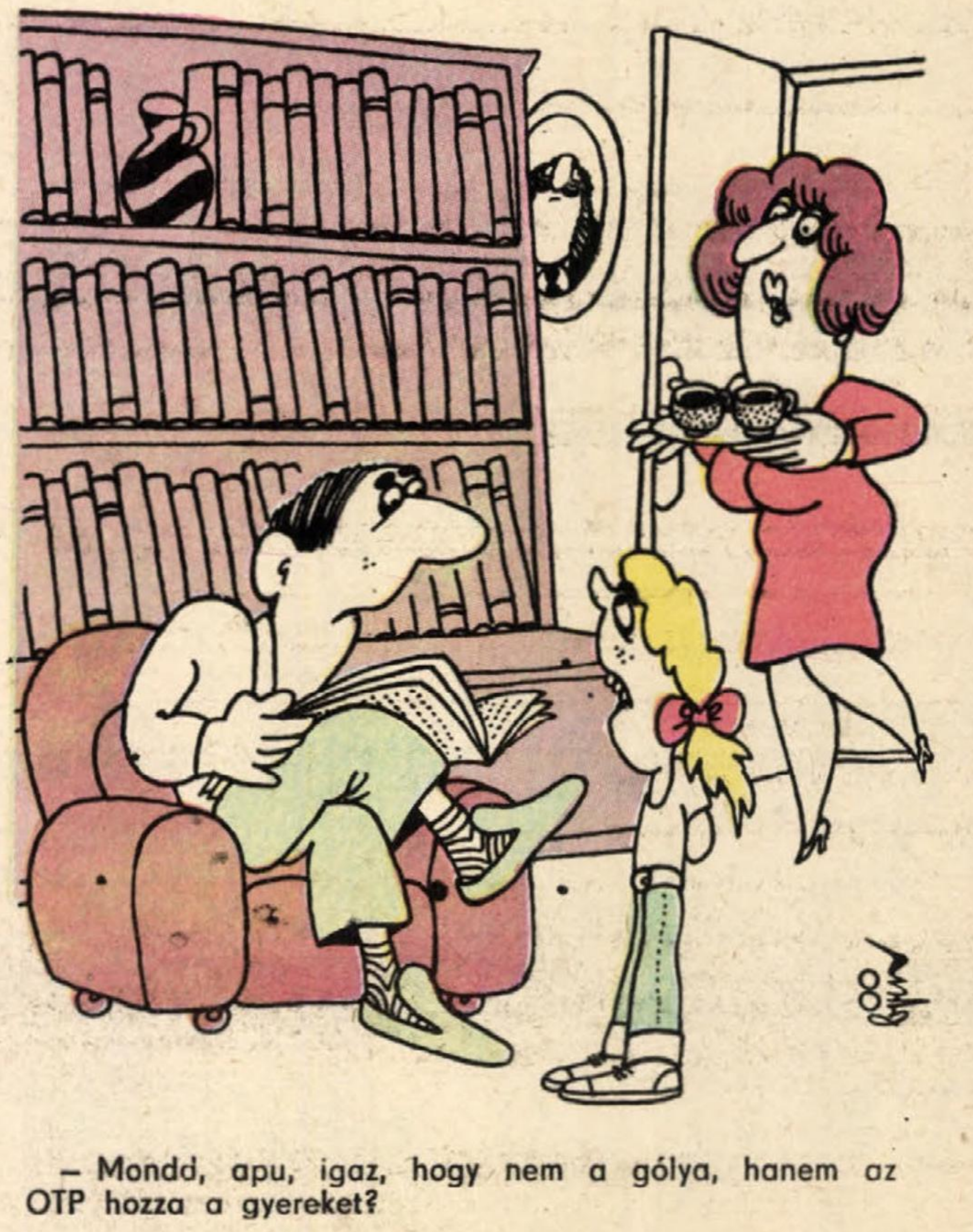

– Mondd, apu, igaz, hogy nem a gólya, hanem az OTP hozza a gyereket?

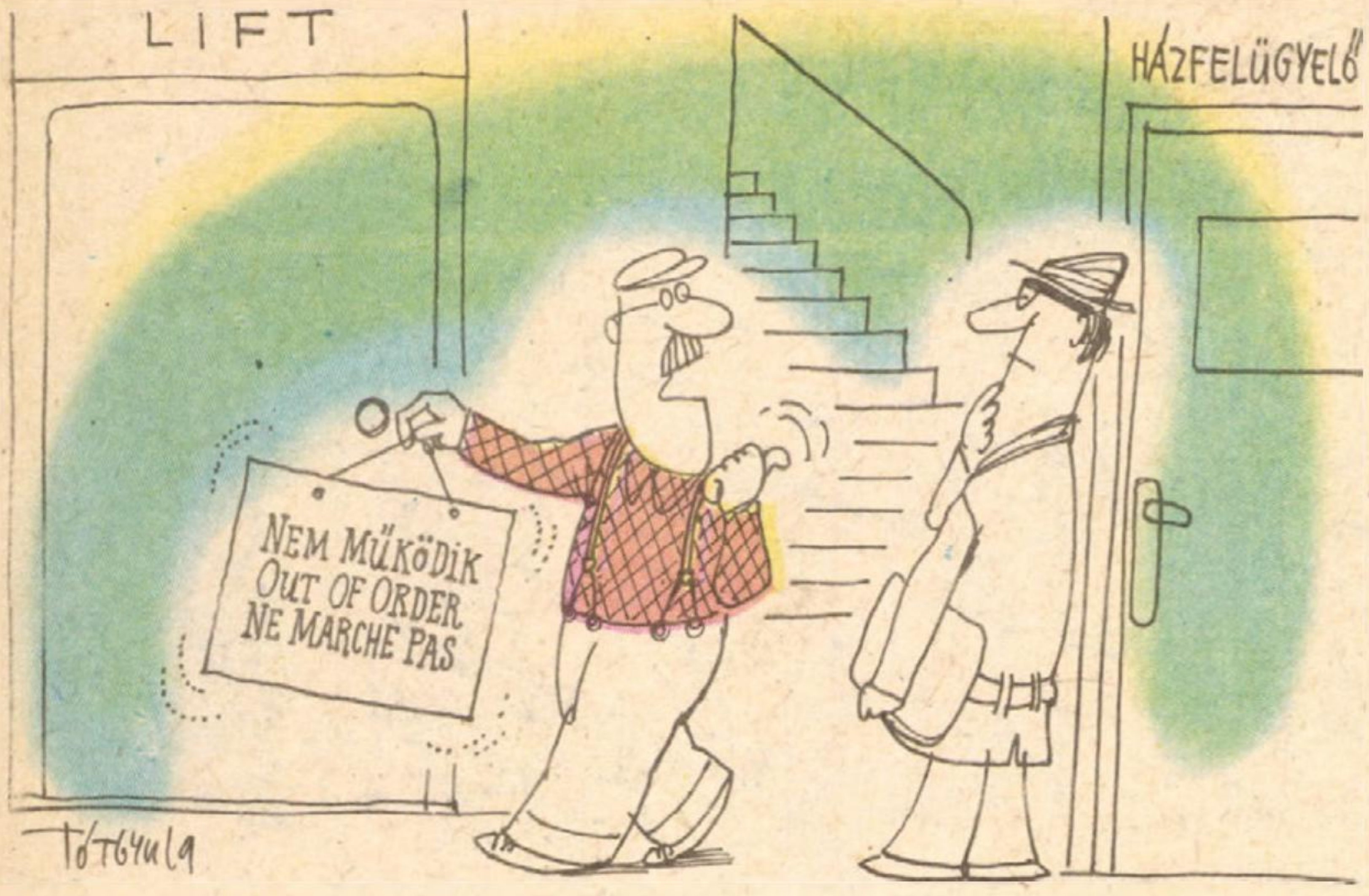

– Tudja, szomszéd úr, a nyolcadik emeleti Benyákné kiadta a szobáját az IBUSZ-nak!

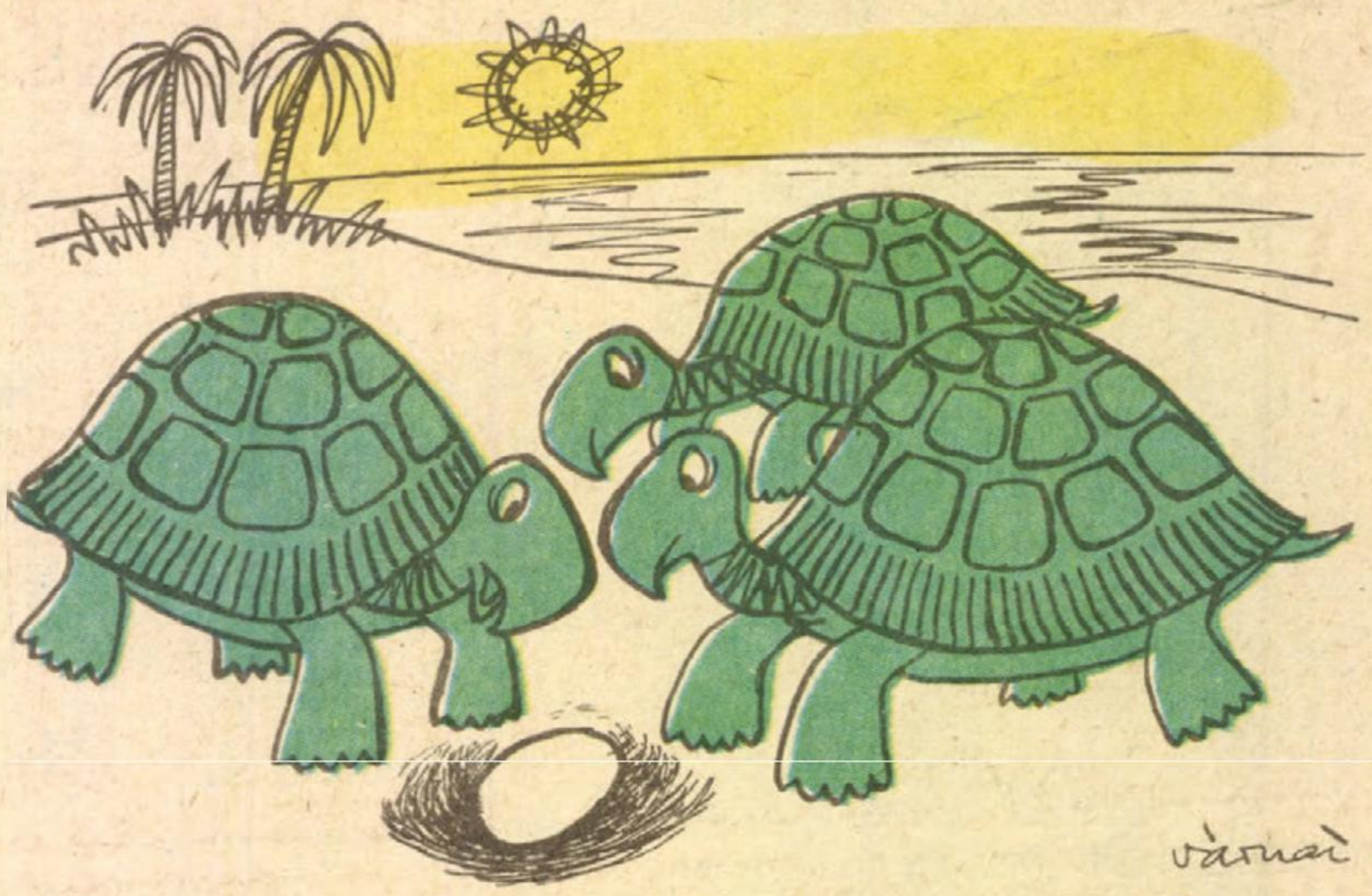

– Egészen az apja...

IGY MÉGIS OLCSÓBB

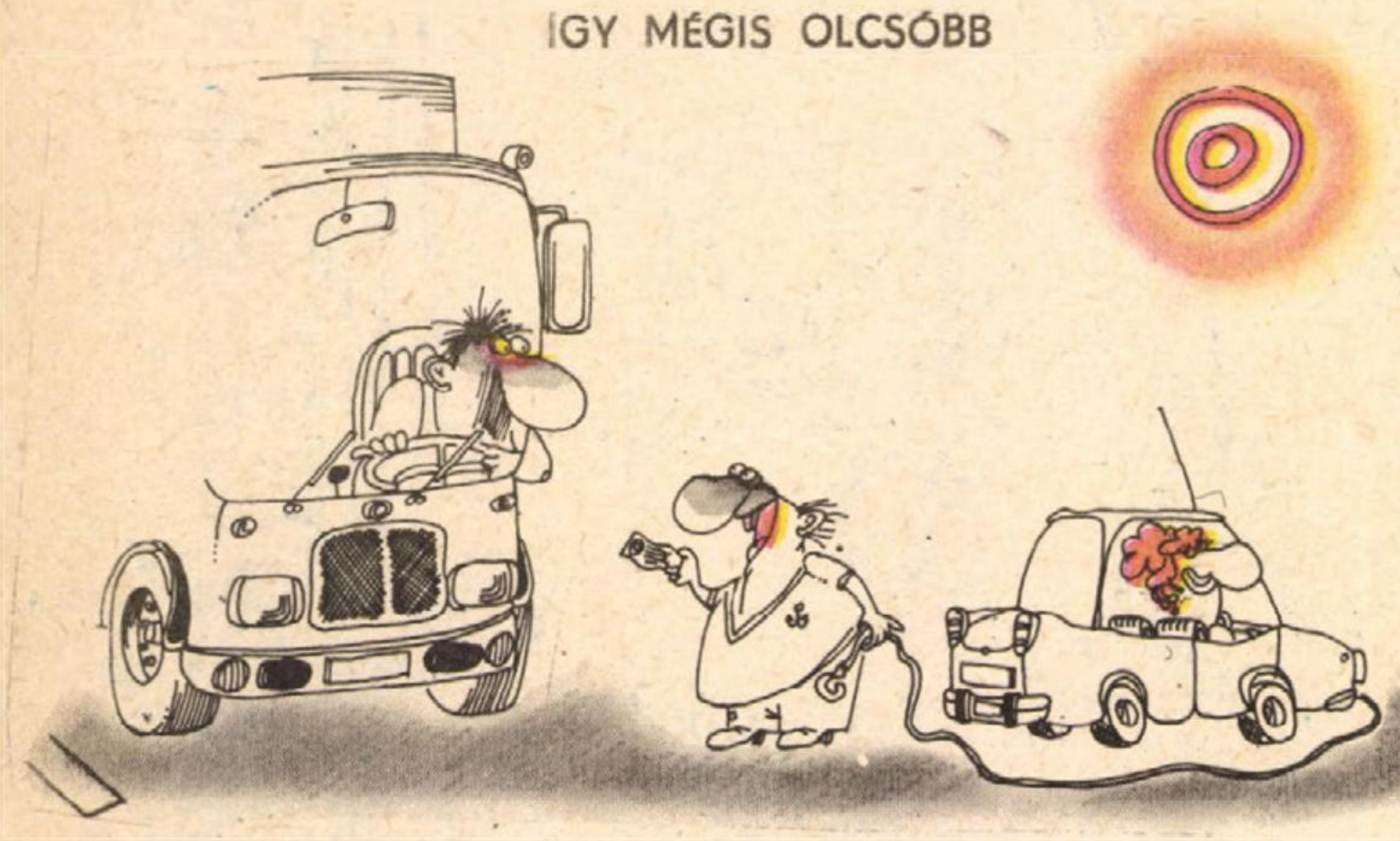

– Itt egy ötvenes és levontat Széplakig...

A NAPENERGIA FELHASZNÁLÁSA

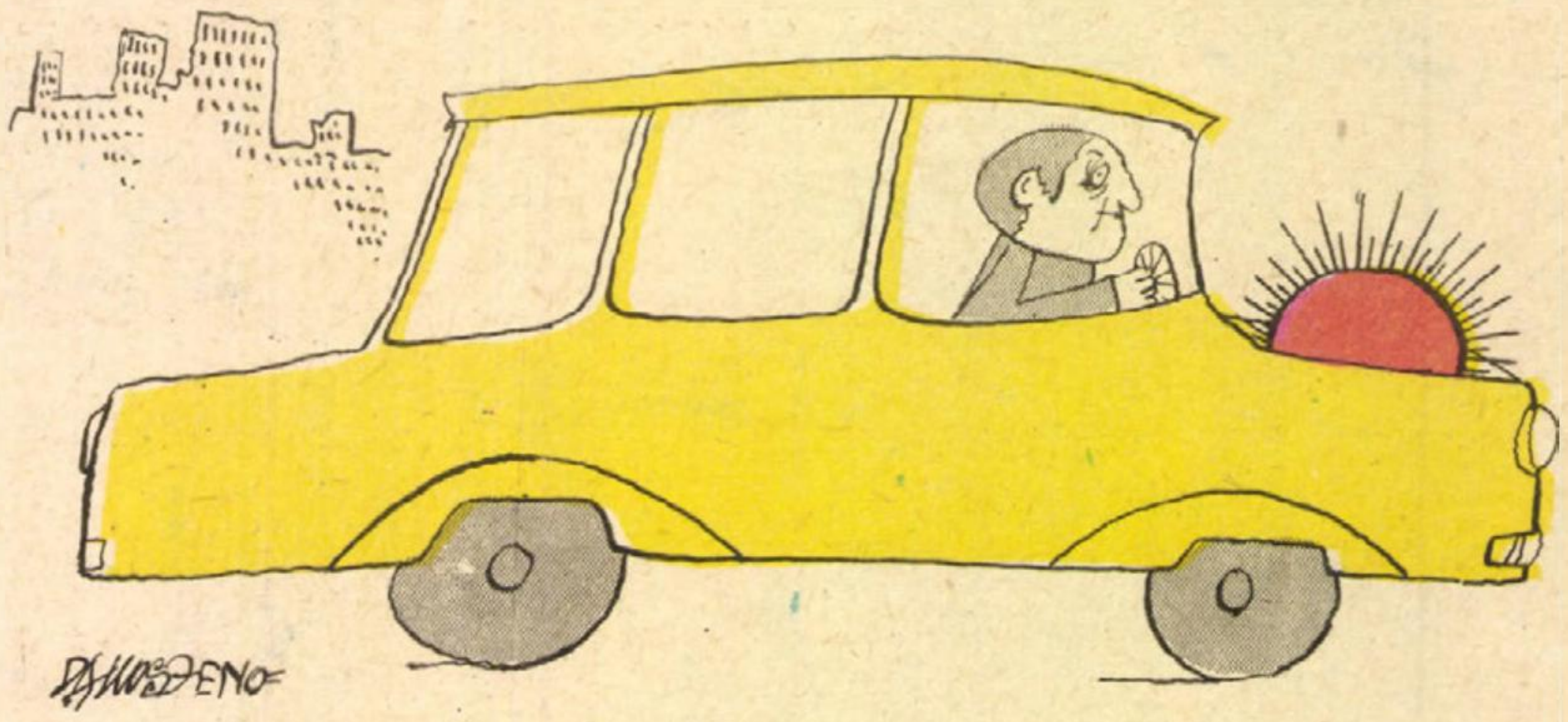

SZILÁNKOK

LÁZÁLOM

– Én soha nem tévedek el ebben a Budapest környéki erdőben. Igaz, hogy minden fát kivágtam.

SAJNOS

Van, akinek a legtávolabbi rokona az anyja.

FIGYELMEZTETÉS

Fiatalkori ballépéseinket ne idős korban kövessük el.

REKLÁM

NE FELEDJE, HOGY A DRÁGA GYÜMÖLCS IS EGÉSZSÉGES!

SZÉLHÁMOS

Külföldinek adta ki magát külföldön.

GYENGÉD CÉLZÁS

– Lakva ismeri meg egymást az ember, tartja a közmondás.

– Úgy van.

– Szeretném önt megismerni. Holnap odaköltözhetem magához?

ŐSZINTESÉG

– Nekem nehéz természetem van. Ezért akit szeretek, megvédem magam ellen is.

BÜSZKESÉG

– Ma is olyan jól, minden akcentus nélkül beszélek magyarul, mint két héttel ezelőtt, amikor elindultam egy külföldi turistaútra.

LAKÓTELEP

A lakótelepen az emberek alig ismerik egymást. Ez alól a férj—feleség sem kivétel.

LOTTÓ

– Nincs egy eladó kéttalálatos szelvénye?
– Minek az?
– A hatóság előtt igazolnom kell, hogy miből élek ilyen nagy lábon.

ISMERKEDÉS

A mozi előcsarnokában egy fiatalember odalép egy csinos nő elé:
– Elnézést, volna egy átadó jegyem a fél hatos előadásra.
– És hová szól a jegy?
– Ahová parancsolja. Most fogom megvásárolni.

AUTÓTULAJDONOS

– Milyen kocsid van?
– Kék színű, nyolcvan személyes. 12-es autóbusz néven fut a körúton.

JAVASLAT

Másodosztályú étteremben elsőosztályú árakért legalább harmadosztályú legyen a kiszolgálás.

ŐSZINTE SZÍNHÁZI TÁBLA

MA ESTÉRE MINDEN JEGY ELKELT — az első három sorba.

CÉL

– Én elértem a célomat. Soha nem akartam boldog lenni. S lám, ez sikerült.

NEHÉZ EMBER

– Eladtam az autómat, vettem egy kerékpárt. Hiszen azzal is lehet szabálytalanul közlekedni.

Galambos Szilveszter

JÓL KÉPZETT VEZETŐ

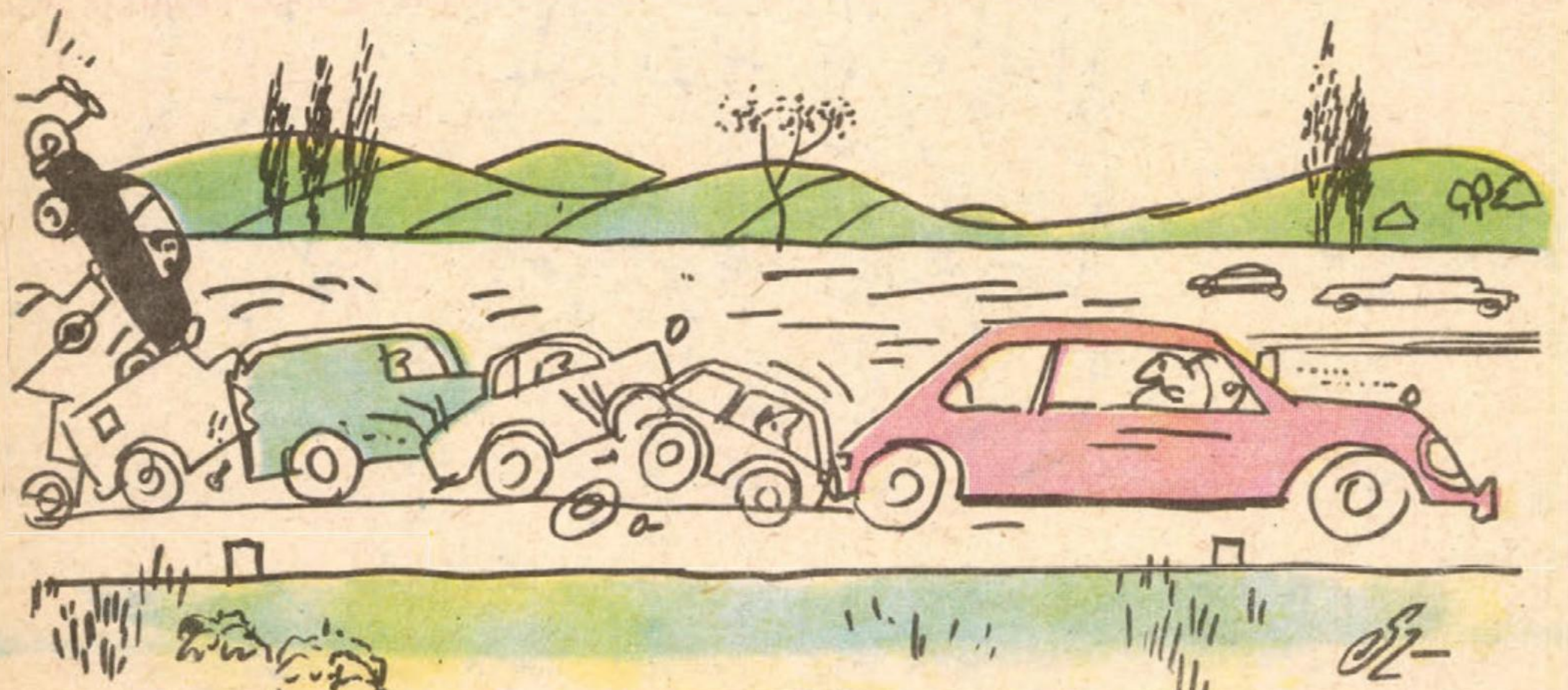

– Csak rükvercben tud menni...

REJTÉLY

A kiskertelővárosi Cőgling Lenke művelődési otthon kamaratermében óriási érdeklődés kísérte a Lóndiner-Serrano Gidolin emlékére kiállított emlékkiállítást.

Lóndiner-Serrano Gidolin — a gyermek is tudja — a XVII. század nagy optalometrikusa volt. 1623-ban született a tulétroai Kváz falucskában. Az óberkodást az anyatejjel szívta magába ám, hogy a merengésre hajlamos és inkább befelé forduló fiúcska nem csak a falat vakarta, arra bizonyíték a kvázi főfürkész 1632-ben kelt csalamáza, amely a kis Lóndiner-Serrano Gidolint kétheti szigorított dorgatóriummal sújtja orvhalászatért. Ettől fogva azonban csupa diadal Lóndiner-Serrano Gidolin életútja. 1640. Lóndiner-Serrano Gidolin megszökteti, oltárhoz vezeti, majd ott is hagyja Knóblauh Emesét, a kvázi priorissza morganatikus leányát és néhány szem lengyel brikettből megalkotja az önjáró virginál prototípusát. 1645. Lóndiner-Serrano Gidolin zöldalma illatú pirostojást lop a kvázi Szupermarkec nagyáruház ezeraprócikk osztályán, lefekteti az ingyenuszoda kabinosának unokahúgát, valamint az optalometria alaptételét, amely szerint semmi sem valószínű, ha az ellenkezője nem cáfolható.

Az emlékkiállításra tóduló tömegeket Jóljárt Jeromos, az egyetem Lóndiner-szakának fiatal dékánja kalauzolta. Jóljárt Jeromos azért építette ki a gidolinográfia tudományát, mert világéletében szeretett volna egyetemi tanár lenni. A kiállítás látogatói úgy itták minden szavát, mintha tihanyi cabernet lett volna 37,50-ért plusz az üvegbetét.

— Ezen a fényképen — mondta Jóljárt Jeromos —, a háromesztendős Lóndiner látható, a kvázi Tátin-tó megejtő hátterében és szemében máris ott lobog az a megfejthetetlen akármicsoda, amely a lángelmék sajátossága.

— Melyik az? — kérdezte egy nénike kifejezetten lázban égve. — Az a kis szőrös?

— Nem, asszonyom — mondta Jóljárt Jeromos. — Az a kis szőrös nem Lóndiner-Serrano Gidolin, hanem Plinius, a Lóndiner-Serrano család uszkárkutyája. Kétesztendős tiszta vérvonalú hím, atyja Oberunterfürstenfeldi Julius Ceasar Fickó, anyja Freiherr von Hohenzollern und Hessen-Nassau Puci. Az ifjú Lóndiner-Serrano Gidolin a kép alján látható csíkos trikóban.

— Egyem a szivit — lelkendezett a nénike. — Ilyen pici és máris csíkos!

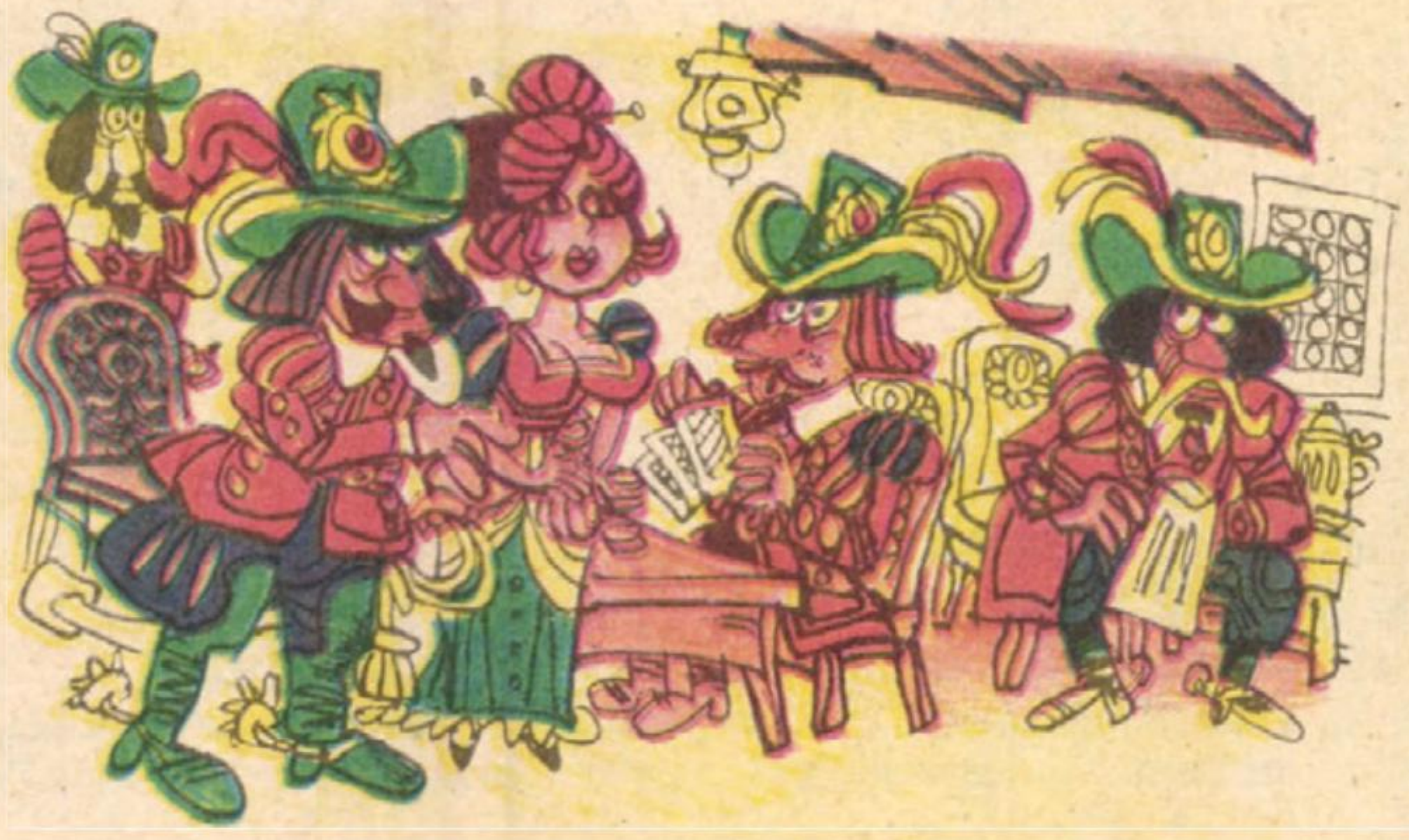

A kalauz újabb fotóhoz vezette a széleskörű rajongókat.

— Ezen a felvételen Lóndiner-Serrano Gidolin a tulétroai kettes agarászezred díszegyenruhájában látható. 1643 őszén szöknie kellett, mert a fáraó nevű kártyajátékon elnyerte a generálistól a dandár ellátmányát három évre visszamenőleg, és a magáról megfeledkezett főtiszt még a feleségét is a nyakába akarta varrni. Lónniner-Serrano Gidolin a kezében látható vonyigóval vágta át magát a mocsári szúnyogok ellenséges tömegén és leírhatatlan szenvedései ellenére még arra is jutott ereje, hogy agyát az optalometria bonyolult tézisein túráztassa. Szemében egyébként most is ott lobog az a megfejthetetlen akármicsoda, amely a lángelmék sajátossága.

— Jaj, de cuki! — lelkendezett a nénike. — Egyem a vonyigóját.

— Bocsánatot kérek — szólalt meg most egy fiatal srác a mámoros sokaság közepén. — Itt valami nem klappol.

— Éspedig?

— Jacques Daguerre tudomásom szerint csak 1837-ben fedezte fel a fényképezést.

— Stimmel.

— Ezek szerint tehát 1643-ban még semmiképpen sem készülhetett felvétel Lóndiner-Serrano Gidolinról.

Jóljárt Jeromos elcsodálkozott.

— Jé! Tényleg!

Majd csípőre tette a kezét és harciassá vált.

— És akkor mi van?

— Semmi a világon — mondta a srác. — Megyek a moziba.

És szemében még mindig nem lobogott ott az a megfelejthetetlen akármicsoda, amely a lángelmék sajátossága.

Peterdi Pál

FOCI FEJTÖRŐ

Hoci foci, mondják sokan,
Bár tudják, a labda kerek,
Mégis gyakran megtörténik,
Hogy felzúg a futball-berek.

Focitornák nézői közt
Olyan szurkoló is akad,
Aki azon töri fejét:
Hogy zár tornákat a Lakat?

Hidvéghy Ferenc

JAVULÓ SZOLGÁLTATÁSOK

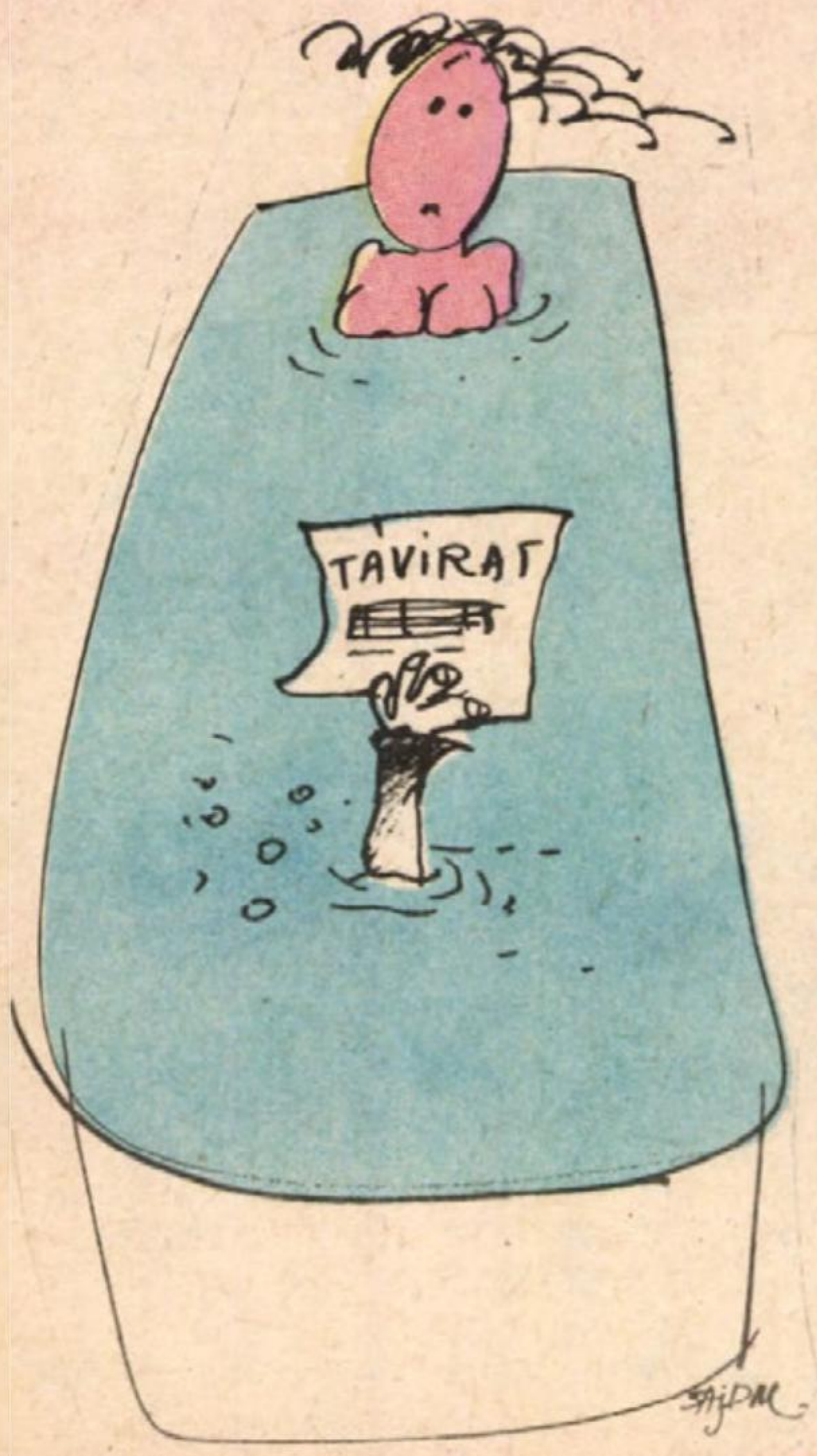

OPTIMIZMUS

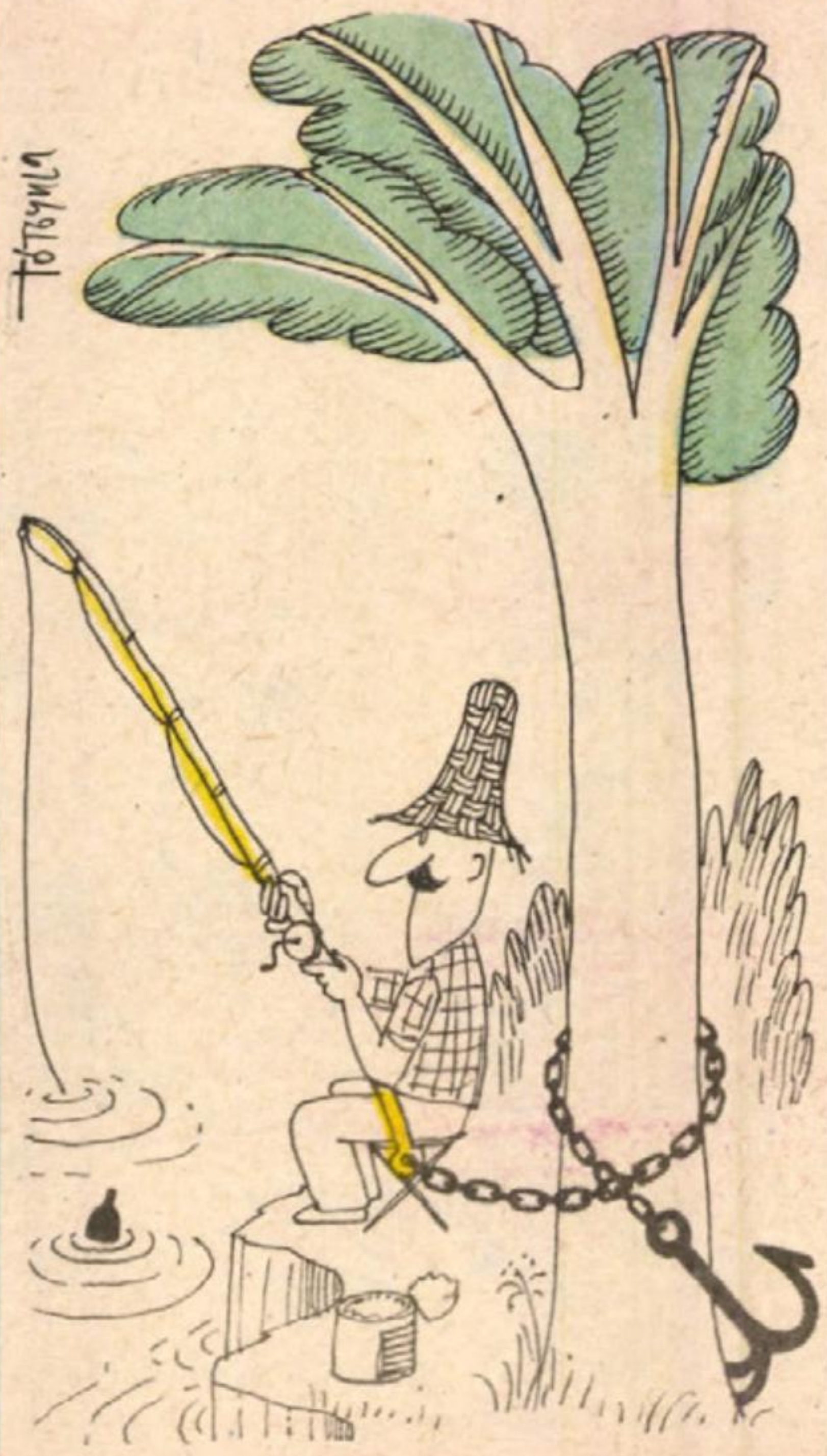

MEGFELELŐ TÁBLÁT A MEGFELELŐ HELYRE

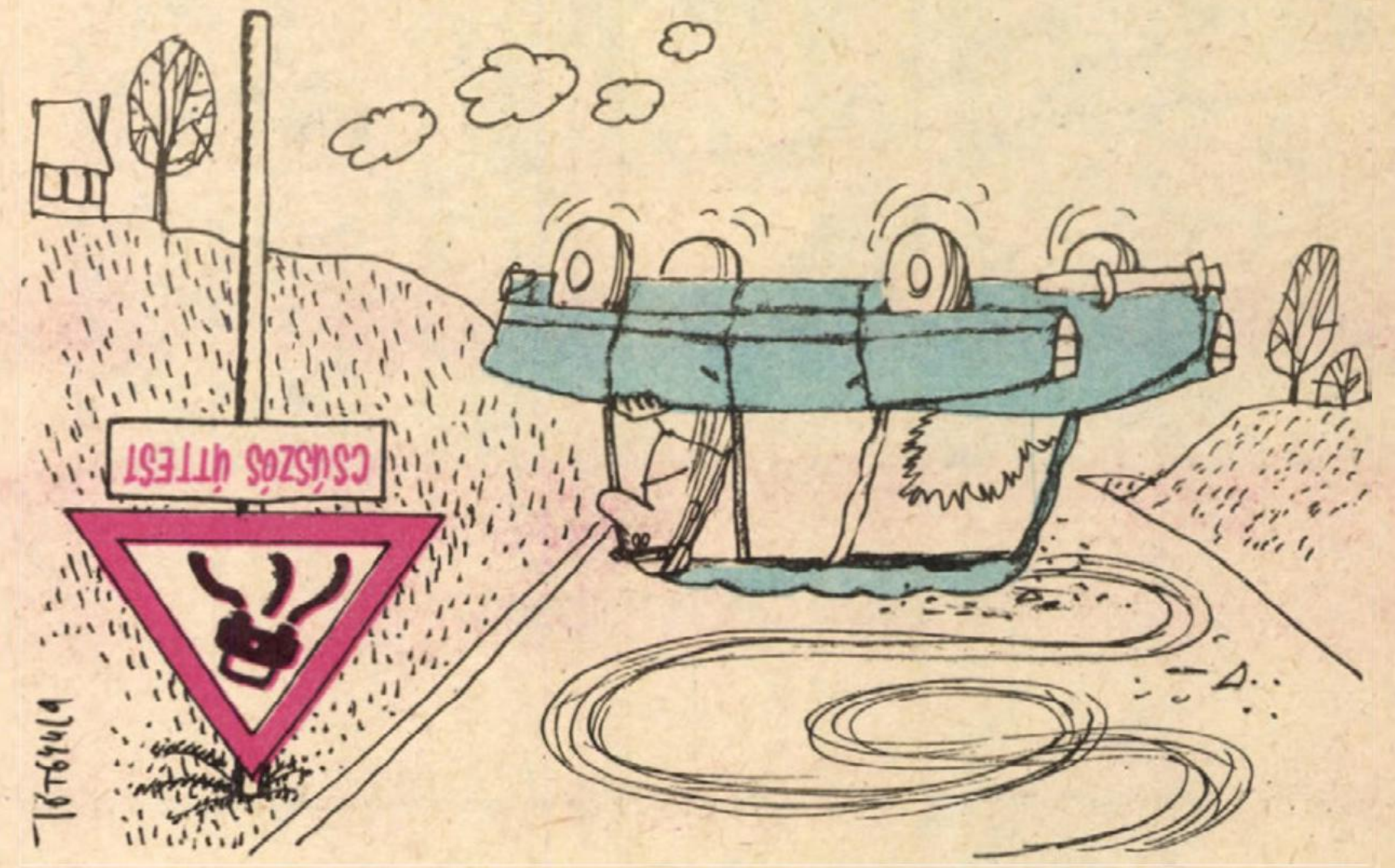

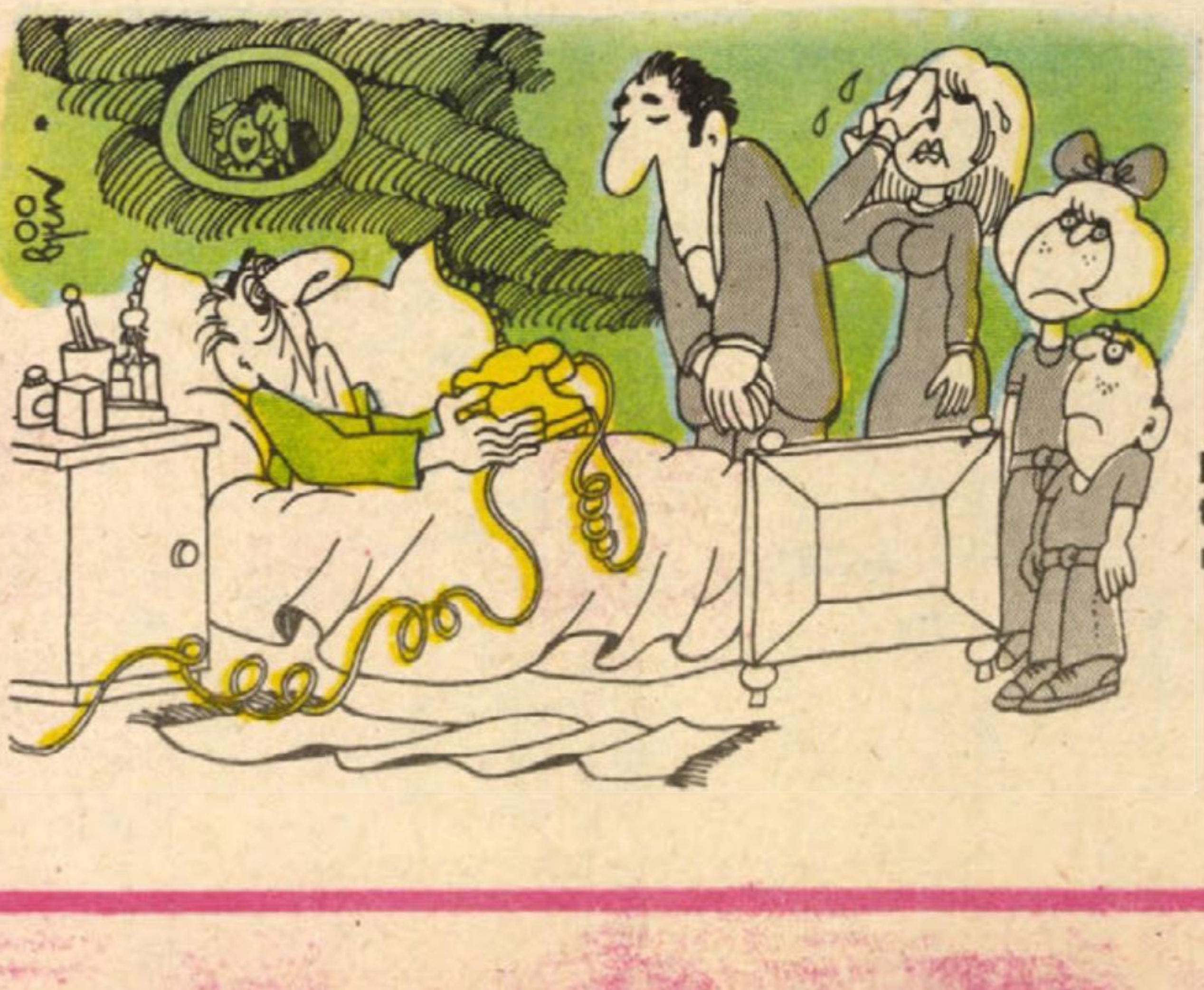

GAZDAG ÖRÖKSÉG

— Rátok hagyom a telefonomat . . .

Találkozás

Hétre beszélték meg a randevút, a Kikirics moziba.

Az új magyar film meg a közönség.

Időben megérkezett az új magyar film, már be is fűzte magát, de a másik sehol.

Várt-várt az új magyar film, aztán türelmét vesztve fölhívta telefonon a közönséget.

— Kérem, mi történt, miért nem tetszett eljönni? Abban állapodtunk meg, hogy hétkor a Kikiricsben...

— Elnézését kérem — felelte a közönség —, már a kabát is rajtam volt, amikor eszembe jutott az ön előtti magyar film. Az a gyermeteg történet, az a sok tanító szándékú lóláb, már meg ne haragudjon, de én inkább itthon maradtam.

— Helytelenül tette. Hisz az egy másik film volt, kalandfilm. Én művészi vagyok, nem szabad általánosítani. Holnap hétre ugyanide várom, már a minisztériumból is szóltak a napokban, hogy végre egymásra kell találnunk. Rendben?

— Rendben.

Mondanom sem kell, hogy a közönség másnap sem érkezett meg, újabb telefon, már mérgesebb hangon.

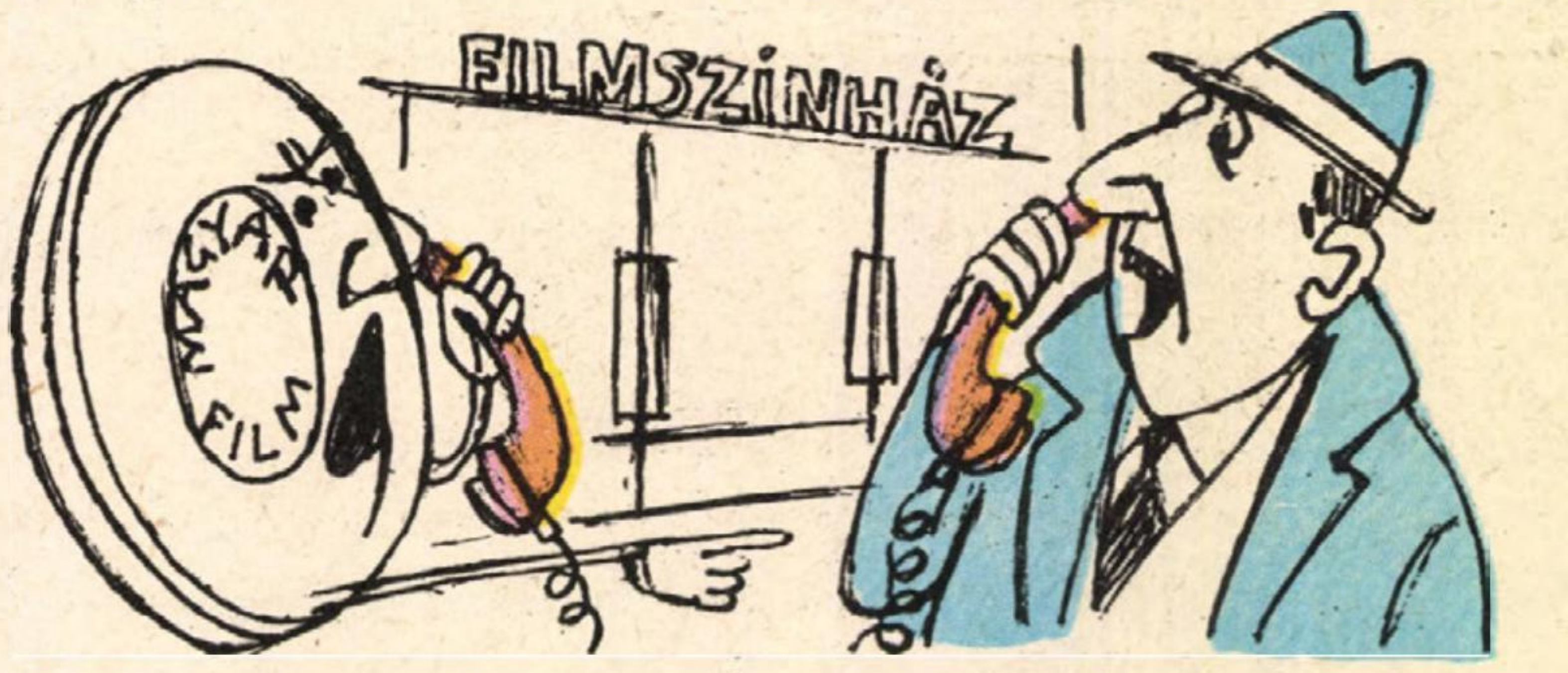

— Mi az már megint, kérem?

— Az az igazság — hebegte a közönség —, hogy már nemcsak a kabát, a kalap is rajtam volt, amikor az agyamba vágott, hogy miként nyilatkozott is önről a rendezője a mai újságban.

— Miért, miként nyilatkozott?

— Azt mondta, hogy ő ebben az új filmben, mármint önben, tulajdonképpen saját maga előtt szeretett volna tisztázni egy problémát, mert föloldólag hatna rá, ha megtalálná a gyökereit annak a nyomasztó hangulatnak, amely őt gyakran elfogja, és amely gyökerek alighanem a gyerekkorába nyúlnak vissza... Hát kérem, én úgy érzem, hogy egyrészt tapintatlanság volna a részemről, ha másnak az intim magánügyébe beleütném az orromat, ha csak nézőként is.

— Másrészt?

— Másrészt pedig az a zord igazság, hogy ha a rendező ennyire bizonytalan a dolgában, az a sok feltételes mód, meg minden... Szóval nekem egyszerűen nincs kedvem, hogy vele tartsak ebben a személyes jellegű nosztalgikus kotorászásban...

— Csacsiság. Ez a sok „ha", meg „esetleg", meg „alighanem" csak azért kerülhetett bele a nyilatkozatba, mert az én rendezőm nagyon szerény ember. És ma egyébként is elég divatos az effajta látszólagos művészi bizonytalankodás. Látszólagos, mert tulajdonképp azt akarják elérni az alkotók, hogy a néző ne csak üljön ott, mint egy darab fa, hanem maga is foglaljon állást, vívódjék, távozás után is szője tovább a történet fonalát.

— Hát ez az, kérem. Távozás után én nem szőni akarok, hanem vacsorázni. És ha nekem vívódnom kell, meg állást foglalnom, akkor még a kedvencemnek, a rántott csirkének sem érzem az ízét, az illatát.

Kürti András

TAVASZI LÉKHORGÁSZAT

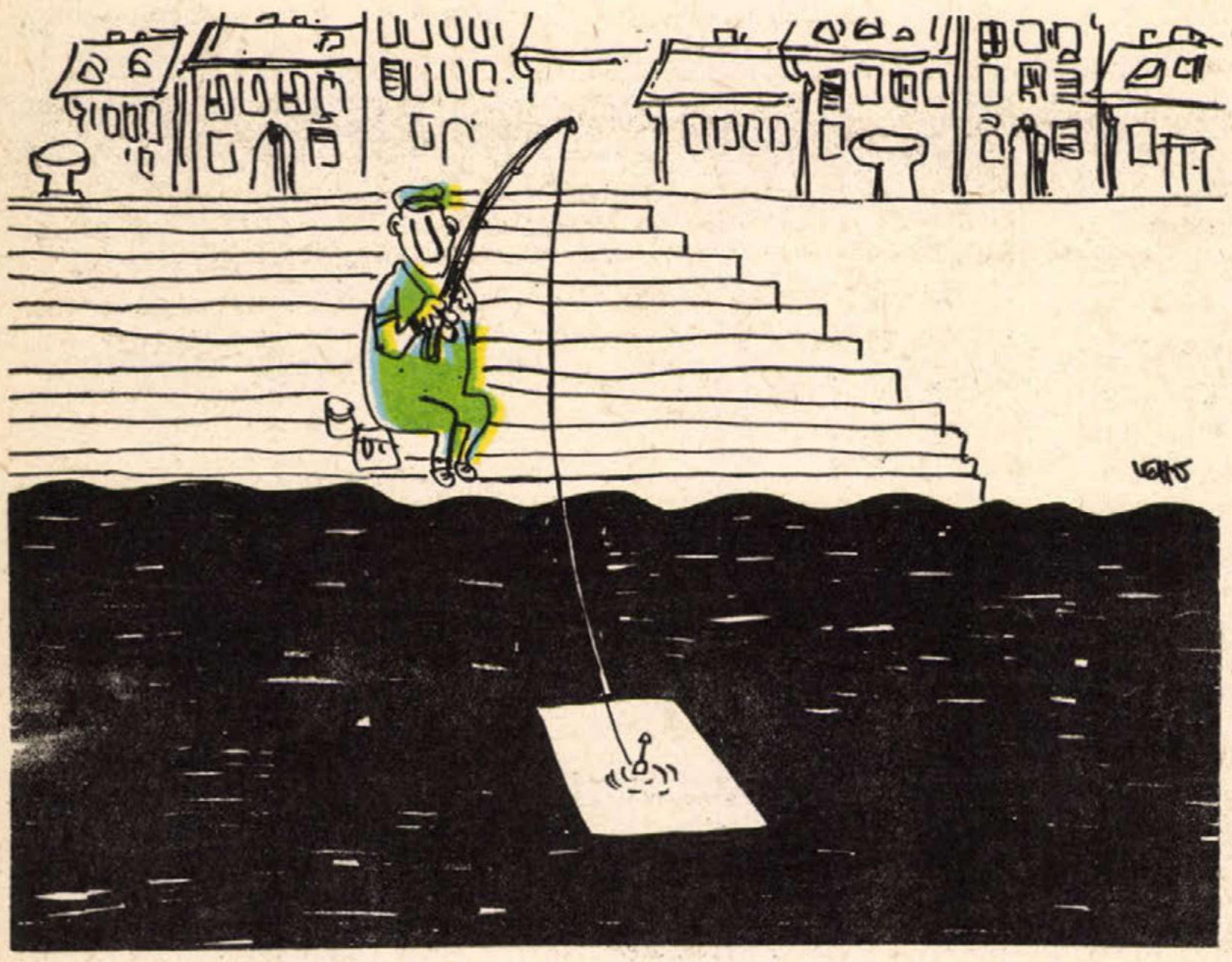

ANAKRONIZMUS

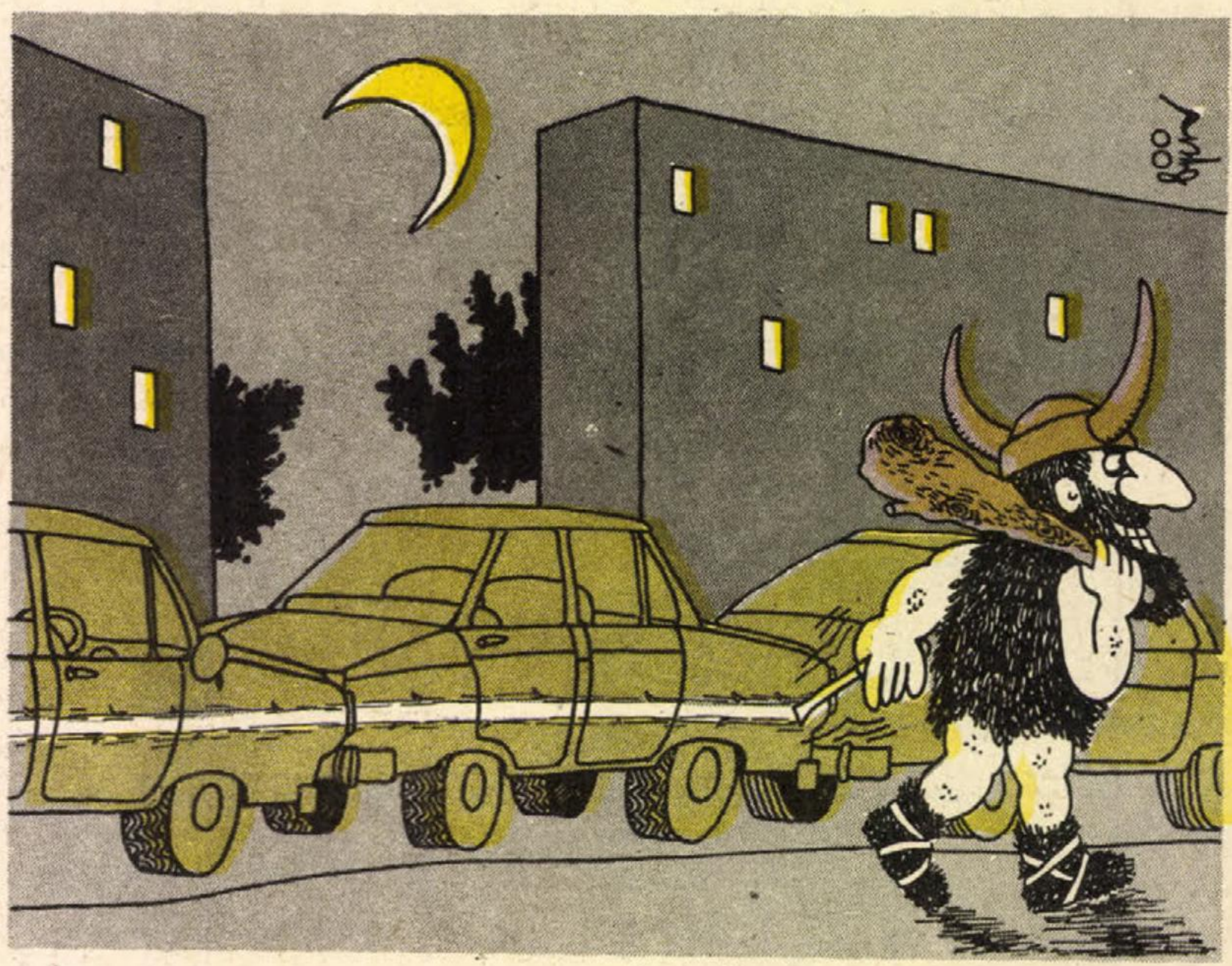

SZÜLETETT LOVASTEHETSÉG

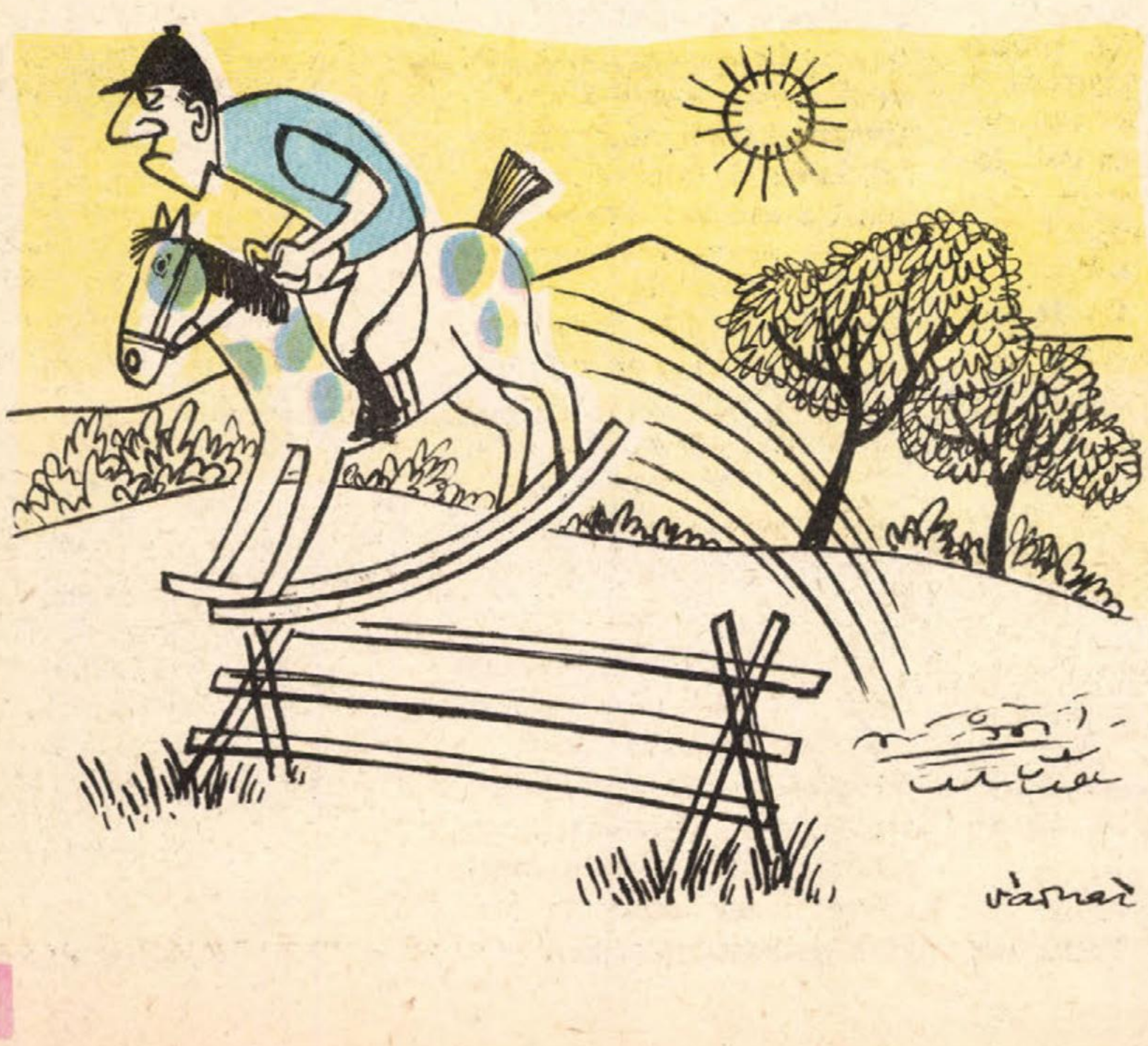

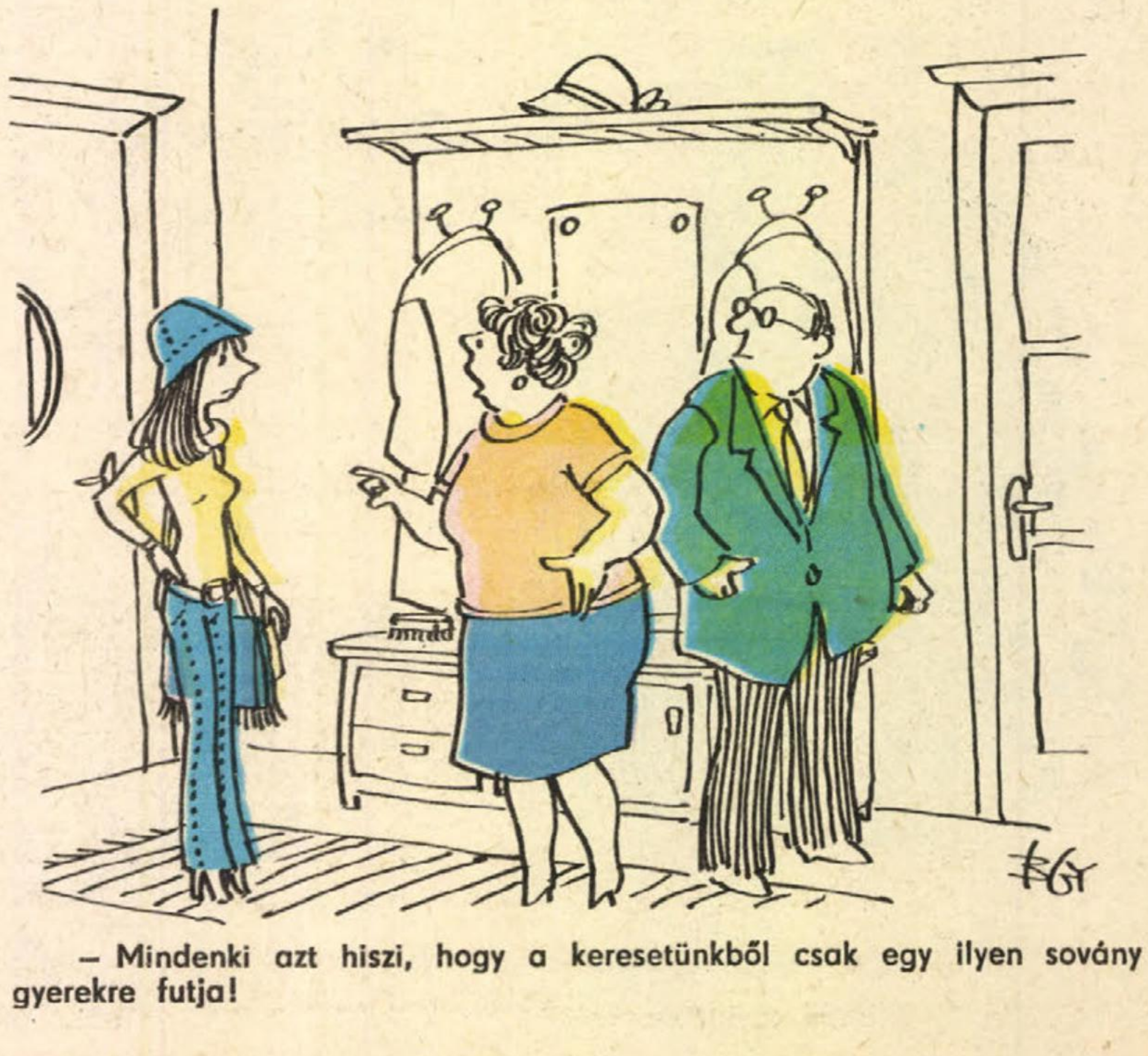

– Mindenki azt hiszi, hogy a keresetünkből csak egy ilyen sovány gyerekre futja!

FÉRJFOGÁS

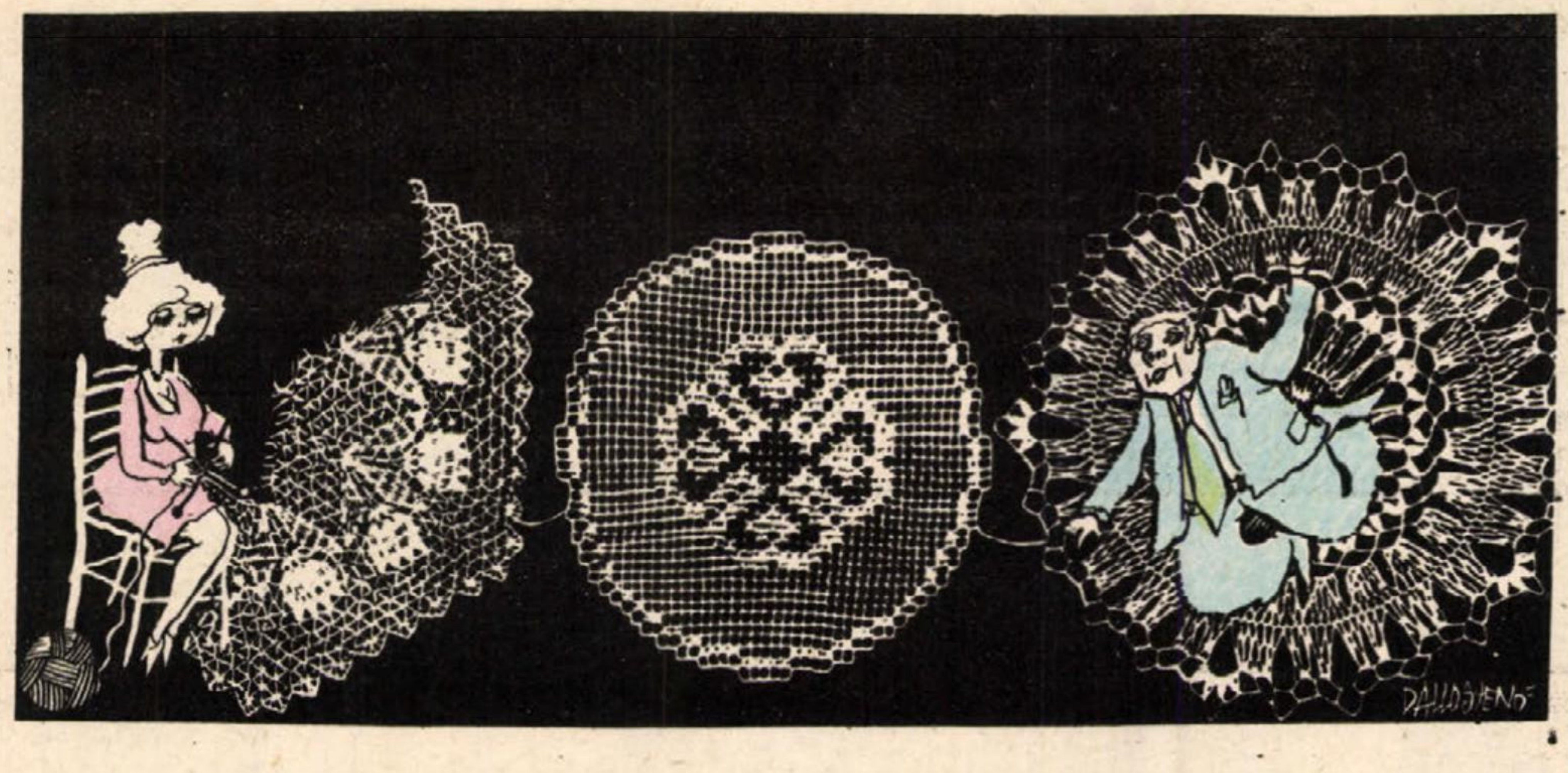

KISPARCELLA

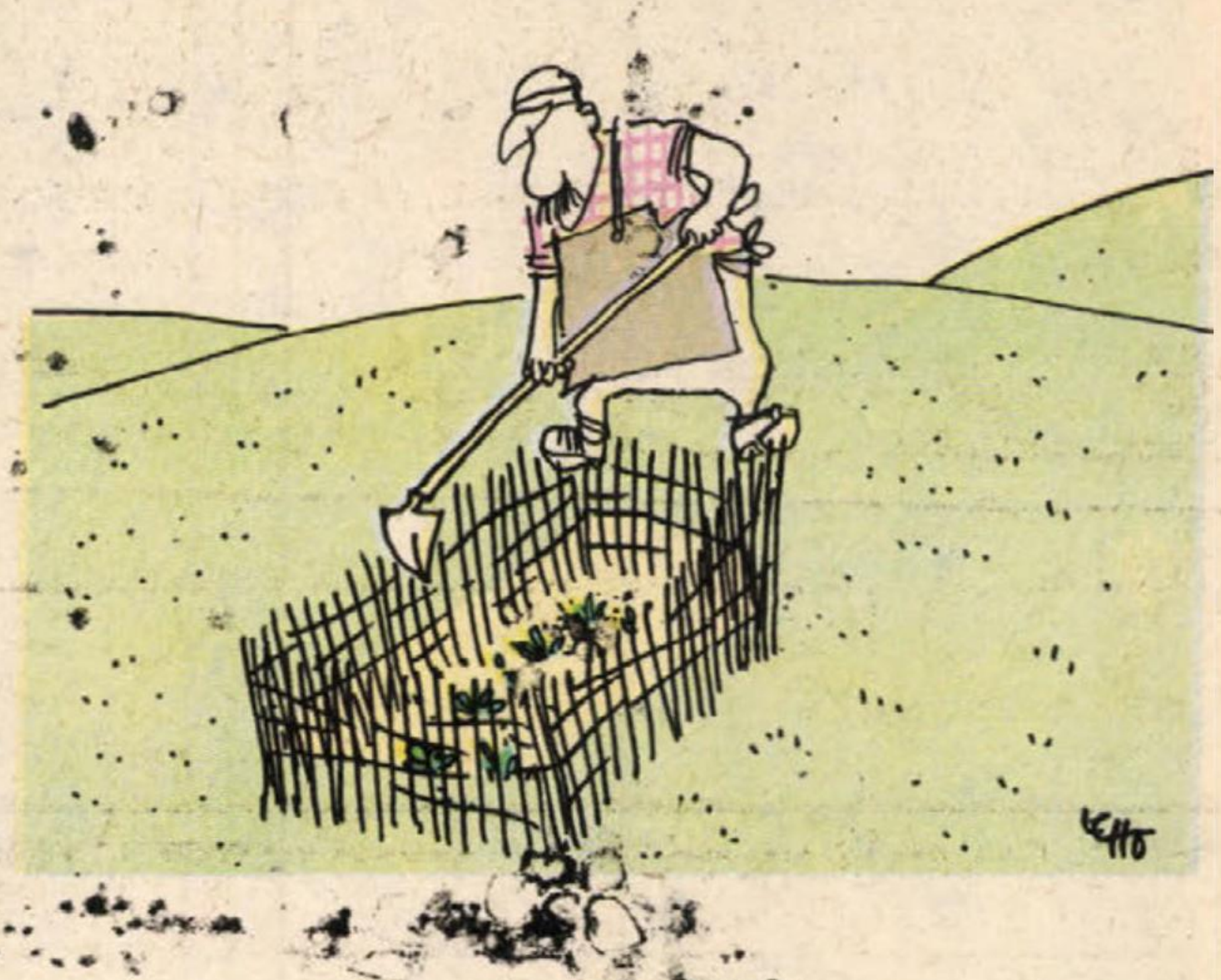

NEM AZ ASZTALFIÓKNAK ÍR

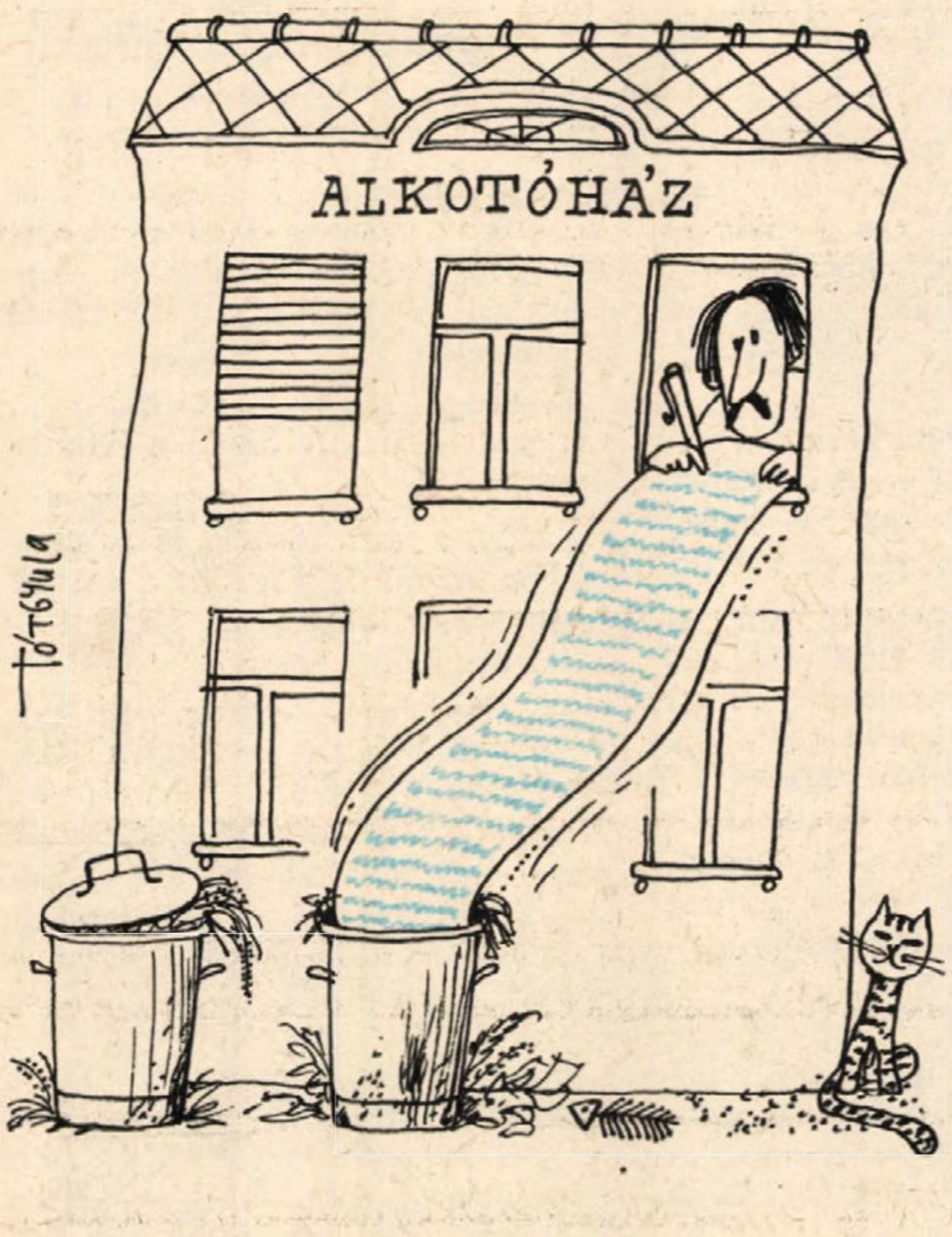

USZODAI ÁREMELÉS UTÁN

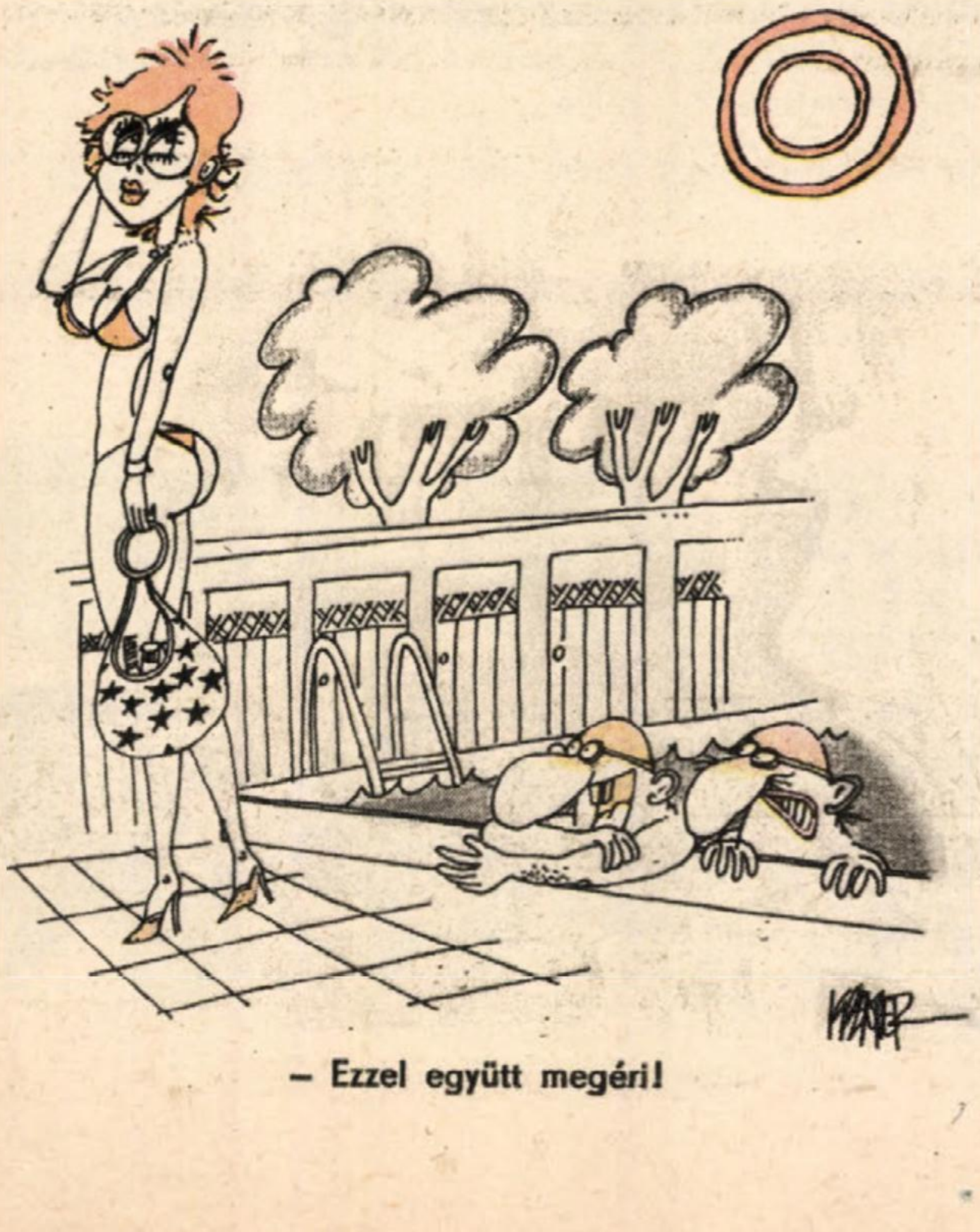

– Ezzel együtt megéri!

ELŐSZEZON

— Holnap kirándulni megyünk Laposmagasra — jelentette be az ebédnél Galamb Nyunyu, az üdülő gondnoknője. — Mindenki érezze jól magát, s hozzanak magukkal kettő negyvenet kisvasútra.

Az üdülő újdonsült lakói izgatottan kutattak a zsebükben, végül mindannyian megnyugodva folytatták ebédjüket: megvan a szükséges pénzmennyiség, s jól fogják érezni magukat. Vas Trezor, aki a hármas asztalhoz került, már az ismerkedési est esélyeit latolgatta, egy nyugdíjas házaspár — Erdei Tisztásné és férje — ipiapacsot játszott a társalgóban talált pingpongütővel.

Az első probléma a délutáni csendes pihenőnél kezdődött. A csoport egyik tagja, Zaba Aba, volt élsportoló, jelenleg nyugdíjas gebines, nem lakott jól: saját bevallása szerint otthon mindennap három kiló húst eszik el a családja elől, s ezt követően még négy liter tejet önt magába. Az üdülőben mindezt nem tudták neki produkálni, nem csoda hát, ha ebéd után hangosan korgott a gyomra. A Felfújt házaspár — a férfi fogorvos, a nő pedig ismerte egy ismert táncdalénekes volt feleségét — ettől olyan ideges lett, hogy rögtön bevágtak egy-egy féldecit.

A vacsoránál Csámcsogi néni összebarátkozott Országos Győzőnével, aki azért jött a festői hegyvidékre, mert unokái házibulit szerettek volna rendezni.

— Holnap kellemes kirándulásban lesz részünk, csak nagyon alapos indokkal illik otthon maradni — mondta Galamb Nyunyu, aki ezúttal flitteres handlét viselt, tájjelegű dekoltázzsal.

— Nézd a Nyunyut — mondta férjének Felfújtné, aki úgy ült, nehogy a fény kárt tegyen a frizurájában.

— S ne felejtsék el a kettő negyvenet magukkal hozni — tette hozzá Galamb Nyunyu, s úgy mosolygott, ahogyan ezt még a nagyanyjától tanulta.

Csámcsogi néni a „Tessék magukat okvetlenül jól érezni” feliratú tábla alatt ült és egy terítőt horgolt az utókornak. Megértően nézte a biliárdozó negyven év körüli fiatalokat.

„Én is voltam fiatal” — jutott eszébe, s csak azt sajnálta, hogy már nem tud mindenre visszaemlékezni.

Az ismerkedési esten Országos Győzőné felkérte táncolni Erdei Tisztásnét, aki először megsértődött, de a férje megnyugtatta, hogy ő egy külföldi magazinban látott már ilyet, s különben is modern világban élünk. Vas Trezor Galamb Nyunyut próbálta táncba vinni, de az állandóan csak azt hajtogatta, hogy a holnapi kirándulásra okvetlenül vigyen magával kettő negyvenet, különben kénytelen lesz kétszázhúsz métert gyalogolni.

Zaba Aba, aki fénykorában hetven métert dobott lapos kavicssal hegyről lefelé, hirtelen felindulásában beleharapott Országos Győzőné fülébe, mire az életre szóló eltartási szerződést kötött vele, s megígérte, hogy addig is neki adja a vacsoráját.

A hangulat emelkedni kezdett. A Felfújt házaspár csupa új, külföldi táncot lejtett, a zenekar alig tudta követni a ritmusérzéküket.

— Most hoztuk nyugatról a legújabb tánclépéseket — súgta Felfújtné Vas Trezor fülébe, aki se látott, se hallott. — Jól átvágtuk a vámosokat — kacsintott hozzá cinkosan, majd ugyanezzel a lendülettel megpukkadt mérgében, amikor látta, hogy Csámcsogi néni máris tűrhetően utánozza a tánclépéseket.

Galamb Nyunyu elégedetten szemlélte az egybegyűlteket. „Még sohasem volt ilyen jó csoportom” — motyogta magában, s megivott egy pohár bort. A kezében izgatottan szorongatott kettő forint negyven fillért, hogy legyen holnap kisvasútra.

A félhomályban egy pillanatra felizzott Vas Trezor orcája, majd az is alábbhagyott. A zenekar ekkor már az „Aki mellettem él, az én vagyok” kezdetű slágert játszotta.

Másnap hajnalban fél négykor vidám zenés ébresztő keltette a vendégeket. Négy óra előtt tíz perccel már kettes oszlopba rendeződve álltak az üdülő bejárata előtt.

— Tessék kötetlenül beszélgetni! — hallatszott Galamb Nyunyu hangja, akinek kitört az egyik foga, akkorát harapott a friss tavaszi levegőbe.

Föld S. Péter

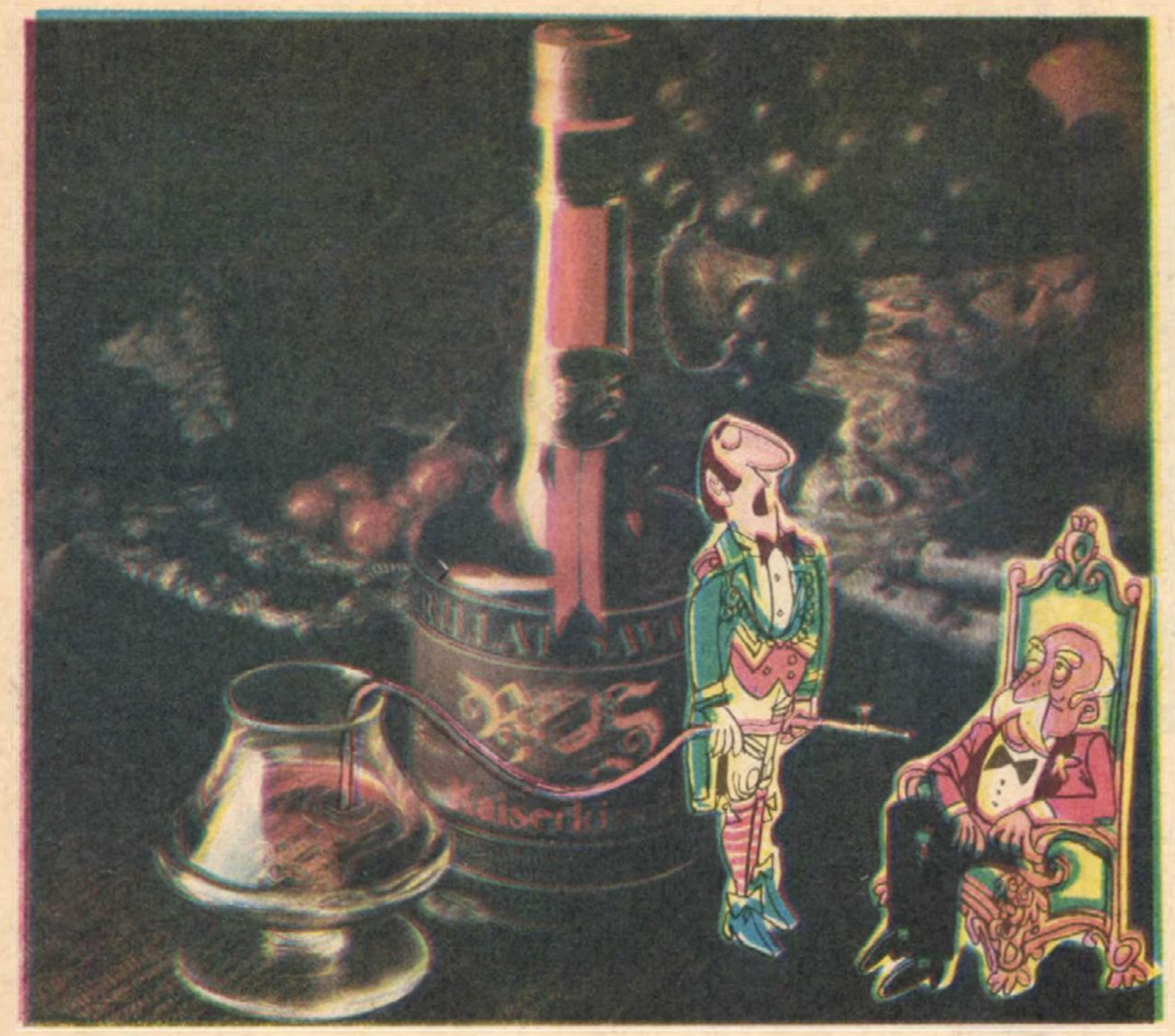

– Lordságodnak az orvos napi egy pohárka italt engedélyezett!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy kis alföldi városban a vasúti állomással szemben fekvő házban feltűnően sok házbért kérnek Pacsmagitól.

— De kérem — indulatoskodik Pacsmagi — miért kérnek ilyen sokat?

— Mert itt csak az ablakhoz kell állni és egész nap ingyen szórakozhat a lakó.

— Micsodán?

— Azokon, akik lekésnek a vonatról.

IFJÚSÁGI AKADÁLYVERSENY

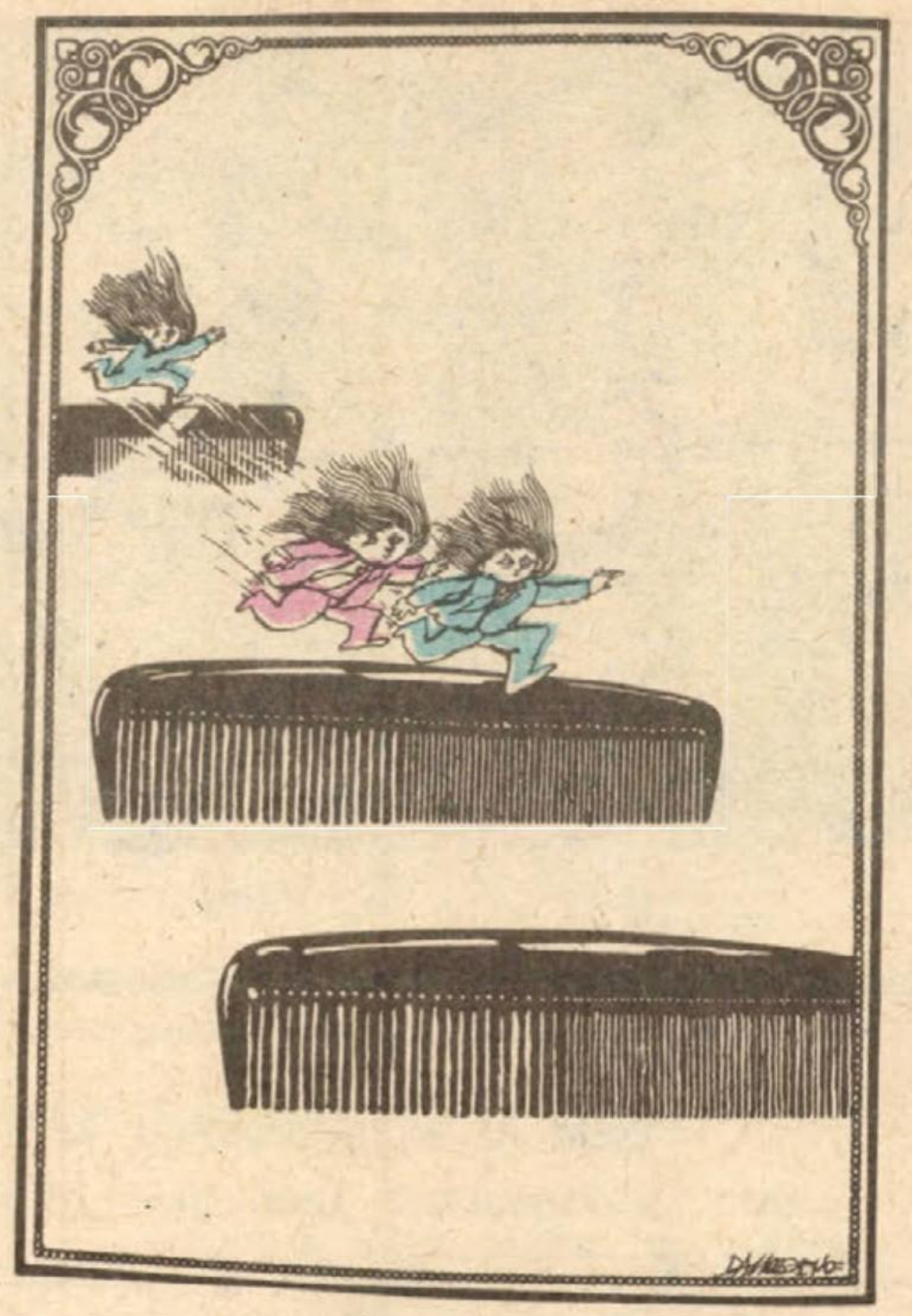

FÜSTÖLGÉS A HÁZTETŐN

Boldog, szép idők! Nemrég még olyan kellemes tavaszi nyár volt, hogy kiültem este a háztetőre levegőzni. Aztán rágyújtottam egy cigarettára a hat emelet magasban, hogy még kellemesebb legyen a levegőzés, de egyszerre csak a fülemen vettem a levegőt, mert elkezdtek a környező házak beszélgetni.

— Itt az idő, hogy rendet csináljunk magunkban! — mondta a környék legvénebb háza.

— Bizony, itt — helyeselt neki egy nála is öregebb.

— Most már tényleg szervezettebbé kell tenni a lakáscseréket és meg kell szüntetni az irreális összegű albérleteket Pesten! — folytatta a legvénebb.

— És sürgősen fel kell számolni a lakásokból szerzett illegális jövedelmeket! — toldotta meg a nála is öregebb.

— De hiszen az illetékesek még ebben az évben foglalkoznak a probléma megoldásával! — szólt közbe egy fiatalabb ház, mert még nem élt át tatarozást.

— Látszik, hogy még nem építettek rád emeletet, öcsi! — intette le ezért a legvénebb.

— Bizony! Sok olyan titok van bennünk vén pesti bérházakban, amiket még a tanácsnál sem tudnak, nemhogy te! — adott igazat a legvénebb háznak a nála is öregebb.

— Itt van például bennem, a nyolcvanéves Tilda néni! — füstölgött a padláslyukban lakó kétgyermekes, tízgalambos fiatal házaspár érdekében a legvénebb. — Se fia, se lánya, csak kutyája és macskája, s azokkal él egy két és fél szobás lakásban. A kutya a nagyszobában, a macska a kisszobában, a Tilda néni a félszobában, és százezer forintot kér, hogy átköltözzön egy kisebb lakásba.

— De minek neki a százezer forint a lakásért, ha már nyolcvanéves? — kérdezte a fiatalabb ház, mert még működtek benne a kaputelefonok.

— Mert azt mondja magában, hogy ebből a pénzből végre nagy lábon élhetek, ha már abban a régi szép világban nem sikerült nekem! — adta ki Tilda néni rejtett gondolatait a legvénebb.

— Bennem még a Tilda néninél is illegálisabb újgazdagok élnek! — bosszankodott a pincelyukban lakó háromgyermekes, tízcsótányos fiatal házaspár érdekében a nála is öregebb. — A harmadik emeletemen illuminált állapotban lakik egy házaspár, mert a munka ellen örökké skót whiskyt isznak.

— Miért isznak örökké skót whiskyt a munka ellen? — érdeklődött megint a fiatalabb ház, mert még sohasem látott ágyrajárót.

— Mert két albérlőjük van, és mind a kettőtől két évre előre elkérték a negyvennyolcezer forint lakbért. Kilencvenhatezerből pedig már igazán telik nekik skót whiskyre, hiszen állítólag ez tartja a legerősebben az életkedvet abban, aki a pénzt jobban szereti, mint a munkát — felelte a legvénebb háznál is öregebb ház.

— Ez mind semmi, mert bennem egy olyan özvegy is él, aki százezer forint lakbért kért három évre előre egy albérlőtől! — büszkélkedett erre saját titkaival a fiatal ház.

— Erre ne legyél büszke, te négyemeletes tacskó! — dörmögte rá a legvénebb.

— Ne bizony, mert bennem olyan titkok vannak a lakások körül, amit az újságok sem mernek megírni! — dohogta a nála is öregebb.

— Akkor most mit csináljunk? — kotnyeleskedett a környék legfiatalabb háza.

— Menjünk be a tanácshoz, és áruljuk el nekik a titkokat, ha már ők eddig nem jöttek minket megkérdezni! — lépett ki a háztömbből a legvénebb.

— Helyes, én is magával tartok, kolléga! — indult utána a nála is öregebb.

Aztán a mi házunk is kiment alólam, mivel neki is volt a tanácsi értékesítésű lakásokkal kapcsolatban bejelenteni valója.

Én meg azóta várom, itt hat emelet magasan a levegőben ülve, hogy sorra kerüljön, s hazajöjjön a házunk, mert akkor hazamehetek én is, és kiadhatom egy albérlőnek ötvenezer forintért az erkélyünket, egy másiknak meg ötvenezerért a spájzunkat, ha már ilyen jó ötleteket kaptam. A százezremért aztán beköltözik a Tilda néni hozzám, én pedig az ő két és fél szobájába, amit százötevenezerért kiadok, százezerért eladok, amiért befizetek egy szövetkezeti lakást, amit ha ismét kiadok, már öröklakásom van, de ezt is kiadom és eladom, amiből megveszem a Rózsadombot, amit természetesen kiadok és eladok, és megveszem a mennyországot, ahol Tilda néninek és az egyéb lakásuzsorásoknak albérletet már csak ötszázezerért adok.

Tormai László

AZ ERÉNYCSŐSZ

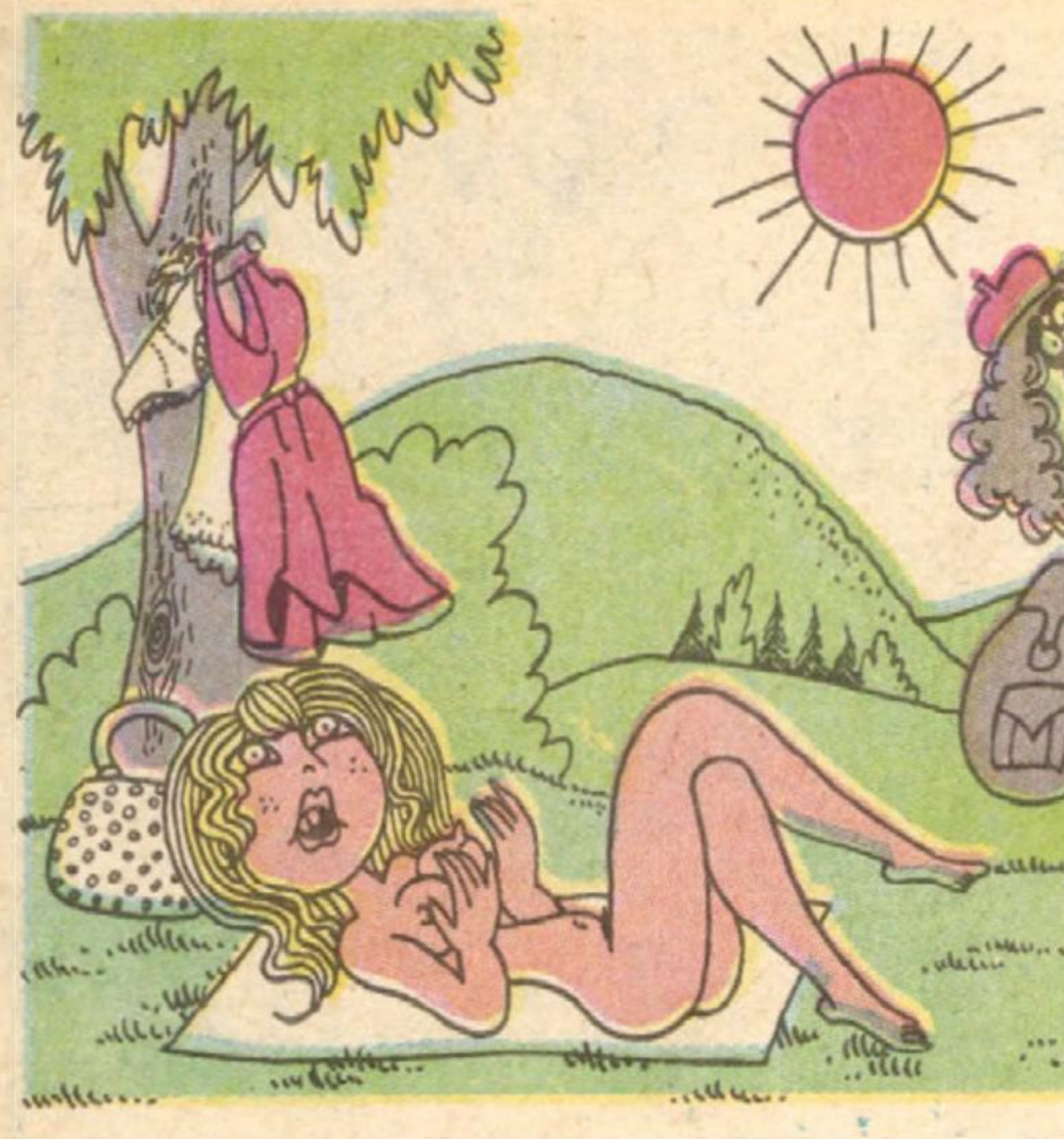

RENDŐR! RENDŐR!

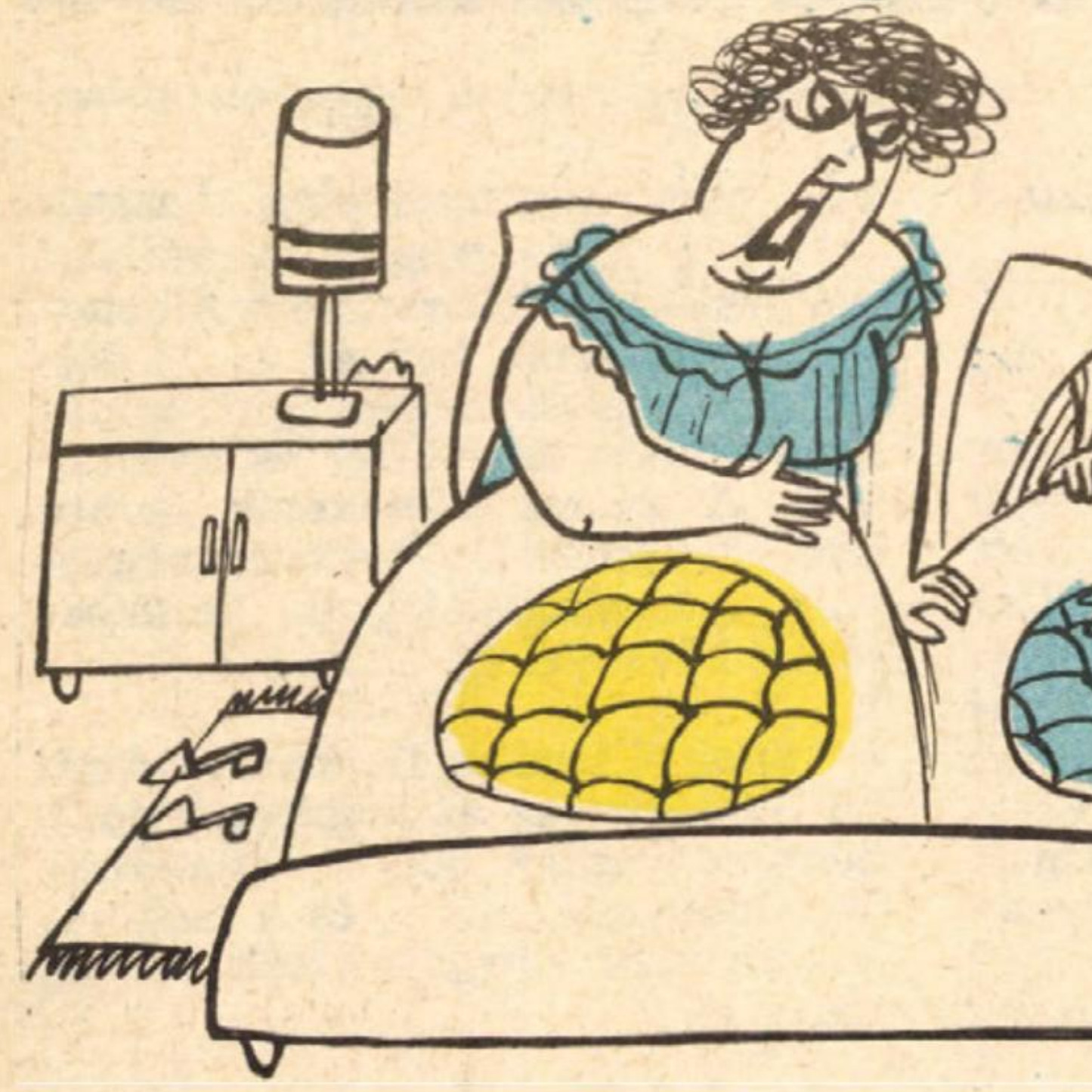

– Csak figyelmeztetni akarlak, május a szerelem hónapja!

MUNKÁERŐHIÁNY

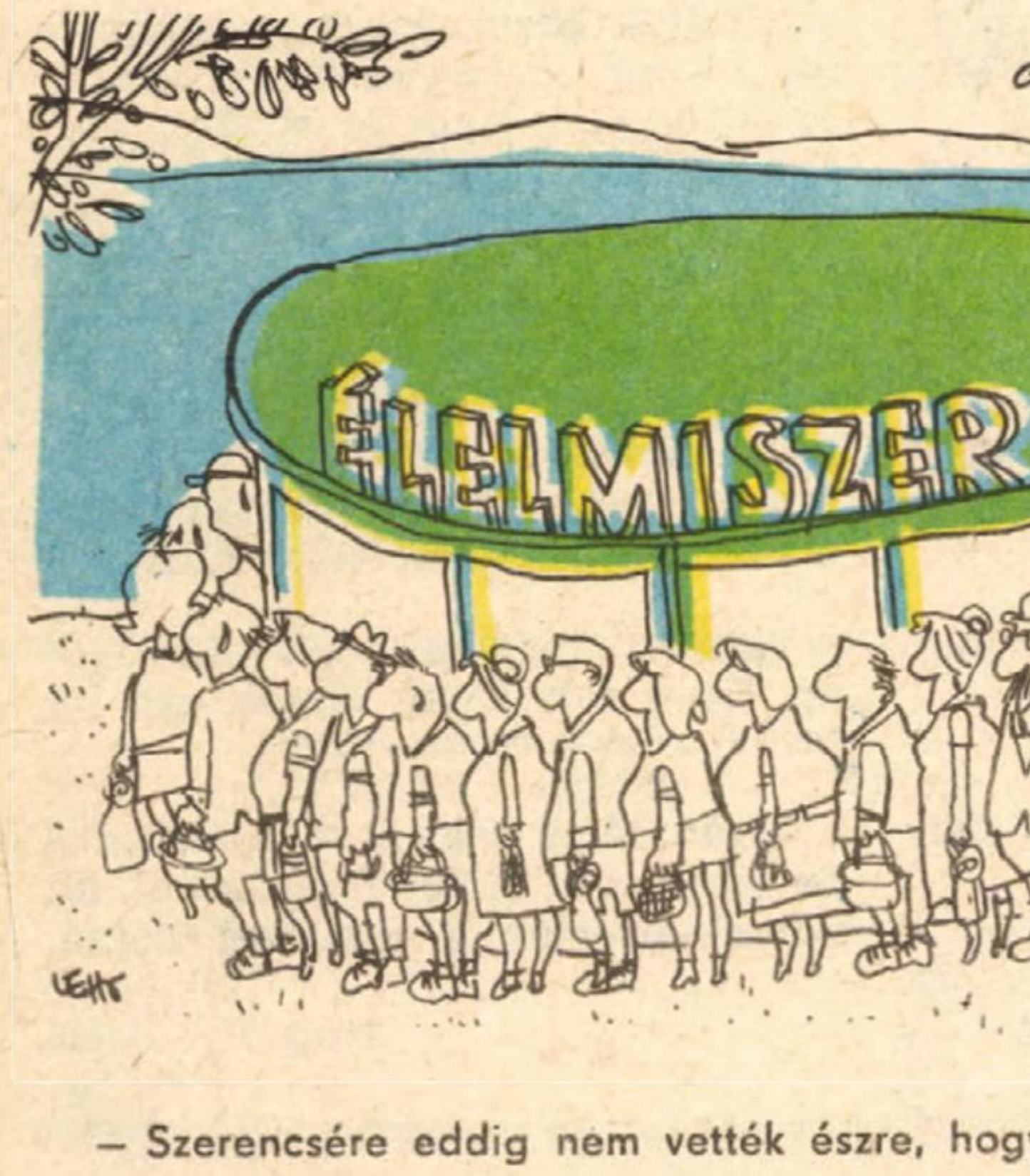

– Szerencsére eddig nem vették észre, hogy még nincs is kiszolgálás!

SZÖSZÖCSKÉK

Néhány Csemegeboltban a régi, könnyen piszkolódó bevásárlókosarak helyére ízléses fémkosarakat állítottak be. Szép újítás, jó újítás. *Lenne.* Ha a kosarak nem éles recézésű fémrudakból készültek volna, melyek az amúgy is sokszor kifogásolt, nagy „áteresztőképességű" műanyag tejtasakokat fölhasítván, napi mintegy *50—60 liternyi (!)* tejveszteséget idéznek elő boltonként. Magyarán: az operáció sikerült, a beteg meghalt.

Ha belegondolok, hogy a sima fémrudacskákba külön eljárással kellett a munkásoknak valahol beleapplikálniuk a ráspolyszerűen éles fogazatot, hosszasan el kell tűnődnöm az élelmiszeripar logikáján. És rájövök, hogy beszélhetünk bármit, ez egy tejjel és mézzel folyó ország.

Tudniillik nemcsak a tej folyik, hanem a méz is. A nem záró zárókupakok „jóvoltából".

*

Két-három éve készült el a marhavágóhíd szép, új, modern épülete. Az udvaron egy labdarúgó kispályát is kialakítottak. Kiskapuk e kispályán azóta sincsenek, ám a nagy gonddal és nem csekély költséggel beszerzett-fölterített-lehengerelt salakon keresztül a sportéletünknél sokkal elevenebb fű bizony megtalálta a „kiskaput": ma már úgy fest az említett terep, mintha egy salakos meg egy füves teniszpálya illegális frigyéből született volna.

Üzemi testedzés 1980.

*

Van a házunkkal szemben egy tér, mely bár igen nagy kiterjedésű, névtelen. Hajdan a prózai Lóvásártér nevet viselte, de ebbéli minősége megszűnvén, mostanra egyetlen hatalmas játszótérré alakult át. Nos, ez a névtelen játszótér leírhatatlan állapotban van. Az apróságok hulladékhalmok és söröspalackszilánkok tízezrei közt játszadoznak. Aki orra bukik, könnyen fölsértheti arcát, tenyerét.

Odébb, a Csokoládégyár mellett, a Nádasdy utcában még elképesztőbb a tabló: lyukas lavór, elhasznált műanyag tégelyek, hónapos szemét.

Jakovlev repülőgép-konstruktőr könyvében azt olvasom, hogy a moszkvai gyerekek már 1917. március 19-én gyűlésen határozták el: szövetségek szervezendők a parkok tisztán tartása végett. Kádár Jánostól pedig épp a minap hallottam, hogy az ifjúságnak feladatokat kell adni.

Hát, ahogy a környékemet elnézem, egyet máris adhatnánk neki.

*

„Menetrend-*pótlékot*" adott ki a MÁV a nyári időszámításra való tekintettel — jelenti egy hirdetés.

A menetrend-pótlék nyilván a valódi menetrendet hivatott helyettesíteni. Hiszen, ha csupán kiegészítené emezt, akkor aligha pótlékot emlegetne a MÁV, hanem inkább menetrend-*pótlást.* Nem igaz?

*

Másodszor hallom az egyébként kitűnő sportriporter ajkáról: „A játékos *visszafelé hátrált."*

Tisztelettel kérdem: hová a búbánatos csudába hátrálhatott volna még? Előre?

*

Olvasom, hogy egy kiváló szovjet sakkelméleti szakember „a napokban ünnepelte *születésének hetvenedik évfordulóját".*

Szavamra: én a helyében inkább a születésnapomat ünnepeltem volna. Hiába, no, nem vagyunk egyformák.

(timár)

Futapest-siker!
Mint az várható volt, óriási az érdeklődés a május 2-i olimpiai fesztivál keretében zajló „Futapest" utcai futóverseny iránt, amelyet a Képes Sport
rint az első jelentkező ri Sándor, a Népstadion intézményei KISZ-tit az Olimpiai- és Korcsa igazgatója volt, aki szeres gyakorlással
– Jó kis tréning a zebrához.
– Bár a mecscsen futna így!
– Manapság nem lehet a sportot elég korán kezdeni.
– Őrület, sehol egy zöldházikó!
– És melyik egyesület?
– Ez nekem semmi. Már az egész országot végigfutottam a gyerektartás elől.
– Ön hová fut?
– A pénzem után!
– Ne fáradjon uram, nem szeretem a futókalandot!
– Igyekeznem kell, nyomomban az infarktus!
– Ne rohanj, tudhatnád, hogy nekünk együtt kell futnunk!
ÁR
BÉR

ÜZÉR

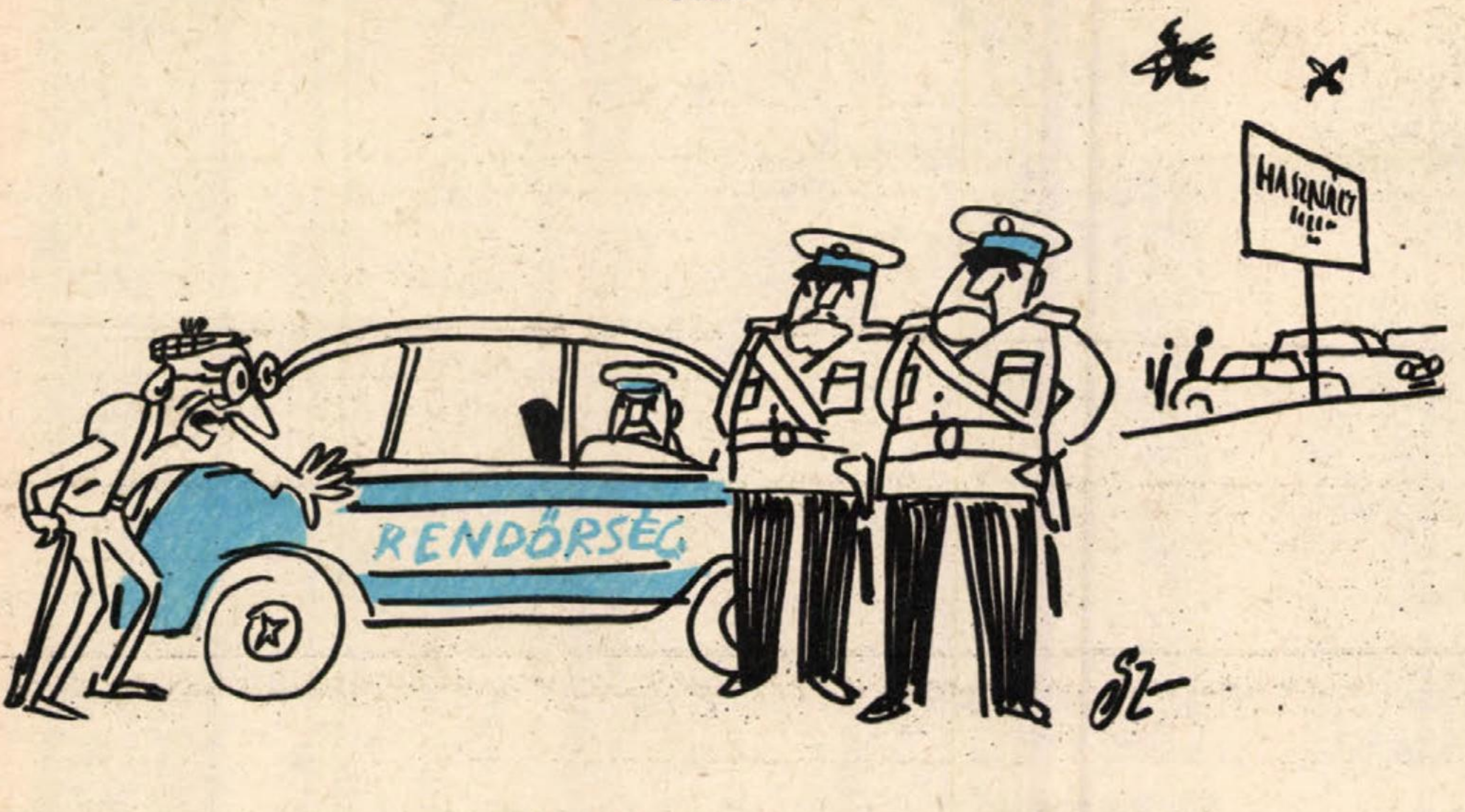

– Adok érte hatvanezret!...

BEILLESZKEDÉS

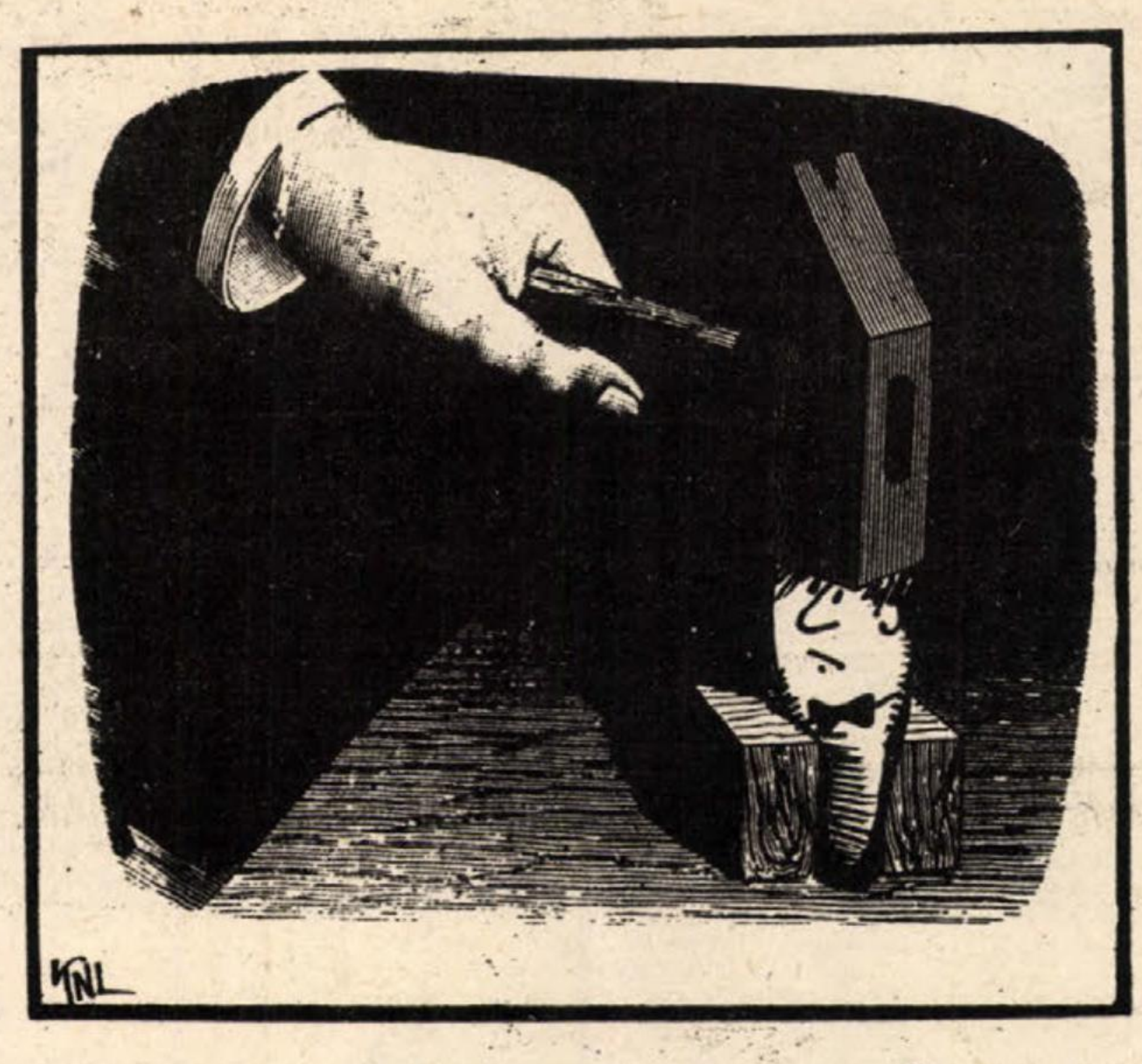

HAJNALBAN

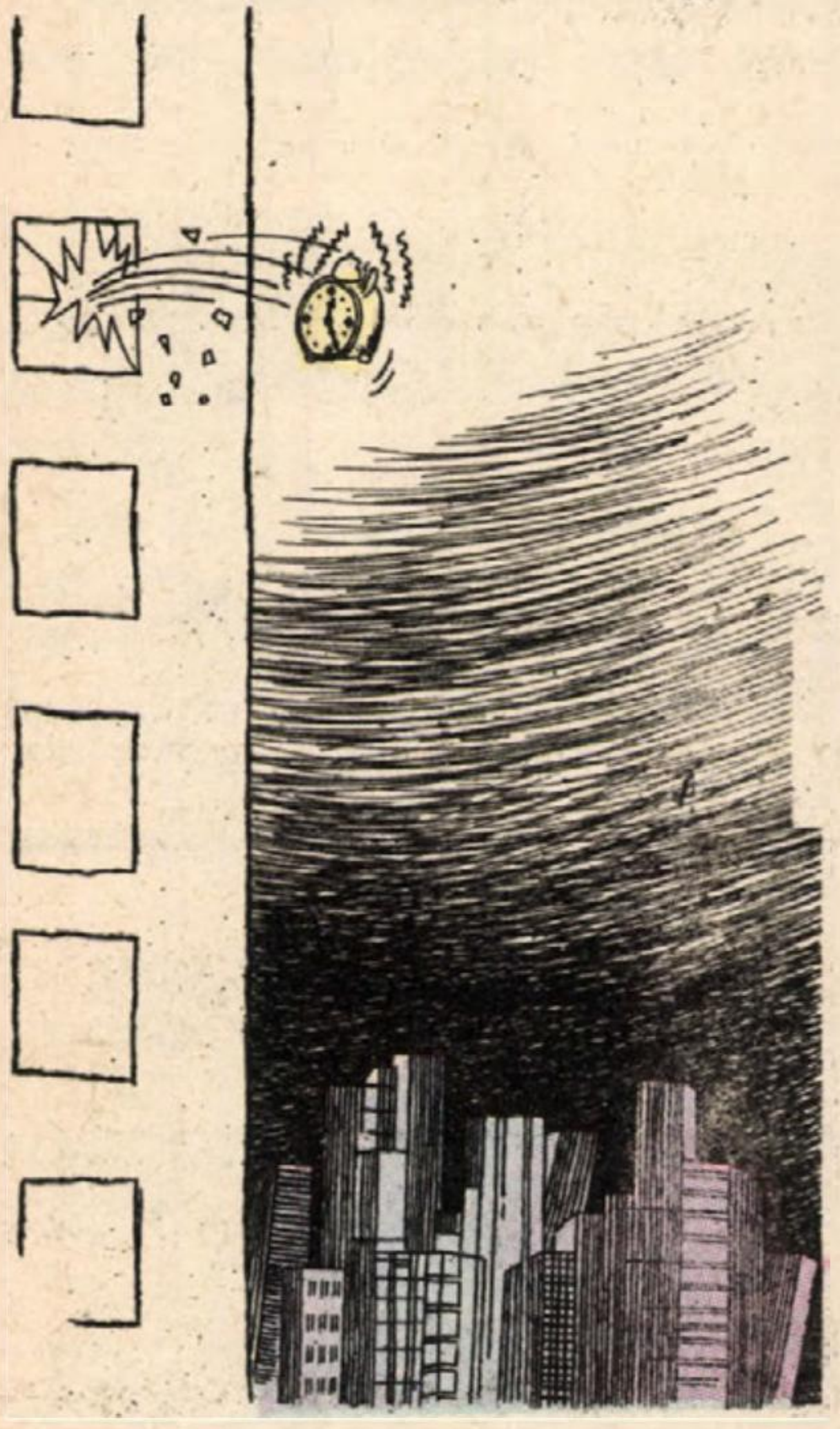

A RÓZSA-HAGYMA ÜGY

(JEGYZŐKÖNYV)

Bíró: A tárgyalást megnyitom. Kérem a peres feleket, adják elő álláspontjukat. Remélem nem hagyták otthon?

Vád: A szóban forgó vállalat különös, új hagymafajtát dobott piacra. A hagyma lila, ropogós, ízes, szinte kicsordul az ember nyála, ha rápillant. *(A bíró nagyot nyel.)* Ezeken kívül azonban még egy fantasztikus tulajdonsága van: a hagyma elfogyasztása után rózsaillatot áraszt az ember szája, a kellemetlen hagymaszag helyett. Kérdem a T. Vállalatot, hogyan kísérletezték ki ezt a tündéri hagymafajtát, és mennyi az előállítási költség?

Vállalati jogász: Juli néni, a laboratórium takarítónője rózsát nevelt egy virágládában. A rózsák mellé dughagymát ültetett. S láss csodát: a laboratórium nyomott légköre és a pletykás klíma hatására e két növény önhatalmúlag kereszteződött, s a termett hagymamutáns rózsaillatú lett, de csak elfogyasztás után. A rózsahagyma megevése előtt megőrzi eredeti zamatát, aromáját, csak a gyomorsavban létrejövő kémiai reakció hatására válik rózsaillatúvá.

Vád: Ennyi az egész?

Vállalati jogász: Nem egészen. Először a rózsaillat hatás ingadozó volt. Megesett, hogy a rózsa vált hagymaszagúvá. Aztán egy vállalati értekezleten a főkönyvelő ismertette az új gazdasági szabályozókat és a tervezett módosításokat tartalmazó vaskos kötetet. A nullszériás rózsahagyma ott álldogált az ablakpárkányon. Mire az éjszakába nyúló felolvasás befejeződött, a hagymaszag végleg elpárolgott. Nem bírta a terhelést.

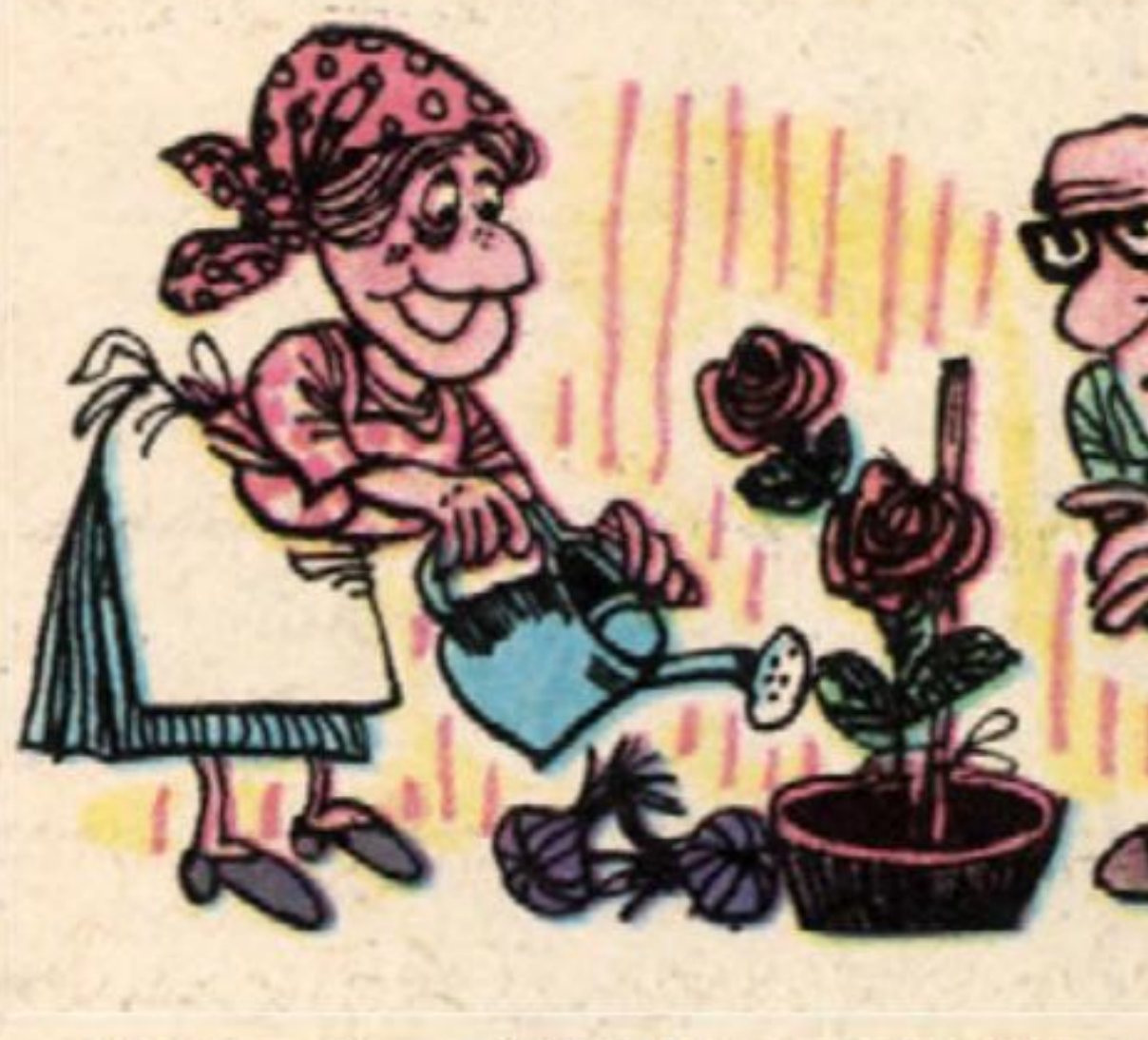

Vád: Az előállítási költségtényező mennyire rúg?

Vállalati jogász: Egy mázsa hagymára kivetítve harminc forint az illat-bekerülési költség.

Vád: És mennyiért árulják nyugaton a rózsahagymát?

Vállalati jogász: Egy kilót tíz dollárért exportálunk. Veszik, mint a bűvös kockacukrot.

Vád: Álljunk meg! Itt a dolog rákfenéje. Vádolom a vállalatot azzal, hogy tisztességtelen hasznot ért el a tőkés piacon. A vállalat dollárkitermelési mutatója hihetetlen: 30 fillérből hoznak ki 10 dollárt. Ez tisztességtelen! Sérti a magyar vállalatok jóhírét és tekintélyét. A vétkes illetékesek orrára kell koppintani. Prémiummegvonást, bércsökkentést és kerékbetörést követelek!

Vállalati jogász: De kérem! Amit mi elértünk, az az országnak jó, a népgazdaságnak jó, a vállalatnak jó, a dolgozóknak jó, és a csókolózó nyugati fogyasztónak pedig pláne jó.

Vád: De a többi belföldi vállalatra káros. Rossz példával járnak elöl. Hogy nézzünk ezentúl a saját szemünkbe? Kérem a bíróság szigorú ítéletét.

Bíró: A kérés jogos. Megállapítom, hogy a vállalat óriási nyereséget ér el a nyugati cégek rovására. Döntésem a következő: a tisztességtelen haszon esete nem forog fenn, mert végre ez egy tisztességes haszon. Tisztességesen nagy. Elítélés helyett inkább kötelezek minden vállalatot ilyen tisztességes haszon elérésére. Külföldön igyekezzenek, ne belföldön. Az ítélet jogerős, fellebbezésnek helye nincs.

Vállalati jogász: Köszönjük, bíró úr. Ezért felajánlok önnek egy jól termő rózsahagyma-tövet.

Bíró: Hálás vagyok az ajánlatért, de majd csak akkor fogadom el, ha zsíroskenyérfát is mellékel hozzá.

Majláth László

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Az érettségin megkérdezi a tanár az egyik diáktól:

— Melyik nagy folyó szeli át Németországot és mi a neve?

A diák kihúzza magát.

— Németországot sok nagy folyó szeli át, és a nevem Kovács.

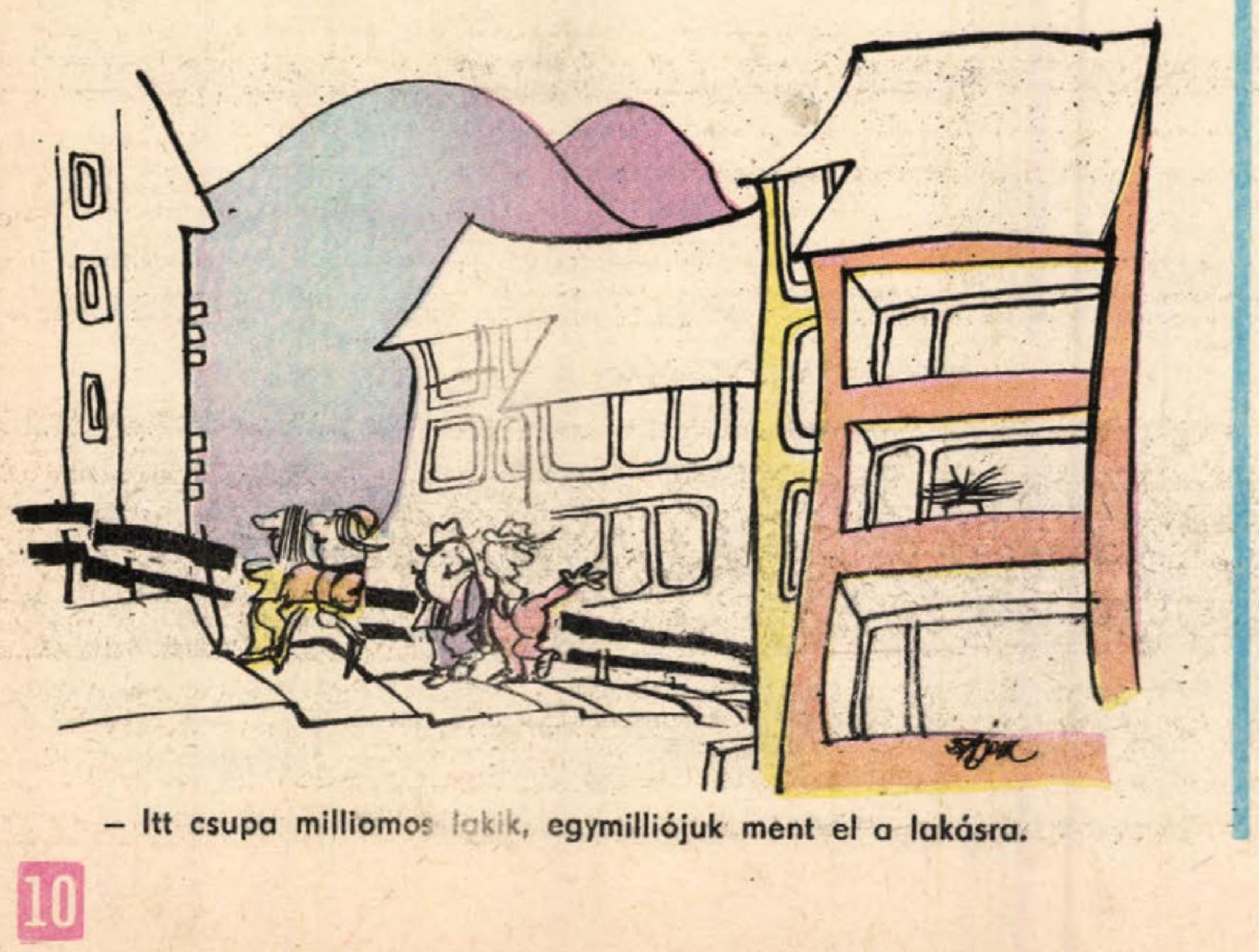

– Itt csupa milliomos lakik, egymilliójuk ment el a lakásra.

NŐK EGYMÁS KÖZT

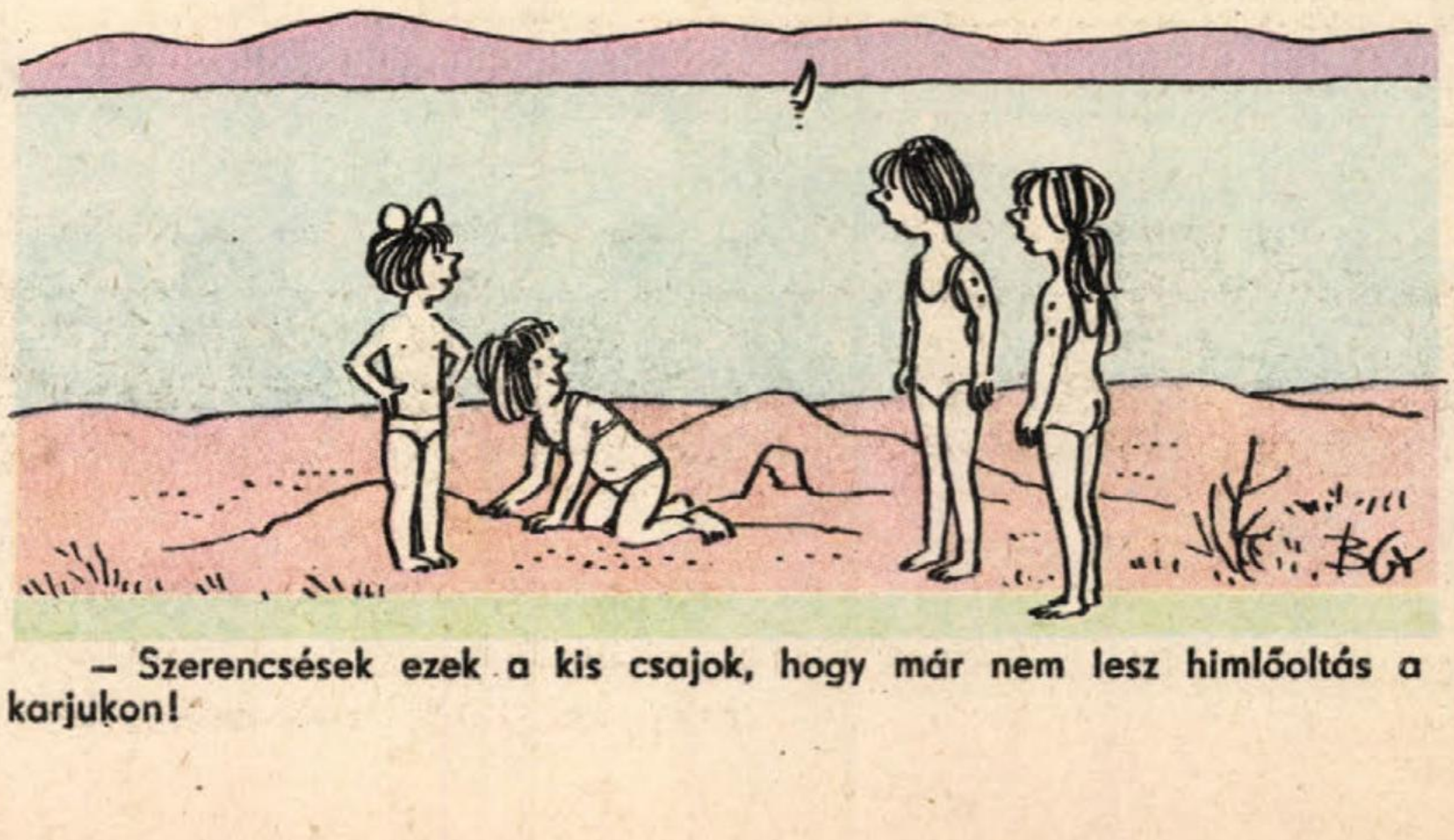

– Szerencsések ezek a kis csajok, hogy már nem lesz himlőoltás a karjukon!

kommentár

SAJDIK,
LEHOCZKI,
DALLOS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
BRENNER

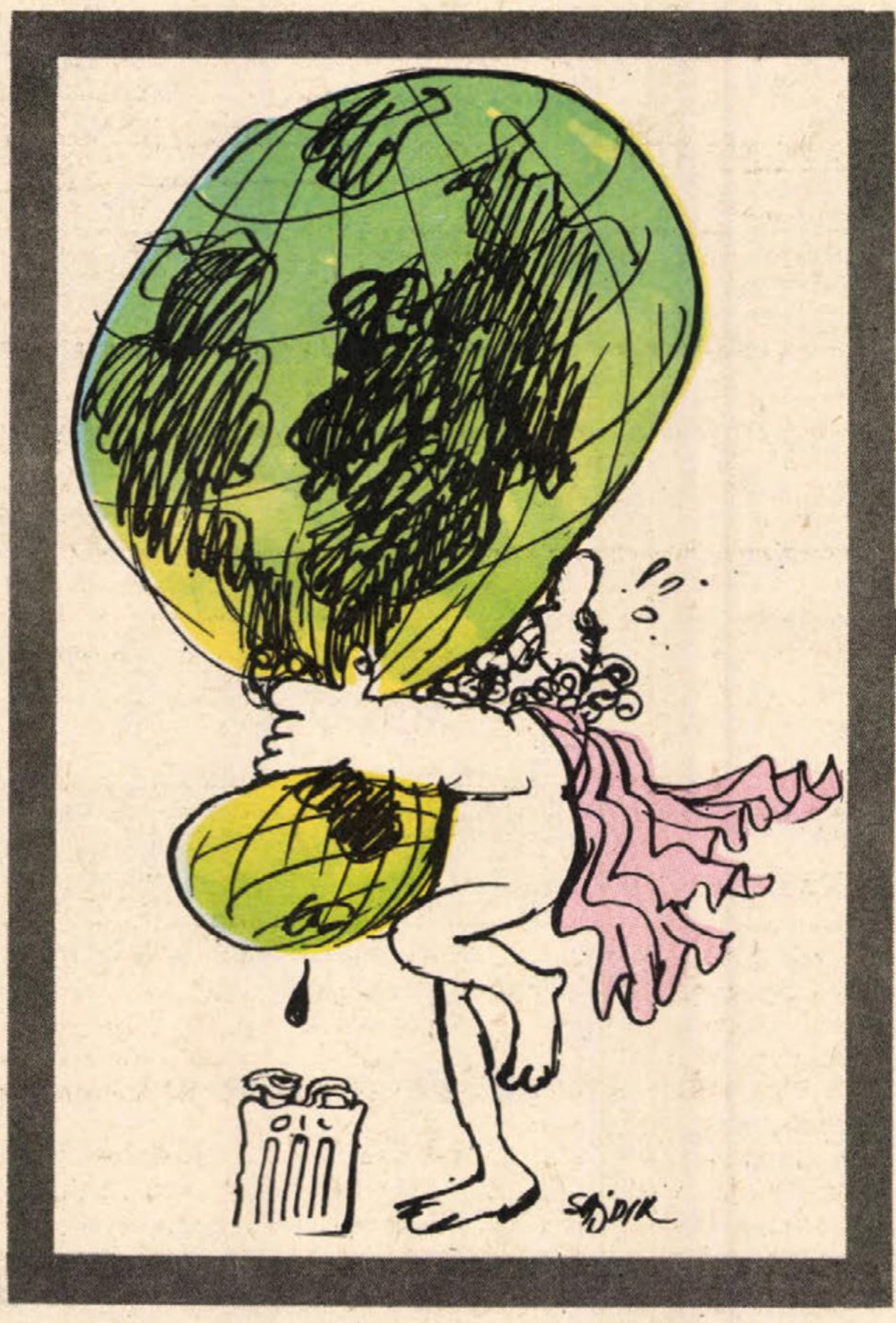

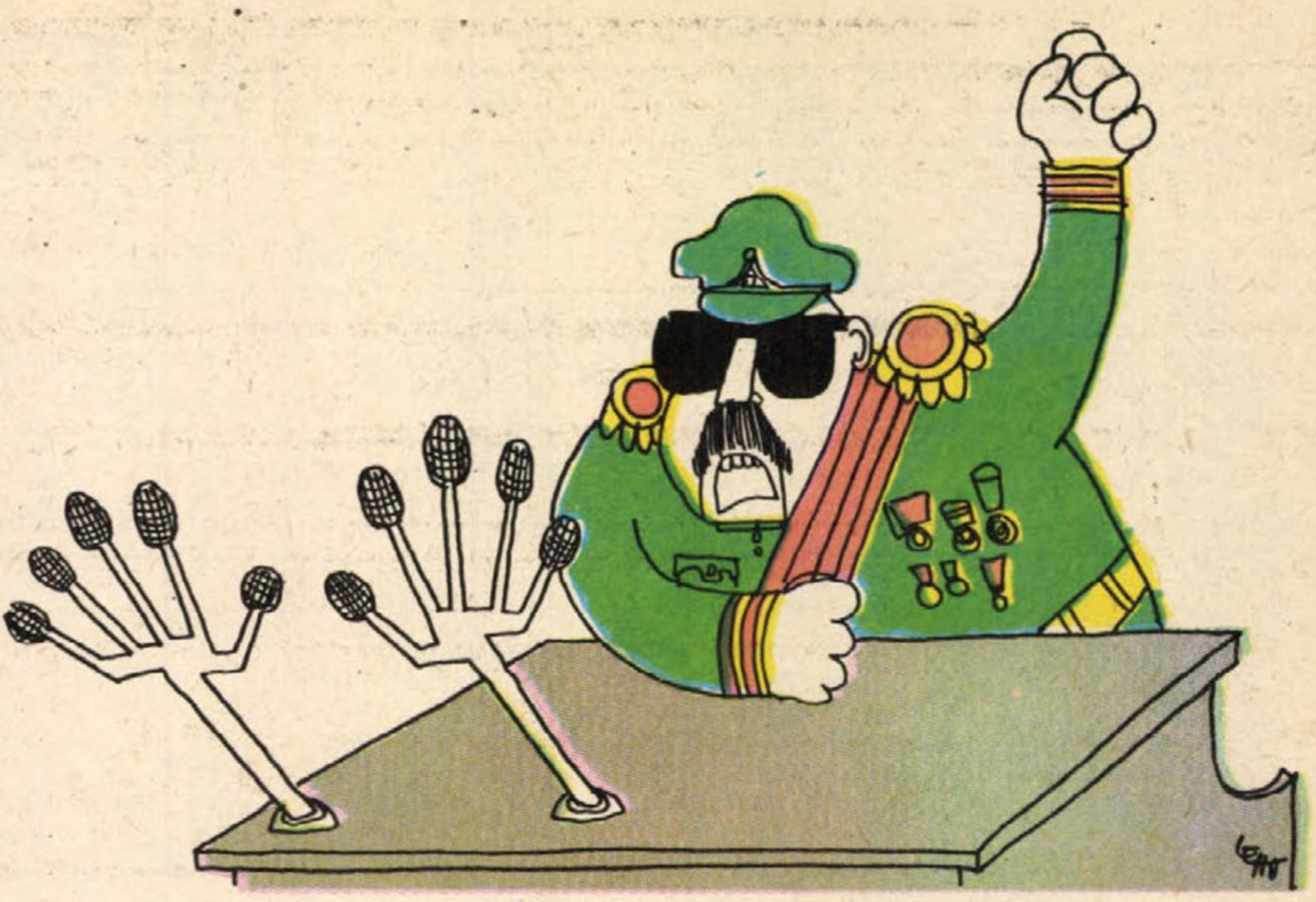

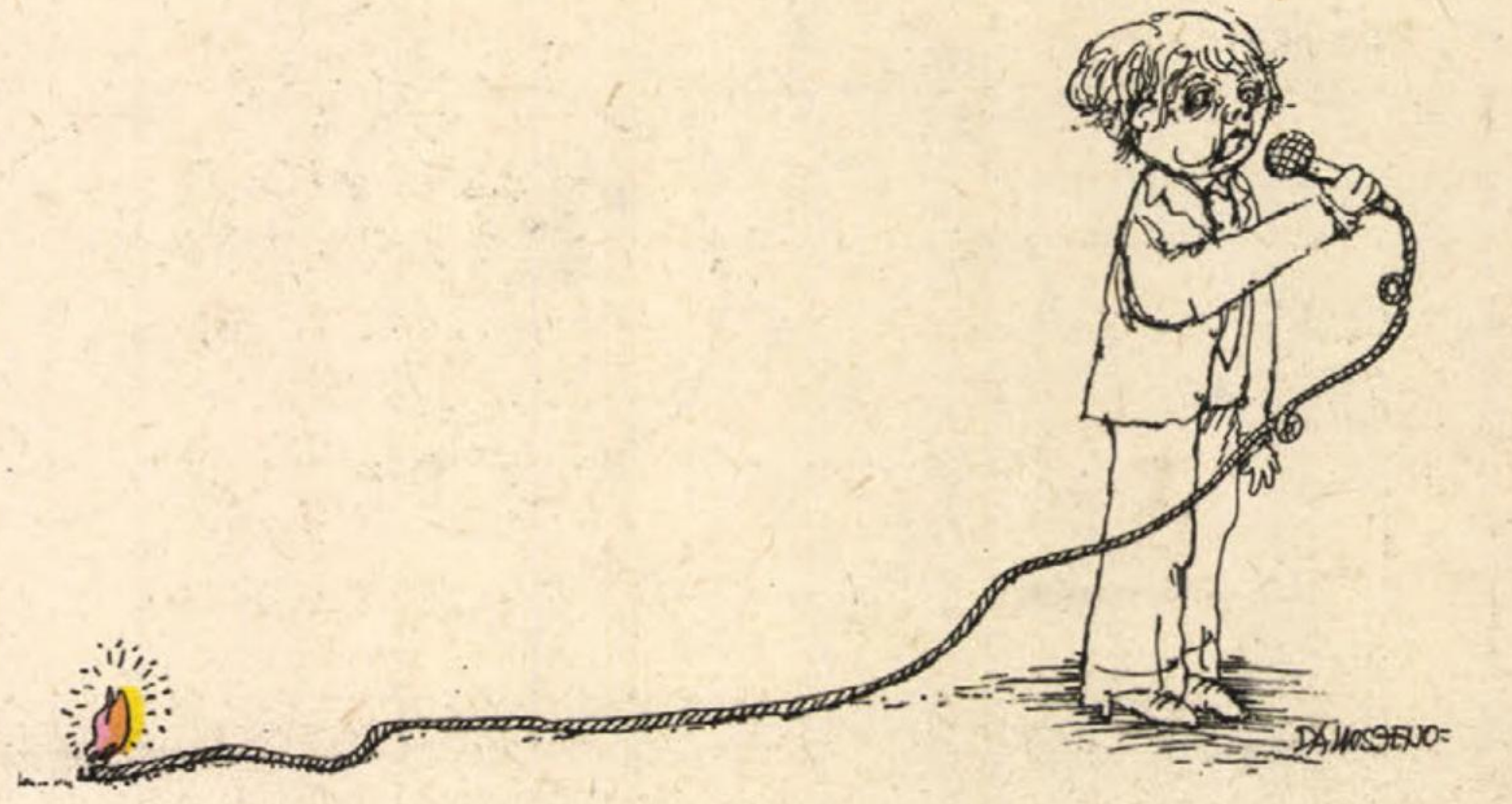

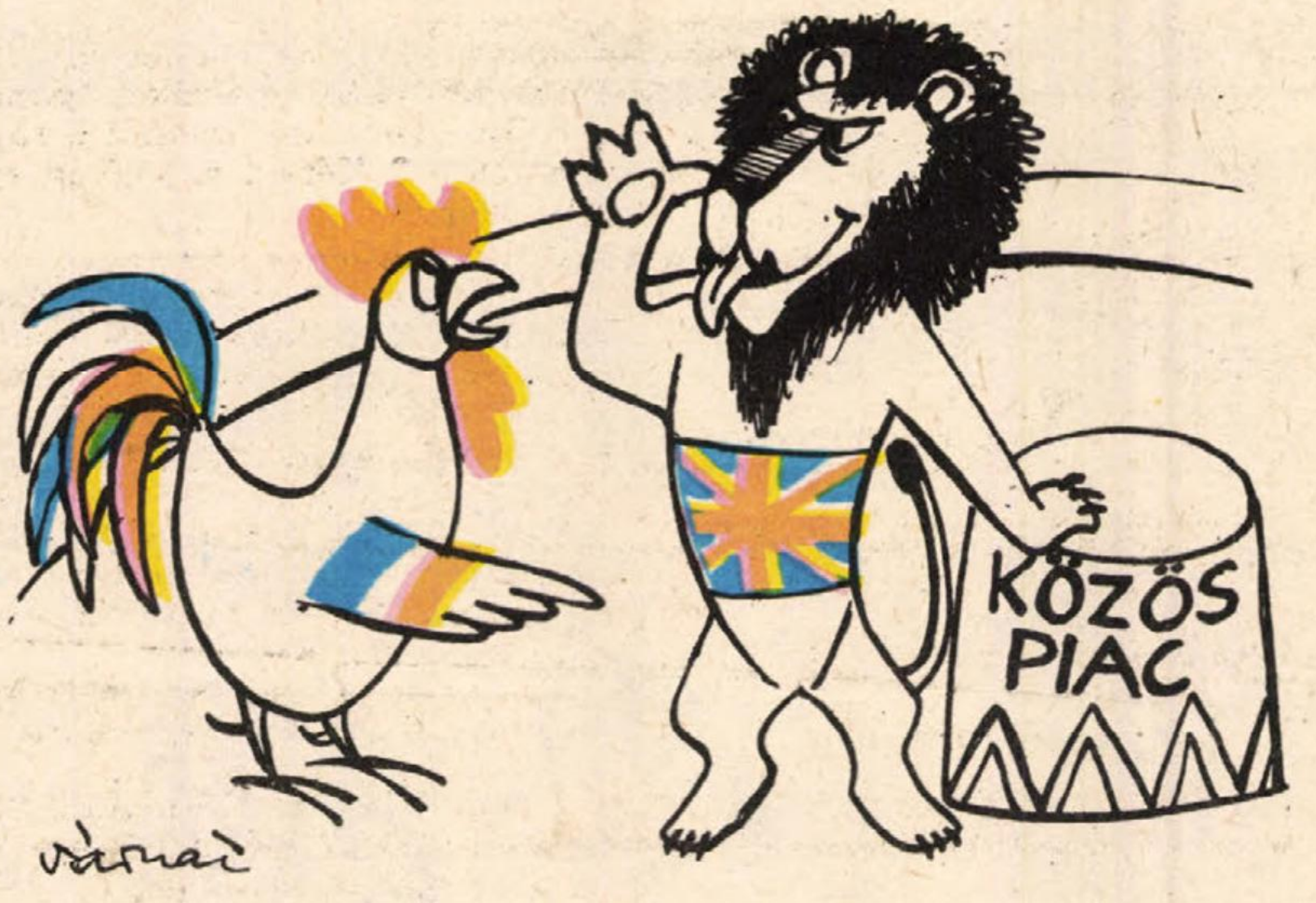
KÖZÖS PIAC
várnai

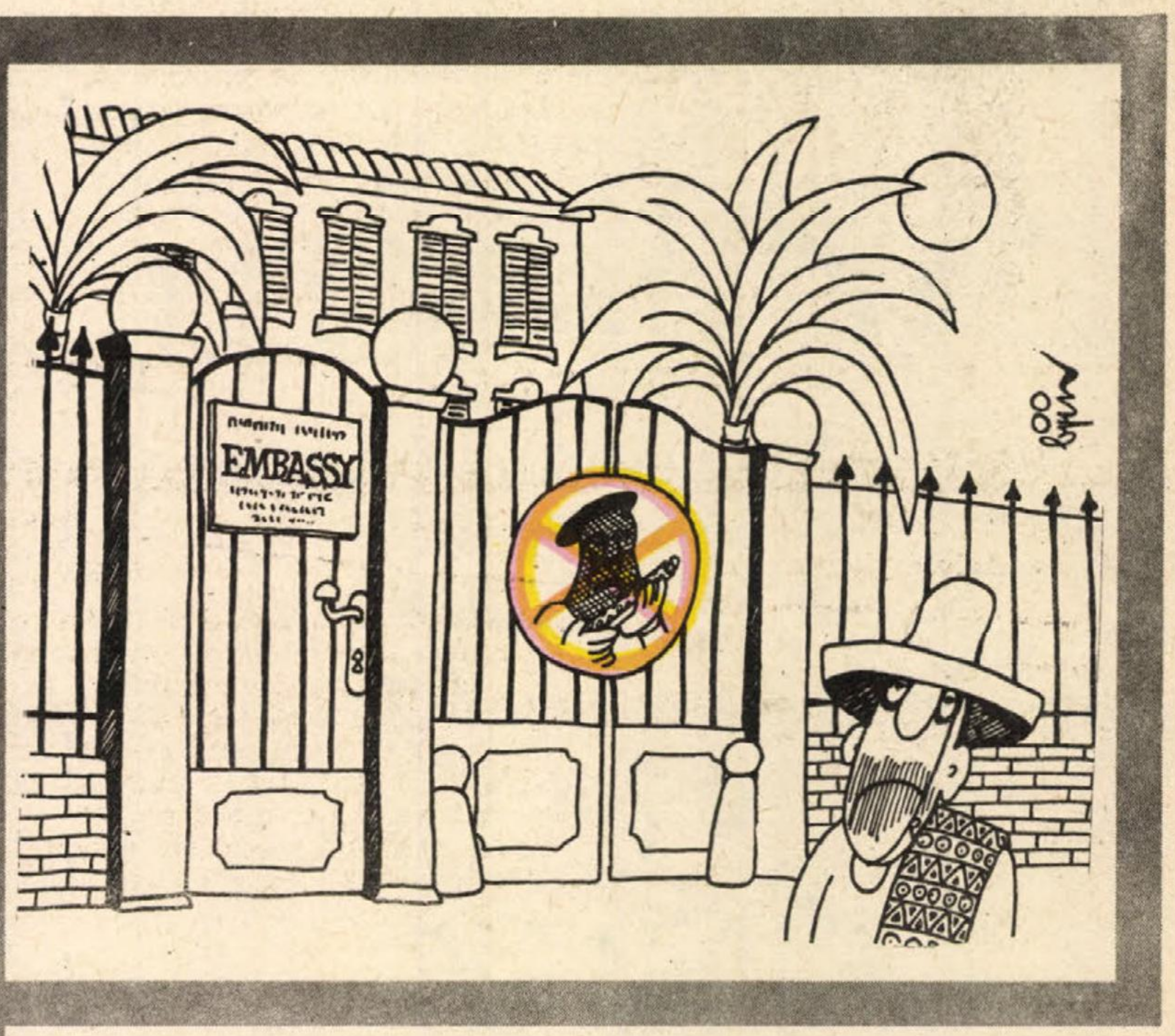

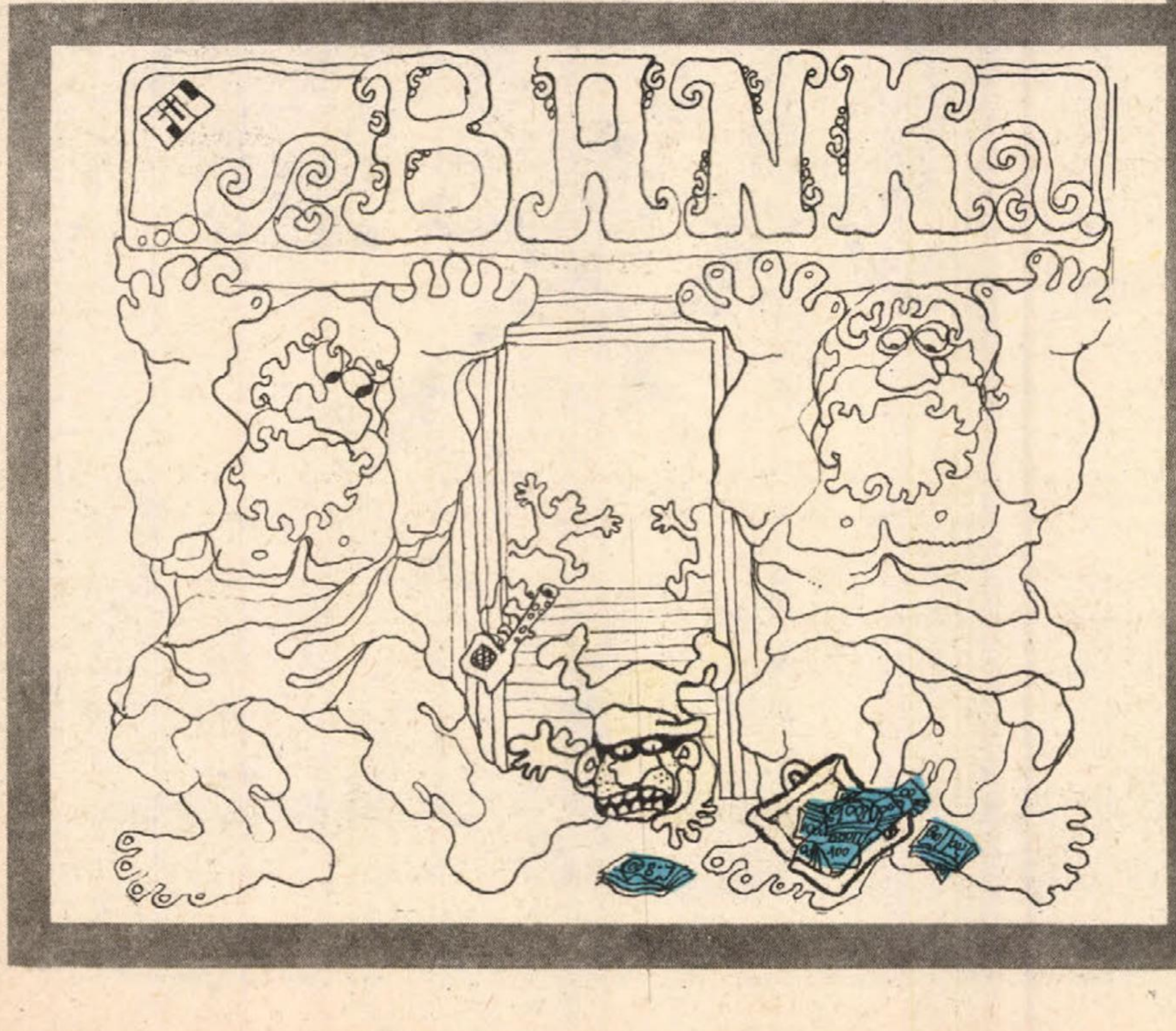

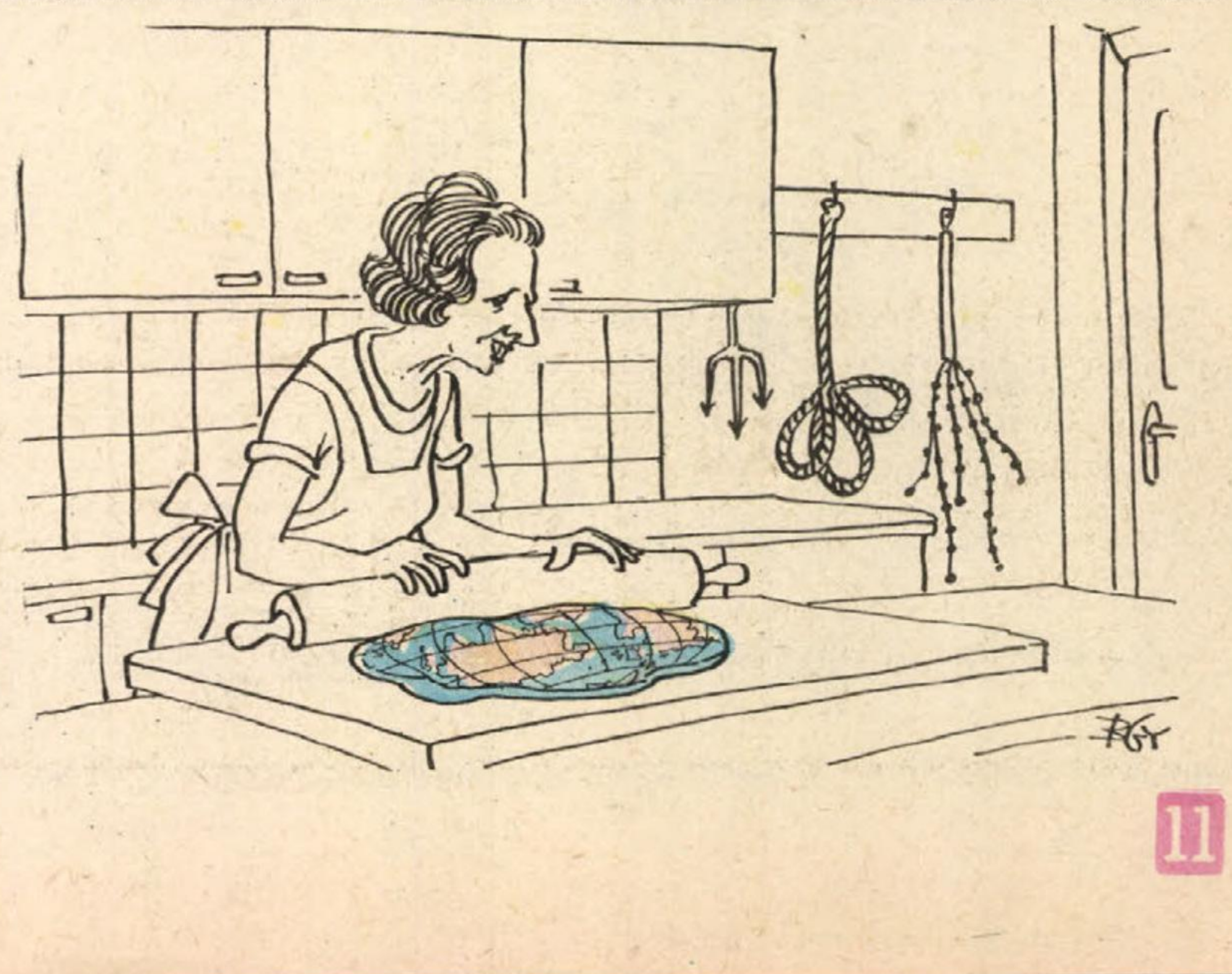

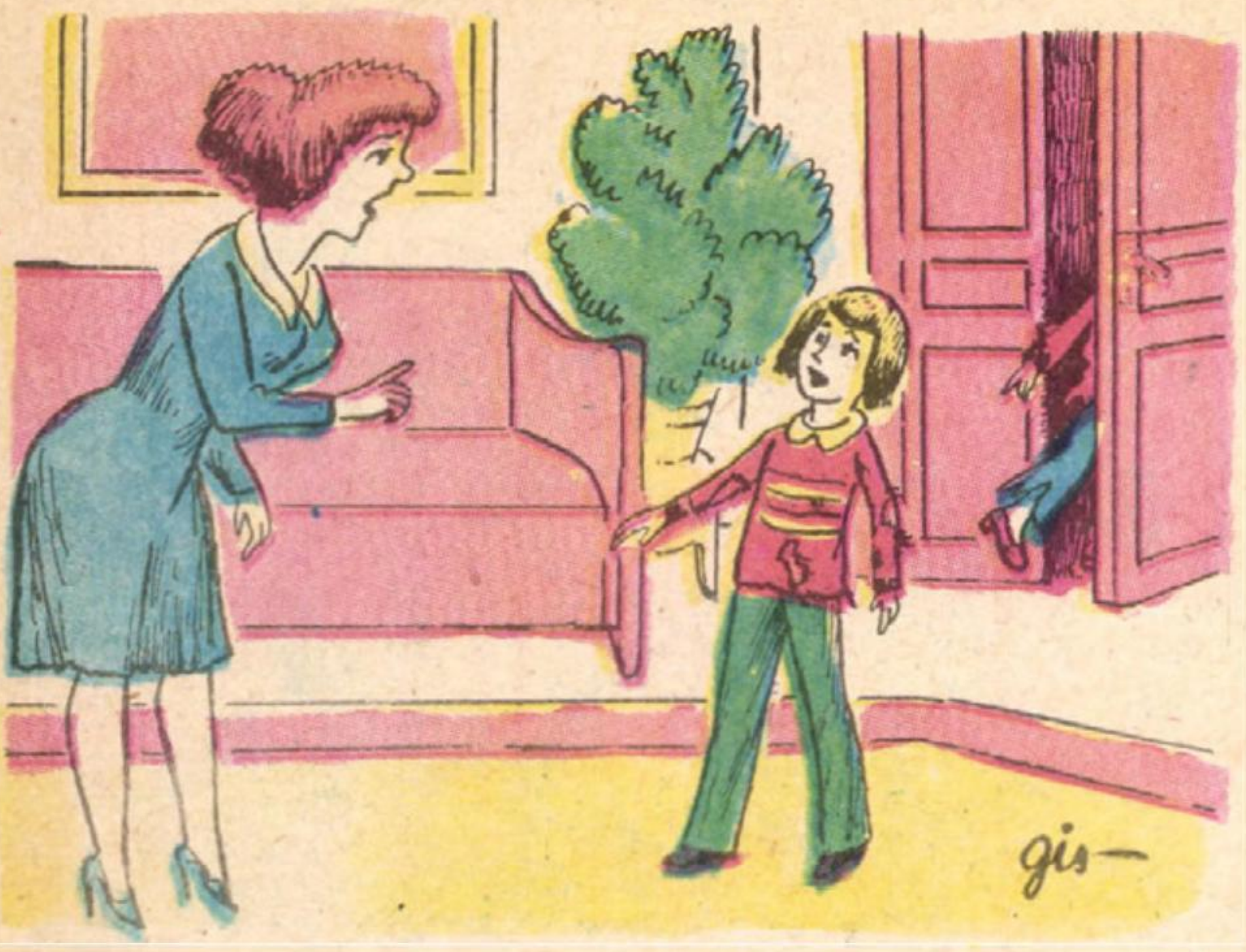

– Miért verted meg a pajtásodat?
– Mert már nagyon kellett egy kis sikerélmény!

GYANÚS

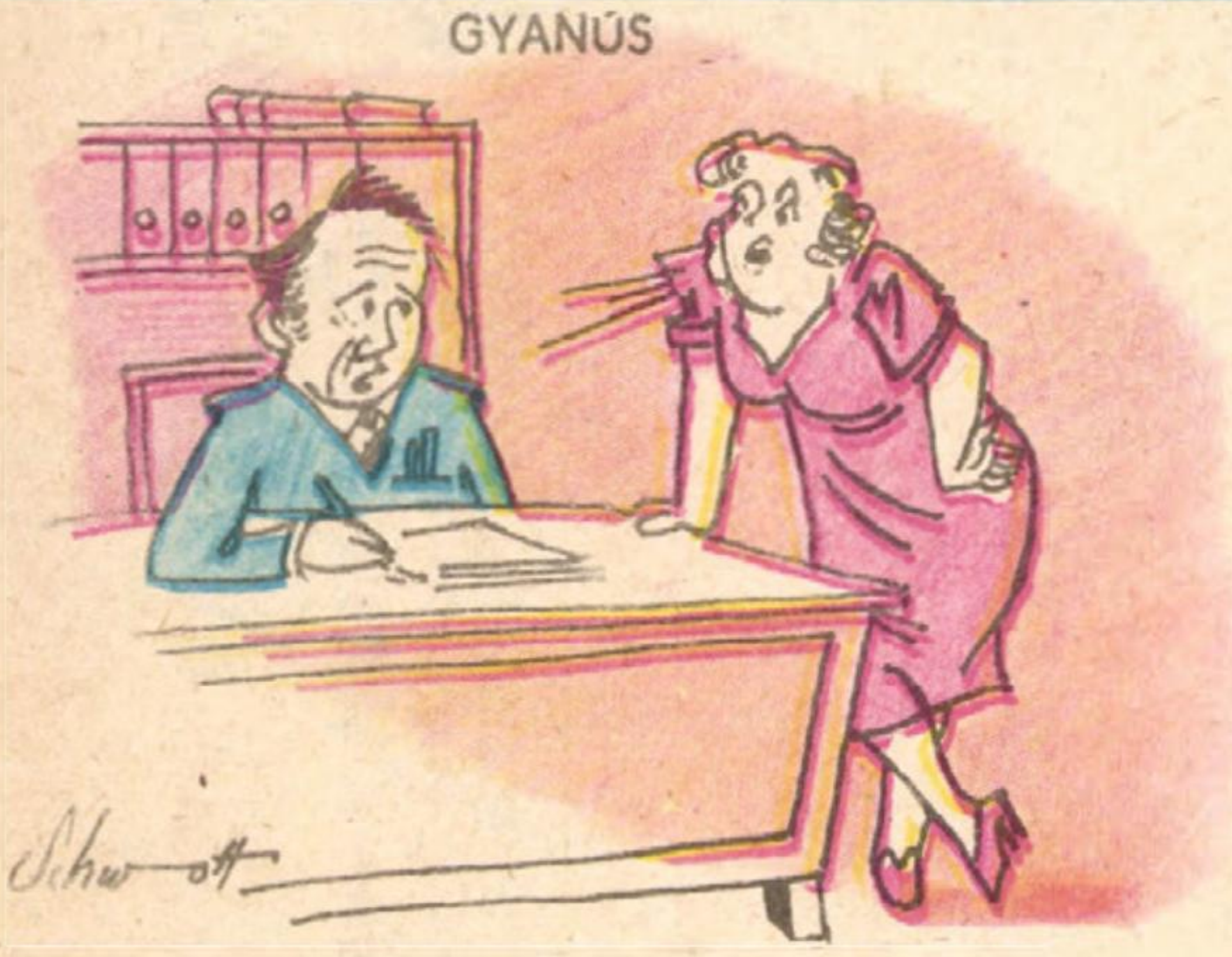

– Magának nem feltűnő, hogy Kovács kartárs már hetek óta nem szidja a főnököt?

TRIBÜN

Az Arsenal—Liverpool mérkőzésen egy sportújságíró odafordult kollégájához:

— Megnézed ezt a mecscset este, a tévében is?

— Szó sincs róla — volt a válasz. — Egy másik csatornán A vadnyugat aranyát adják. Ott legalább nem csak lőnek, hanem találnak is.

John McEnroe kitűnő teniszjátékos, de nyegleségei miatt nem tartozik a közönség kedvencei közé.

— John Lloyd csak azért népszerűbb nálam — nyilatkozta legutóbb az Everett Herald hasábjain —, mert Chris Evertet vette feleségül.

A riporter a következő megjegyzést fűzte ezekhez a szavakhoz:

— John McEnroe viszont akkor sem lenne népszerű, ha az angol királynőt venné feleségül.

Gerry Spiessnek sikerült — keserves kalandok közepette — piciny vitorlásán ötvennégy nap alatt átszelnie az Atlanti-óceánt. A célban édesanyja ugrott elsőnek fia mellé a kis hajócskába. Körülnézett, majd a boldogságtól sugárzó arccal mondta:

— Hajó tiszta, edények elmosva, látom, mégsem tanítottalak hiába.

Oscar Gamble hat évre elszerződött a San Diego Padres baselballcsapatához — potom 2,85 millió dollárért. Aztán rögtön az első bajnoki szezonja roppant gyengén sikerült.

— A San Diegó-i szurkolók meg sem tanulták a nevemet — mondta letörten. — Csak 2,85-nek neveztek. Keserves év volt!

Még javában csapkodnak az olasz labdarúgóbotrány hullámai. A szereplők vádaskodnak, kígyót-békát kiabálnak egymás fejére. A Milan edzője például ezt mondta a csapat egyik sztárjáról:

— A legalattomosabb fickó a világon. Ez képes és meghív vacsorára, aztán rád zárja a fürdőszoba ajtaját.

(p. p.)

ÖNVÉDELEM

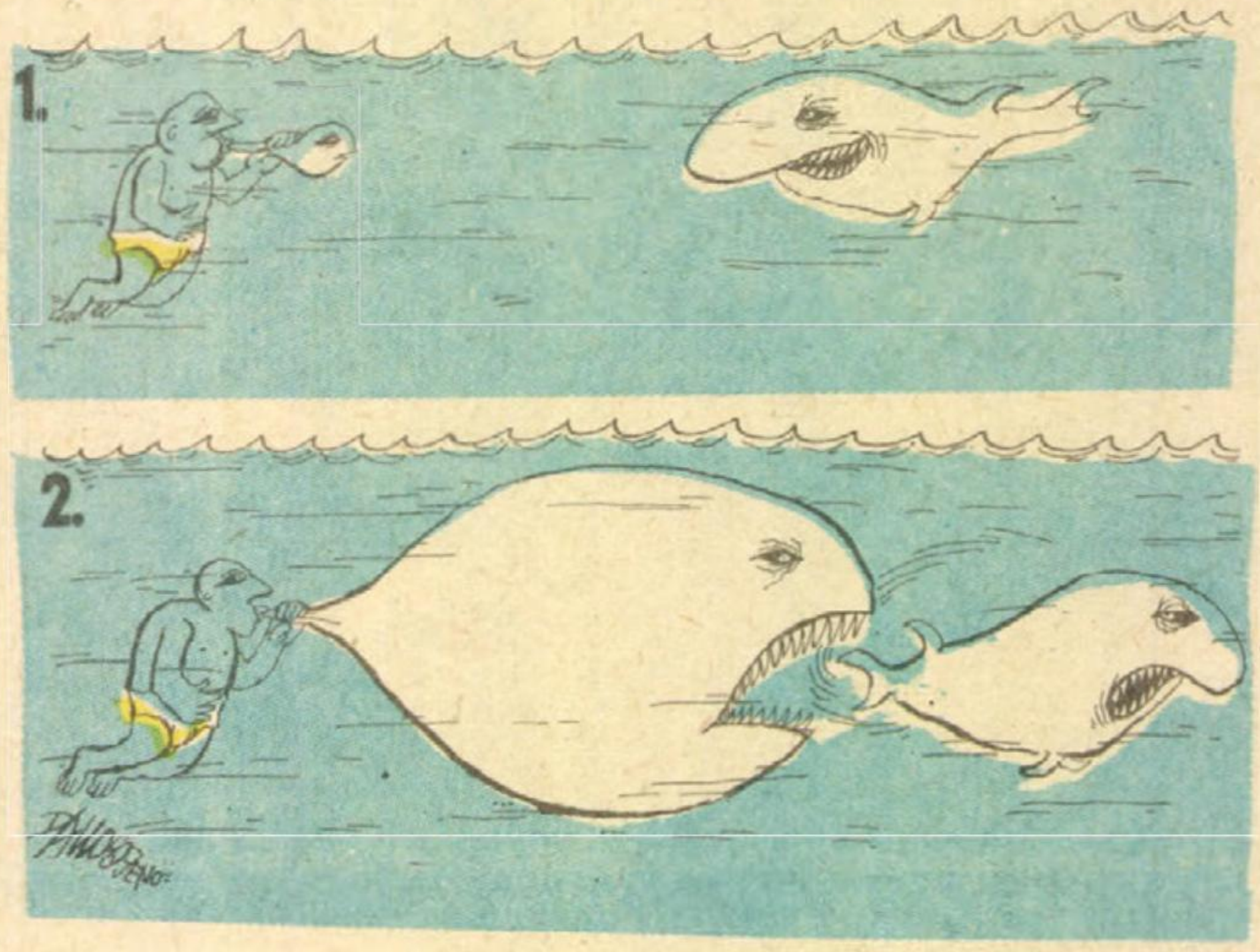

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

INDUL A
PAM·PAM·PAMUTAKCIÓ
ÁPRILIS 1-TŐL MÁJUS 10-IG

Minden 20 Ft értékű háztartási textilhulladék után egy sorsjegy is jár.

NE DOBJA KI, NYERHET!
MÉH

NYEREMÉNYSORSOLÁS JÚNIUS 20-ÁN

BALLAGÁSRA AJÁNDÉKNAK: ÓRÁT.

Kapható: az ÓRA ÉS ÉKSZER KERESKEDELMI VÁLLALAT ÓÉ boltjaiban

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖZLEKEDUNK ÉS PANASZKODUNK

①

VÁROM A SZÍNHÁZJEGYET

Az Astoriánál szálltam metróra, március 22-én, s kezembe nyomtak egy tájékoztatót az új metróvonalról. Cédula is volt benne, amely szerint aznap én voltam a tízezredik utas. Gratuláltak és kérték, hívjak fel egy telefonszámot, hogy átadhassák nekem metró ajándékát. Telefonáltam. Fáradjak be azonnal, mondták, odasiettem, már sorban álltak a nyertesek, amikor rám került a sor, felírták a nevem, címem, telefonszámom. Két jegyet nyertem az Operettszínházba, majd felhívnak, kiválaszthatom a repertoárból a kívánt előadást magam is. Eltelt egy hónap, s a telefont azóta is — hiába — várom.

Timár Katalin
Bp. Lajos u. 117 — 1036

②

MEGRITKULT BUSZJÁRAT

Ó, hogy vártuk mi, József Attila lakótelepiek az új metróvonalat, s mennyire örültünk, amikor megnyílt. Eleinte. Most már azonban nem vagyunk olyan lelkesek. Mert régi buszunk, a 81-es megmaradt ugyan, de nagyon ritkán jár. Öt perc alatt kiér az Üllői útra, csatlakozva a metróhoz, de mily nehéz kivárni, amíg a végállomásról elindul! Így aztán hiába tart csupán tíz percig az út az Ecseri úttól a Deák térig, ha a hozzá (a metróhoz) vezető út viszont jó tízperces várakozással tehető csak meg. Amit nyerünk a réven, azt majdnem teljesen elveszítjük a vámon. Miért ritkították a 81-es buszt?

Dióspatonyi Mária
Bp. Epreserdő u. 34
1098

③

ITT SEM LESZ RAMPA?

Épül-szépül a Nyugati pályaudvar, már megvan a vágányokat összekötő aluljáró, bár kissé meredek lépcsőzetű. Nehéz lesz itt közlekedni rokkantkocsival, gyermekkocsival, vagy csomaghordó targoncával. Tehát a tervezők ismét nem gondoltak arra, hogy rampa is legyen. Vajon mi lenne, ha — legalább az új létesítményeknél, építkezéseknél — e kisebbségre is gondolnának?

Dr. Nádas Gábor
Bp., Radnóti u. 5—7.
1137

④

SEGÍTS, VOLÁN!

Sukoró községnek nincs vasútállomása. Ha reggel vonatot akarunk elérni, csak szerencsével vagy kocogással érhetünk időben a velencei vasútállomásra, a rossz autóbuszközlekedés miatt. Évek óta hiába kérjük a buszmenetrend módosítását. Kérünk, végre már segíts rajtunk, Volán!

Kutsera Ferenc
Sukoró, Kossuth L. u.
10 — 8096

CSORBA SZÉLŰ CSEMPE

Kibontottam a Budapesti Porcelángyár I/A minősítésű, 44 darab csempét tartalmazó dobozát. Cédulát találtam benne, amelyben a kedves vásárló szépérzékét fejlesztik, esztétikai látókörét növelik. Rámutatnak: ahhoz, hogy a reaktív csempéből készült burkolat valóban esztétikus, kerámiaszerű legyen, felrakás előtt úgy kell összeválogatni és előre elrendezni, hogy... stb. Felrakási mintákat és variációkat Validus mintaboltjukban lehet megtekinteni. Eddig rendben. Arra azonban ez a szöveg sem nyújtott útmutatást, hogy miképp lehet felhasználni a dobozban lévő csorba szélű, valamint a megadott mérettől jelentősen eltérő (mindez, mint említettem, I/A minősítésű, milyen lehet az I/B vagy a II/C?) csempéket.

Novákné Gergely Vera
Bp., Pentelei Molnár u. 4. — 1025

TÉVED A BÉDEKER

A napokban vettem meg a Panoráma sorozatban megjelent Szovjetunió című útikönyvet, amelynek 135. oldalán Budapesttől Kijevig az országúton címmel ez olvasható: „Magyarországról a Szovjetunióba irányuló országúti forgalom Beregsurány községen át bonyolódik le. Ez a magyar határállomás."

Ezzel szemben a Beregsurány községen át kiépített útszakaszon jelenleg nincs határátkelési forgalom az utazóközönség részére. Az országúti forgalom a Záhony—Csap országúton bonyolódik le. Jó ezt tudni most, az utazási főszezon előtt, aki nem a bédekerre hallgat bosszankodástól kíméli heti meg magát, az útikönyv tévedését pedig jó lenne mielőbb kijavítani.

Dr. Orosz Kálmán
Mátészalka,
Bajcsy Zs. u. 25.
4700

A CÍMZETT VÁLASZOL

TÉRDIG JÁRNAK A SÁRBAN
(Ludas, 10. sz.)

A XI. Eper utca javítását 1980. évi földútjavítási tervünkbe beállítottuk, a kivitelezést májusban megkezdjük. Kerületünk 80 km-es földúthálózatát 1—2 év alatt, bármennyire szeretnénk is, sajnos nem tudjuk felszámolni, anyagi lehetőségeink nem nyújtanak rá módot.

Sós Sándorné dr.
XI. ker. Tanács, VB-titkár

SEGÍT AZ ADY
(Ludas, 10. sz.)

Hibát követtek el dolgozóink, amikor Jalsovszky György megrendelőnk lakására történt első kiszállásukkor nem tárták fel a szerelést akadályozó valamennyi hiányosságot, s ezért ismételt kiszállás vált szükségessé. MEO osztályunk vezetője a helyszínen szerette volna tisztázni és megoldani az ügyet, de erre Jalsovszky György nem adott lehetőséget. Ettől eltekintve, dolgozóink eljárása helyes volt. A gázszereléseknél a műszaki eljárások betartásának életbiztonsági okokból nagy jelentősége van.

Kabdebó Ferenc,
igazgató
Fővárosi JAVSZER

SAROKBA ÁLLÍTOTT MEDGYESSY
(Ludas, 11. sz.)

Ferenczy Béni Vízbelépőjét a strand átépítése miatt kellett kimozdítanunk eredeti helyéről, de visszahelyezni oda nem fogjuk, mert megfelelő intim tér kialakítására nincs mód. Készül azonban a strandfürdő szomszédságában a város központi pihenőparkja, amelyben a megfelelő környezetet, a szoborhoz feltétlenül szükséges vízmedencét létre tudjuk hozni. A cikkben említett másik szobor Medgyessy Ferenc női alakos Radnai-síremléke, amelyet a művész özvegye a városnak ajándékozott. Ezt a Tanácsköztársaság tér 2. számú épület udvarán látjuk indokoltnak elhelyezni, ebben az épületben tanított vásárhelyi évei alatt Németh László, itt készül jelenleg az emlékszobája. A műemlékjellegű épület belső udvarában, ahol nyári hangversenyek rendezésére is lehetőség lesz, fogjuk elhelyezni a szobrot, amint itt a megfelelő környezetet kialakítottuk. A Kivitelező Vállalat azért szállította le előbb (nem „jó egy esztendeje", mint cikkük írja, hanem 79 novemberében), mert nincs lehetősége hosszú raktározásra. Nem bánunk tehát gondatlanul műkincseinkkel, csak a megfelelő környezet kialakítása több időt, megfontolást és anyagi fedezetet igényel.

Holler Lászlóné,
elnökhelyettes
Hódmezővásárhelyi
Városi Tanács VB

TÜCSÖK és BOGÁR

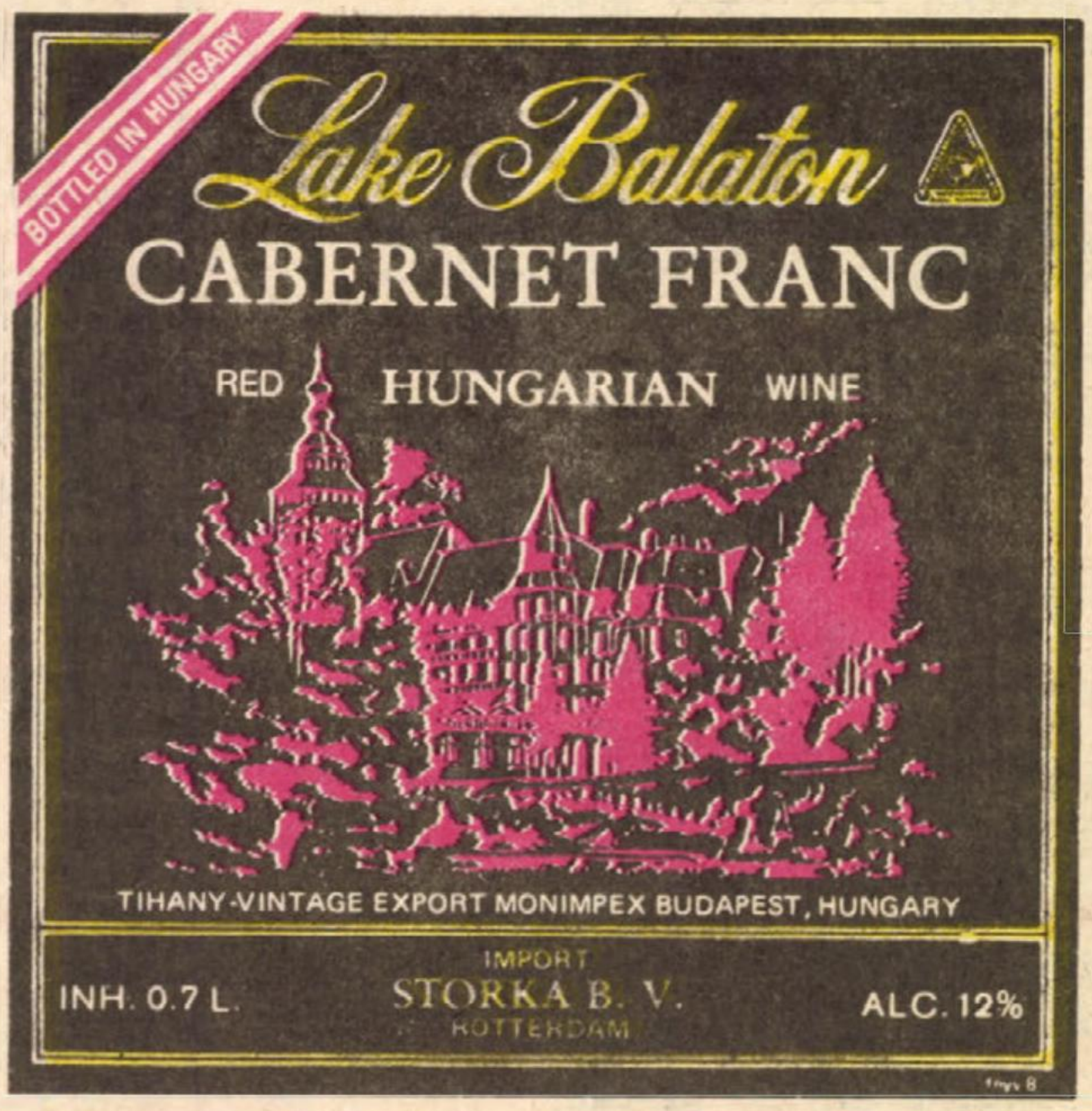

BOTTLED IN HUNGARY
Lake Balaton
CABERNET FRANC
RED HUNGARIAN WINE
TIHANY-VINTAGE EXPORT MONIMPEX BUDAPEST, HUNGARY
INH. 0.7 L.
IMPORT
STORKA B. V.
ROTTERDAM
ALC. 12%

A bor vörös tihanyi, a címke lillafüredi. Persze — Rotterdamban teljesen mindegy!
(Beküldte Borsos Károly)

Az elmúlt esztendő augusztusára elkészült az aluljáró, s most a KÉV Metró dolgozói a Pece medrében dolgoznak, felkeltik a majd másfél méter átmérőjű Rocla csöveket, ezen vezetik majdan el az esővizet, a

Nehogy ellustuljanak. Mert másutt lefektetni szokták őket.
(A Déli Hírlapban vette észre Zimányi Árpád, miskolci olvasónk)

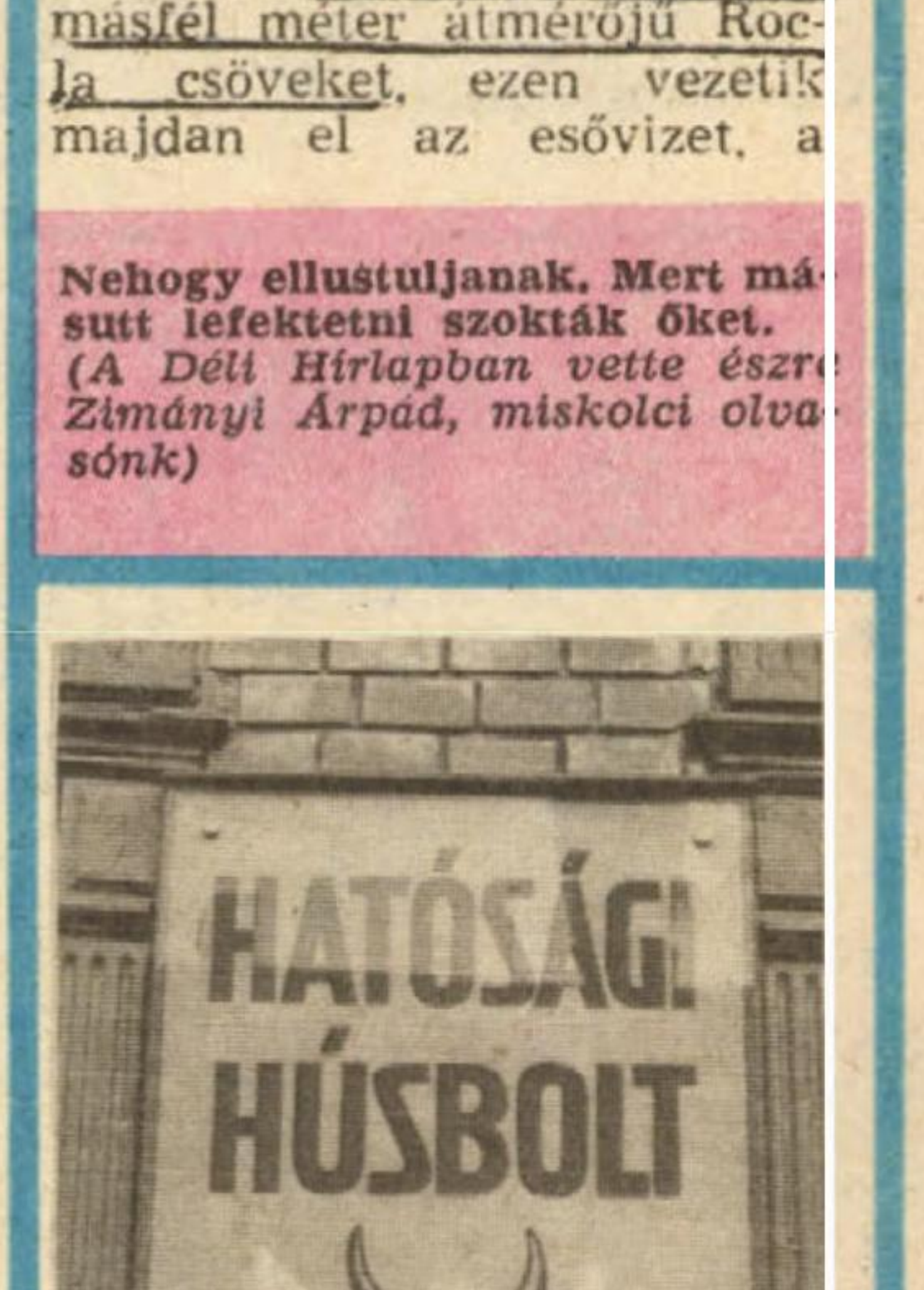

Jó, jó, de miért fi?
(Sopronban fotózta Kaczur Pál ceglédi olvasónk)

összeroppant az újonc, két gyors gólt kapott, sőt a találkozó előtt öt (!) másodperccel az egyenlítést is kiharcolták a ceglédiek.

Gyors csapat ez a ceglédi!
(A Hajdú-bihari Naplóból nyírta Paál János, debreceni olvasónk)

szen nem is volt olyan régen, amikor a *zalalövői általános iskolában* az áfész basáskodása mellett létre jött az első társulás. A példát hamarosan követték *Nagy-*

Csak nehogy a sok basa között elvesszen a gyerek!
(A Magyar Hírlapból ollózta Szemkői István)

KÁBELJAVÍTÁS

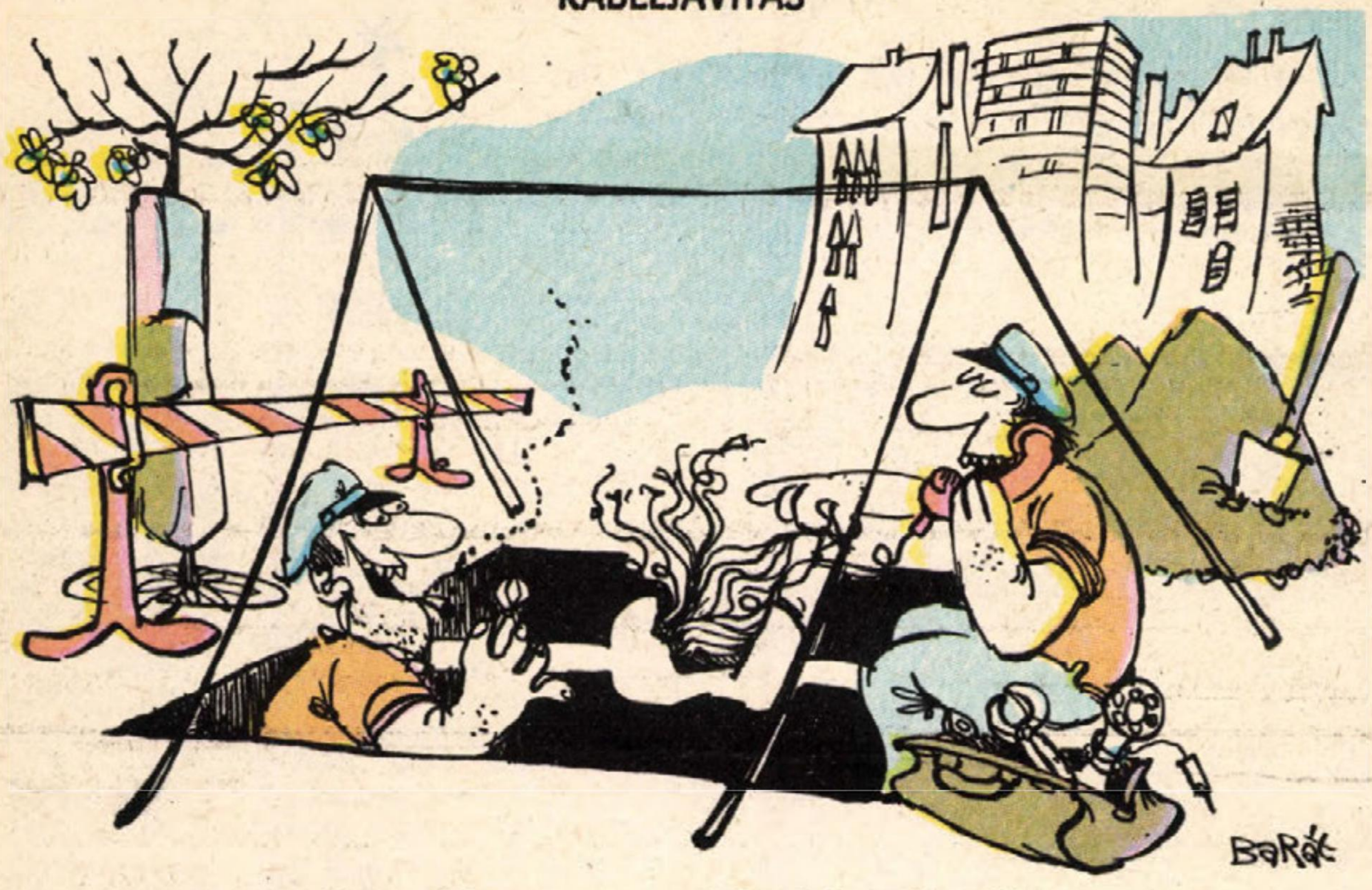

– Igen, kérem, itt a telefondoktor beszél...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Én nem értem önt — mondja az adóellenőr a kisiparosnak. — Ön háromezer forint jövedelmet vall be, közben nagy lakása és autója van.

— Na látja — mondja az iparos —, ezt csinálja utánam háromezer forintból.

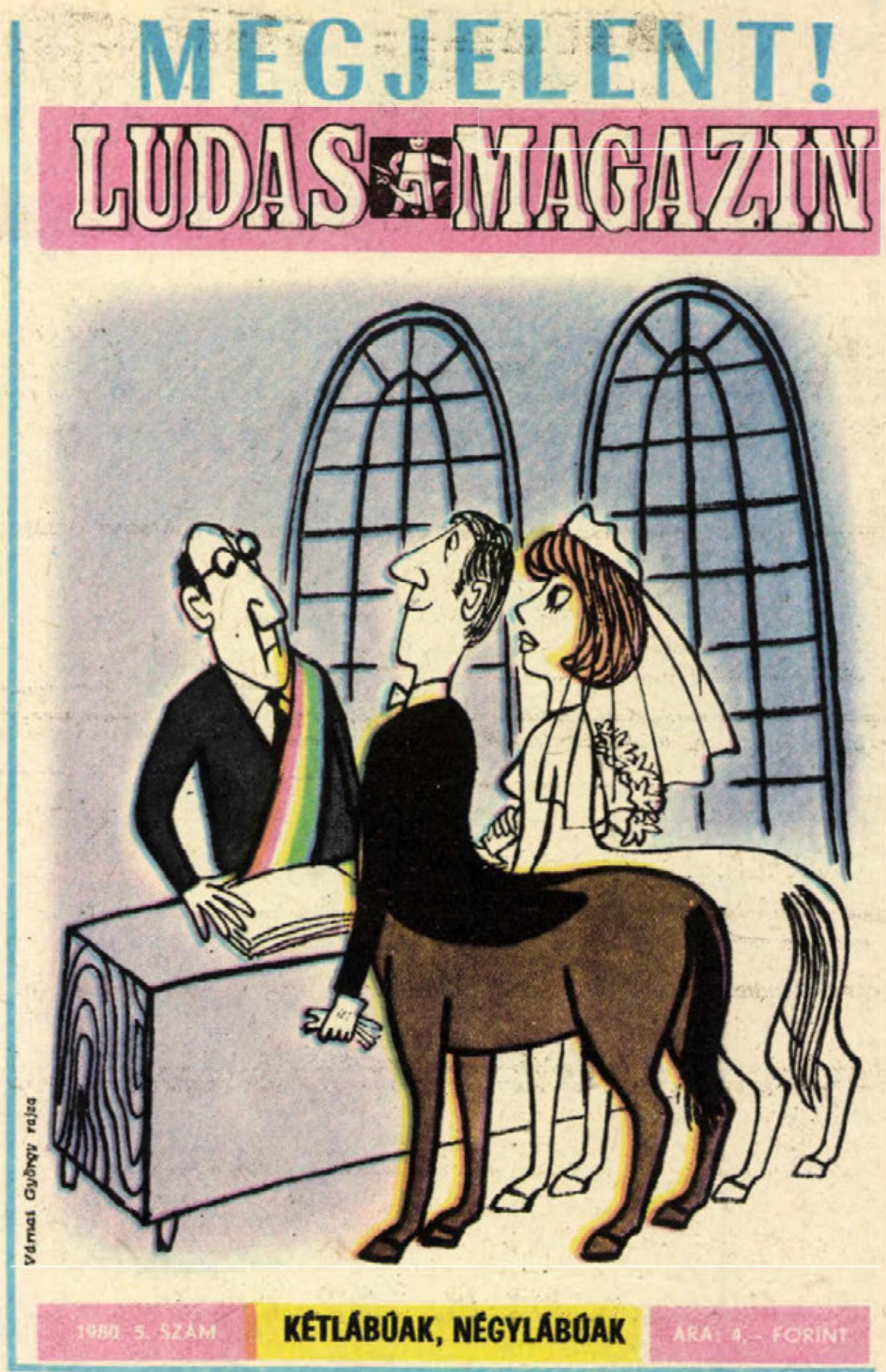
MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

Vámai György rajza

1980. 5. SZÁM

KÉTLÁBÚAK, NÉGYLÁBÚAK

ÁRA: 4,– FORINT

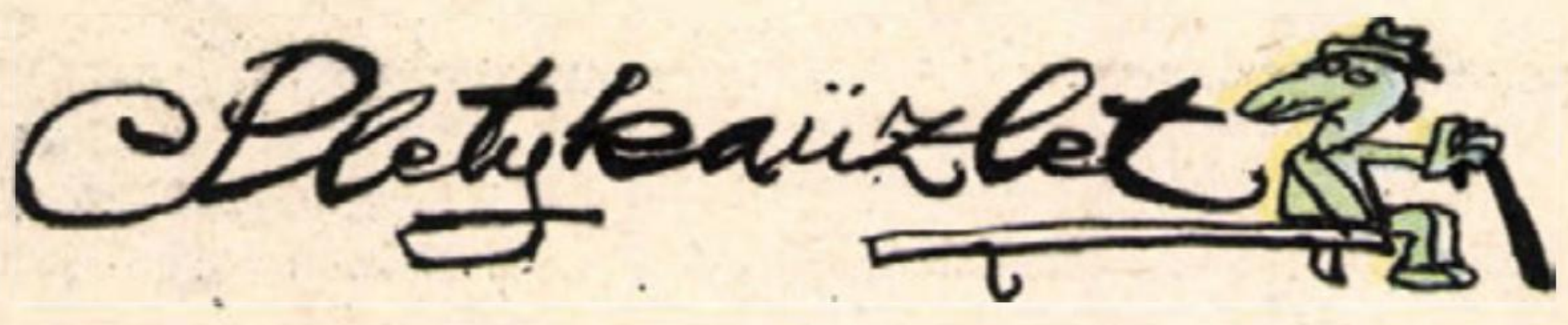

Pletykaüzlet

A napokban ismét találkoztam régi ismerősömmel, Nahriht bácsival. Megszokott padján üldögélt a Rekettye téren. Népes hallgatóság vette körül, s Nahriht bácsi nem csigázta az érdeklődők idegeit. Egy sajtószóvivő magabiztosságával beszélt.

— Uraim, elsejétől többe kerül a görbebögre, s valószínűleg a műüszög is. Rendezik a kilós csomagolású blikkfangli árát is. Jól sejtik, nem lefelé...

Nahriht bácsi befejezte mondókáját. A hallgatósága hamarosan szállingózni kezdett. Nemsokára egyedül maradt. Kihasználtam az alkalmat, mellé telepedtem. Reménykedve faggatni kezdtem, hátha akad még valami kellemes hír tarsolyában. De ő hajthatatlanul ingatta fejét. Hirtelen megelégelte unszolásomat, beszélni kezdett.

— Nézd, fiam, ismerlek a napidíj megállapítása óta, neked elmondhatom. Amíg dolgoztam, nyugodtan pletykálgathattam mindenről, de a mai, bonyolult gazdasági helyzetben... Ki kell egészítenem szerény nyugdíjamat. Az ötletet az adta, hogy rájöttem, az emberek rögvest fölvásárolnak mindent, aminek áremelését hírül veszik. Lehet az bármi, csak kenyér ne, az ugyebár nem áll el...

— S hogy lesz ebből üzlet?

— Ezen fölbuzdulva megkerestem néhány vállalatot, amely olyan termékeket gyárt, ami a kutyának sem kell. Könnyen találtam ilyen cégeket. Elég fölütni a telefonkönyvet... Kapva kaptak ajánlatomon. Legutóbb a Görbebögre Művekkel kötöttem szerződést. Elterjesztem, hogy emelik a görbebögre árát. Erre a közönség megrohamozza a boltokat, s még a sárgabögréket is fölvásárolja. Így a Művek ismét gyárthat egy sorozatot eladhatatlan termékeiből. A Műüszög Tröszt is hatalmas elfekvő készletekkel rendelkezik. A Blikkfangligyár pedig most akarta kohóba küldeni áruit, de hála Nahriht bácsinak, újra föllendülhet a magyar blikkfangligyártás. A sikert látva, lehet, hogy kiterjesztem más területekre is szolgáltatásaimat. Ostromol ajánlatával a Fapegazus Kiadó. Ha elhíreszteltném, hogy néhány kiadványukat zúzdába viszik, az olvasók nyomban szétkapkodnák könyveiket. De a Fapegazus termékeivel csak a jövő hónapban tudok foglalkozni...

Dézsy Zoltán

ÖSZTÖNZÉS

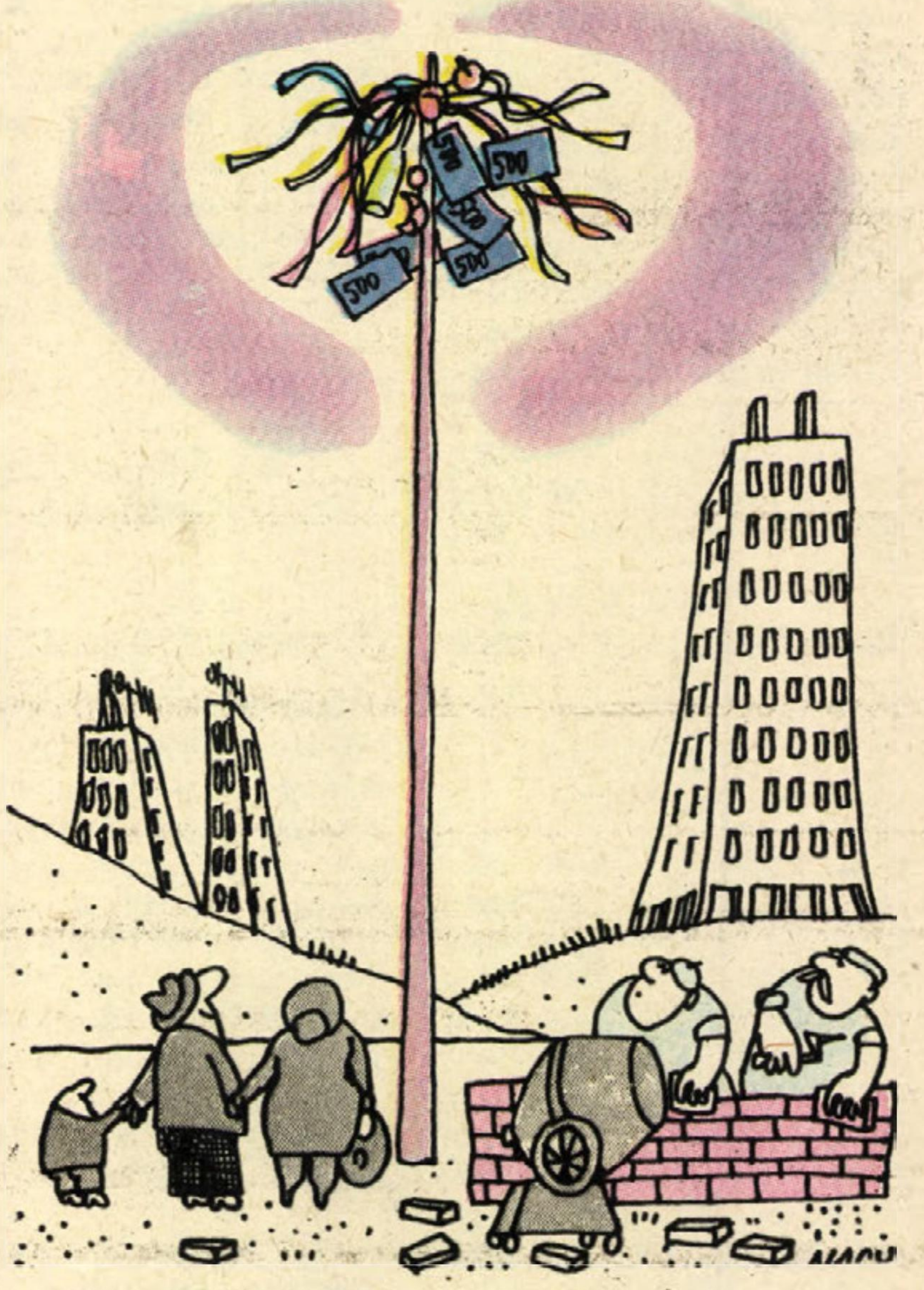

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A kis Peti bemegy a cipőüzletbe és cipőfűzőt kér.

— Milyet kérsz, fiam? kérdezi az eladónő.

— Egy jobblábast és egy ballábast.

VADÁSZSZEZON

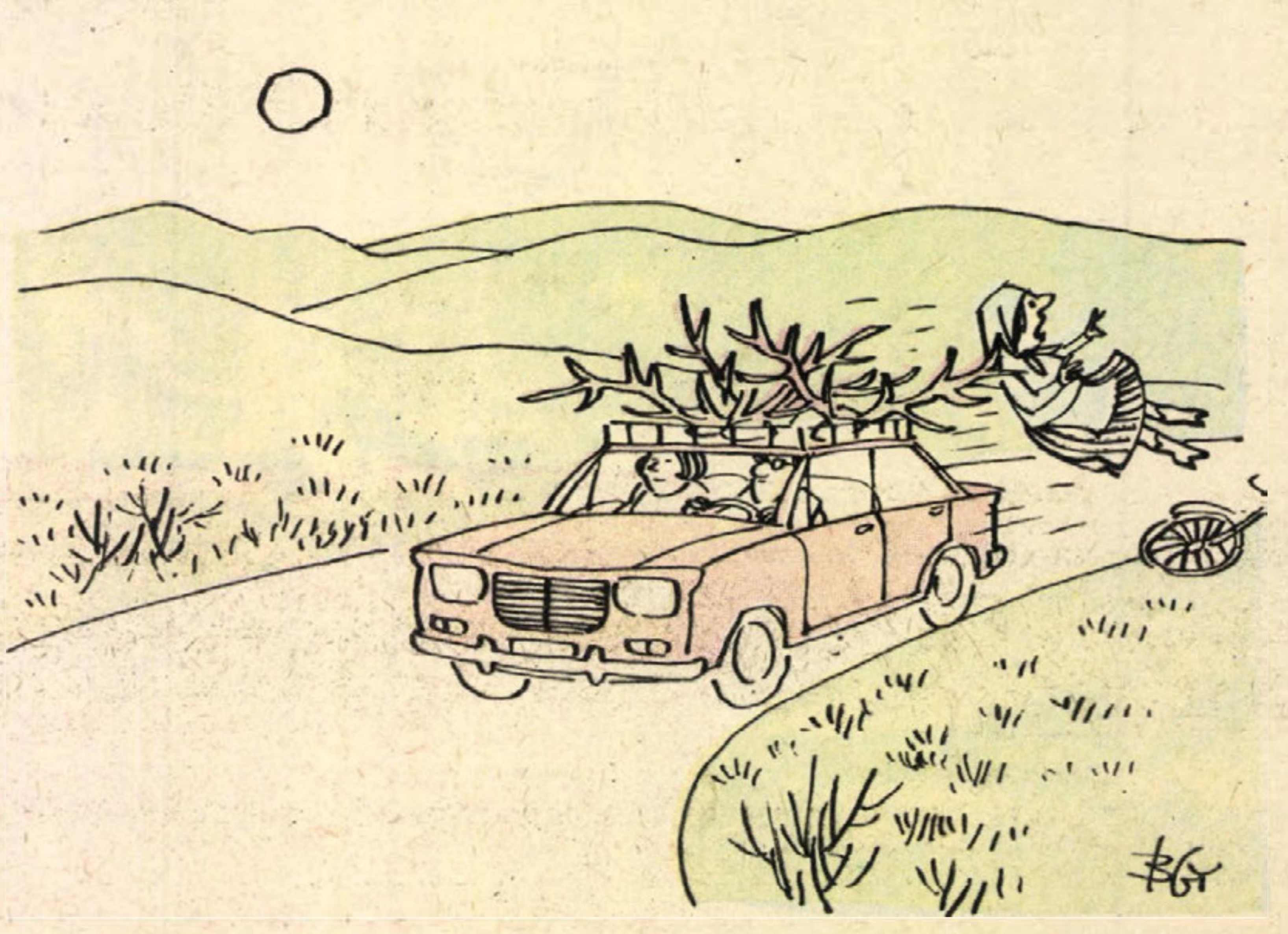

● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ●

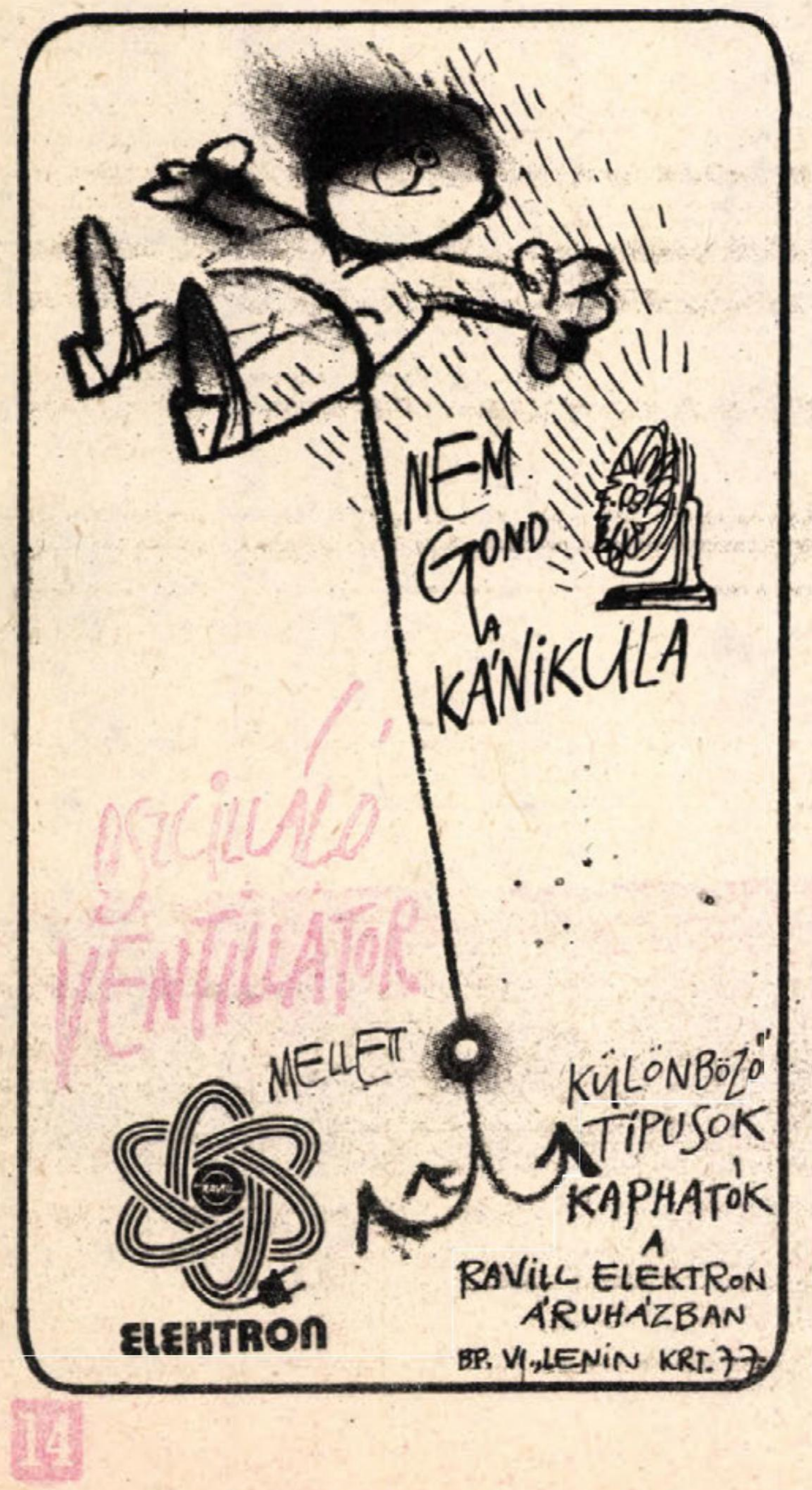
NEM GOND A KÁNIKULA

OSZCILLÁLÓ VENTILLÁTOR MELLETT

KÜLÖNBÖZŐ TÍPUSOK KAPHATÓK A RAVILL ELEKTRON ÁRUHÁZBAN

BP. VI., LENIN KRT. 77.

ELEKTRON

NEMZETKÖZI UICL AGÁRKIÁLLÍTÁS

MÁJUS 10-ÉN
VIDÁM VÁSÁR
ÉS MAJÁLIS
EGÉSZNAPOS
NEMZETKÖZI
PROGRAMMAL
MÁJUS 11-ÉN
A VÁCI
KYNOLÓGIAI
SPORTTELEPEN

IMPORT HUMOR

SZÉLKAKAS

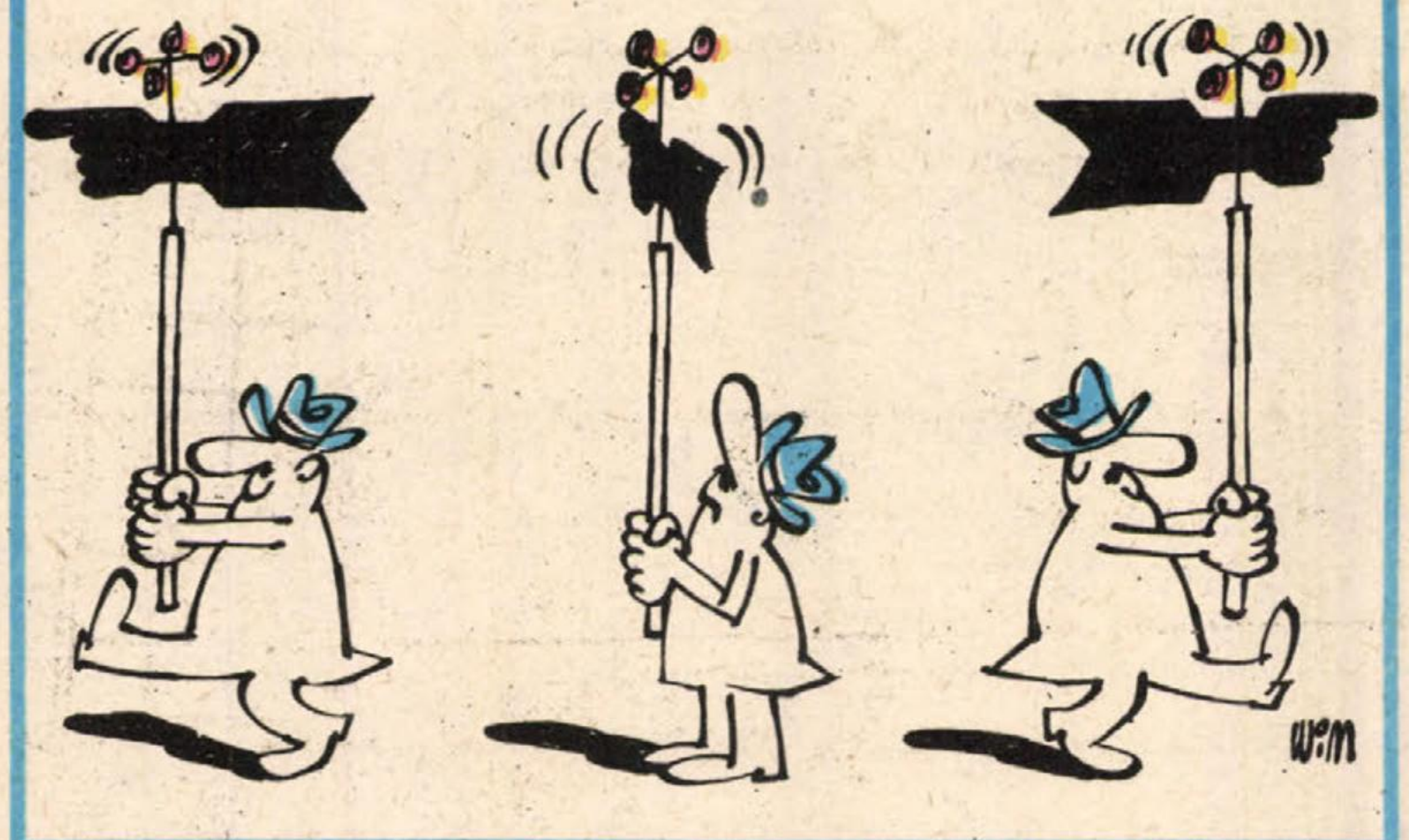

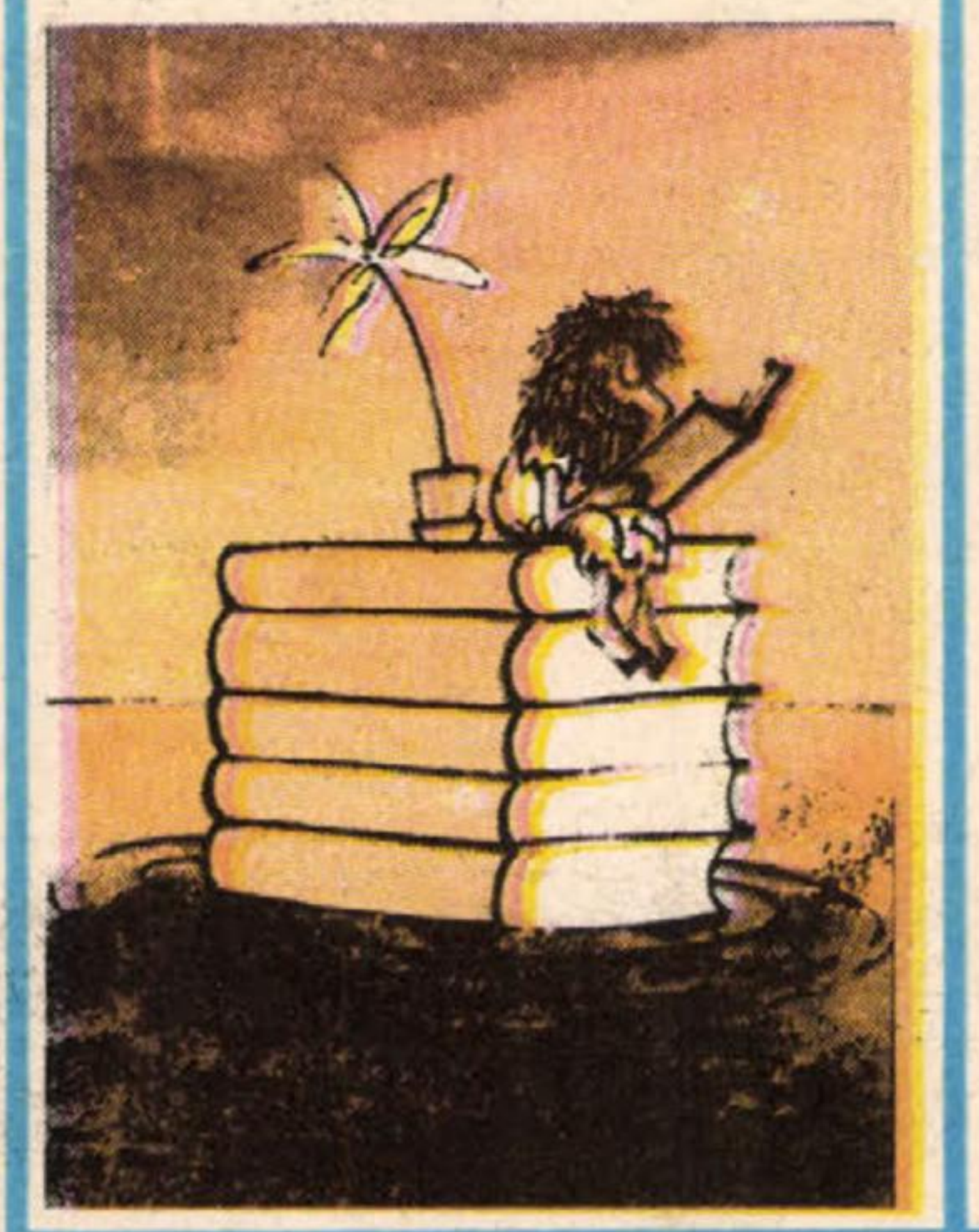

LOVAGIAS ÜGY

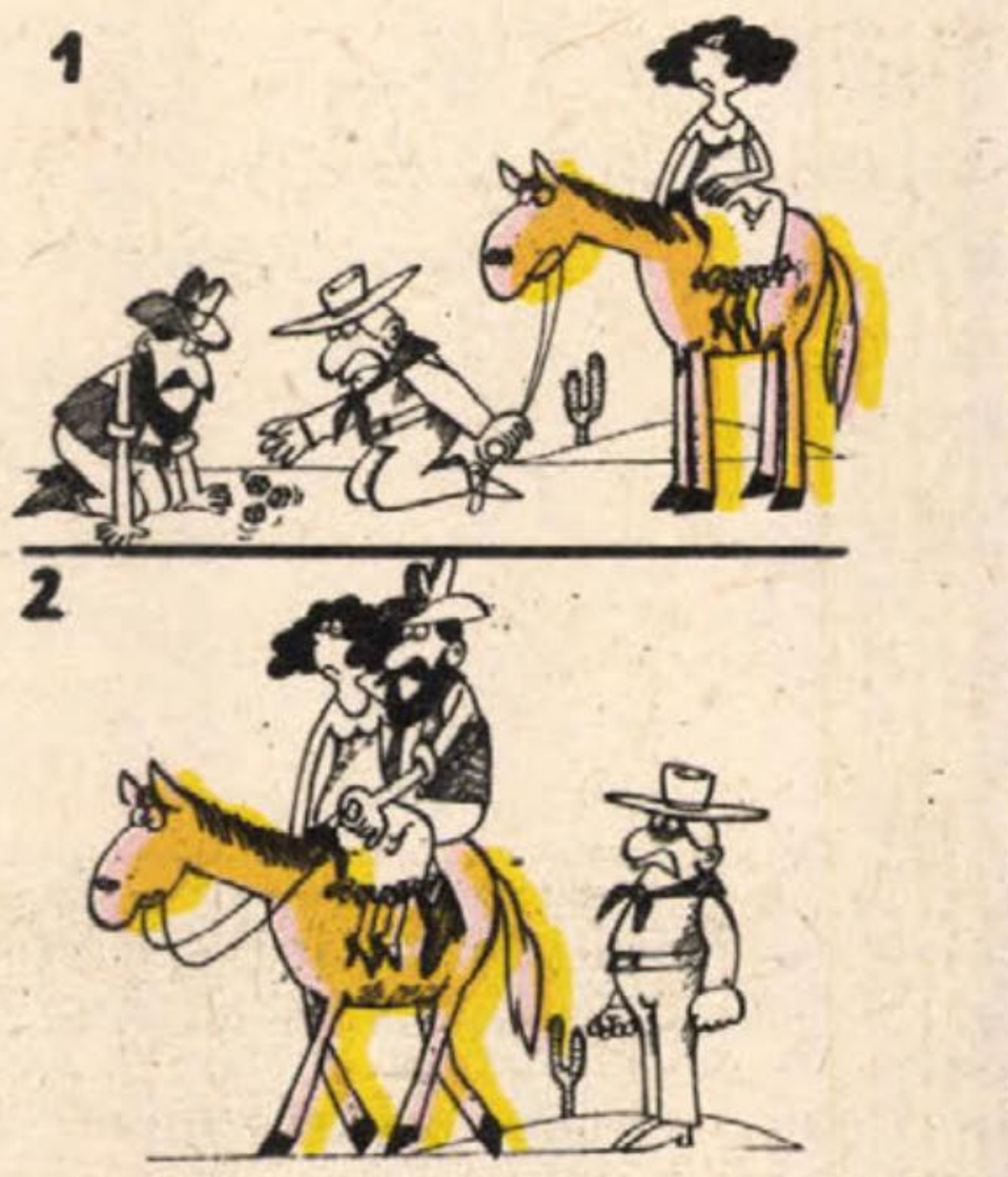

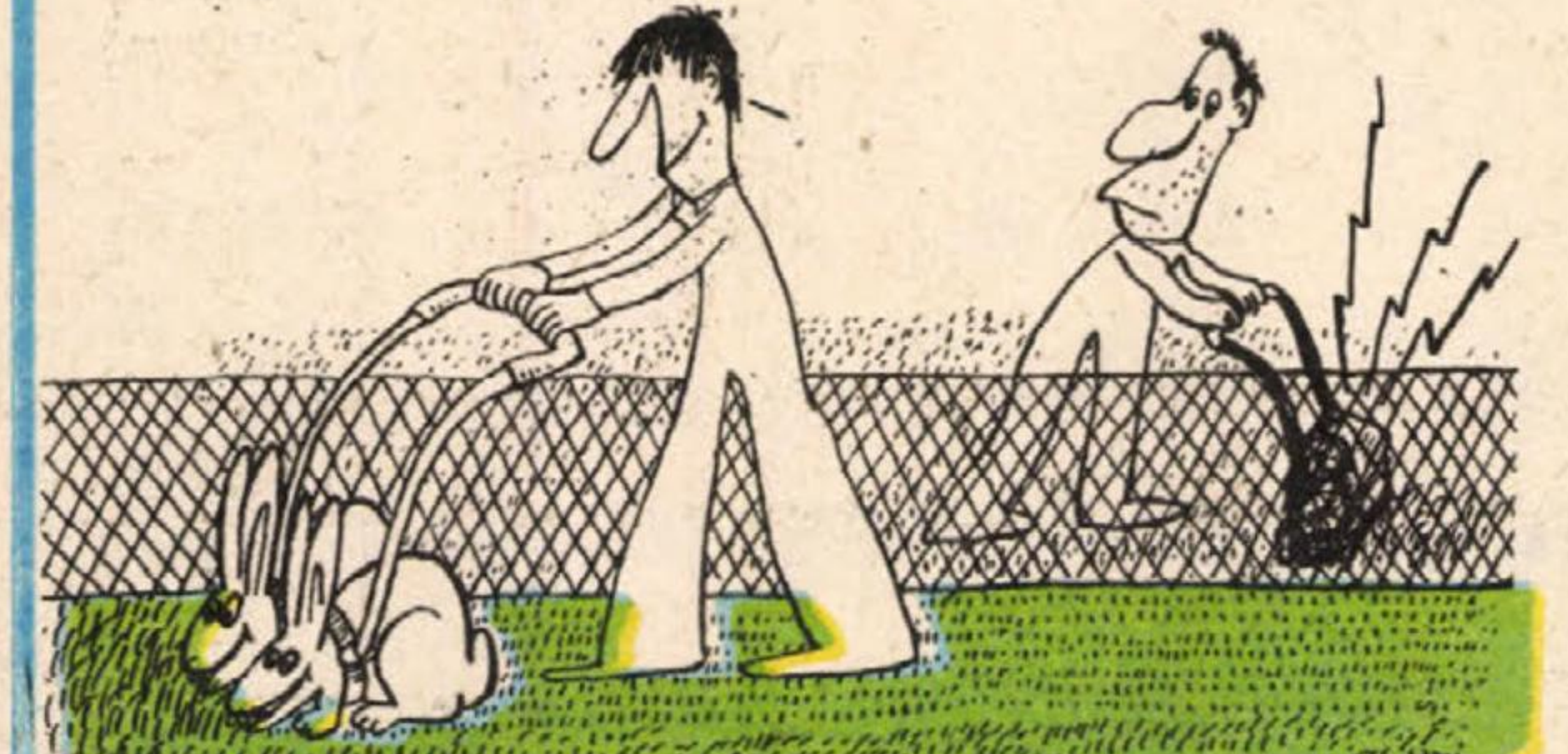

FŰ-
NYÍRÁS

MAI
JANCSI ÉS
JULISKA

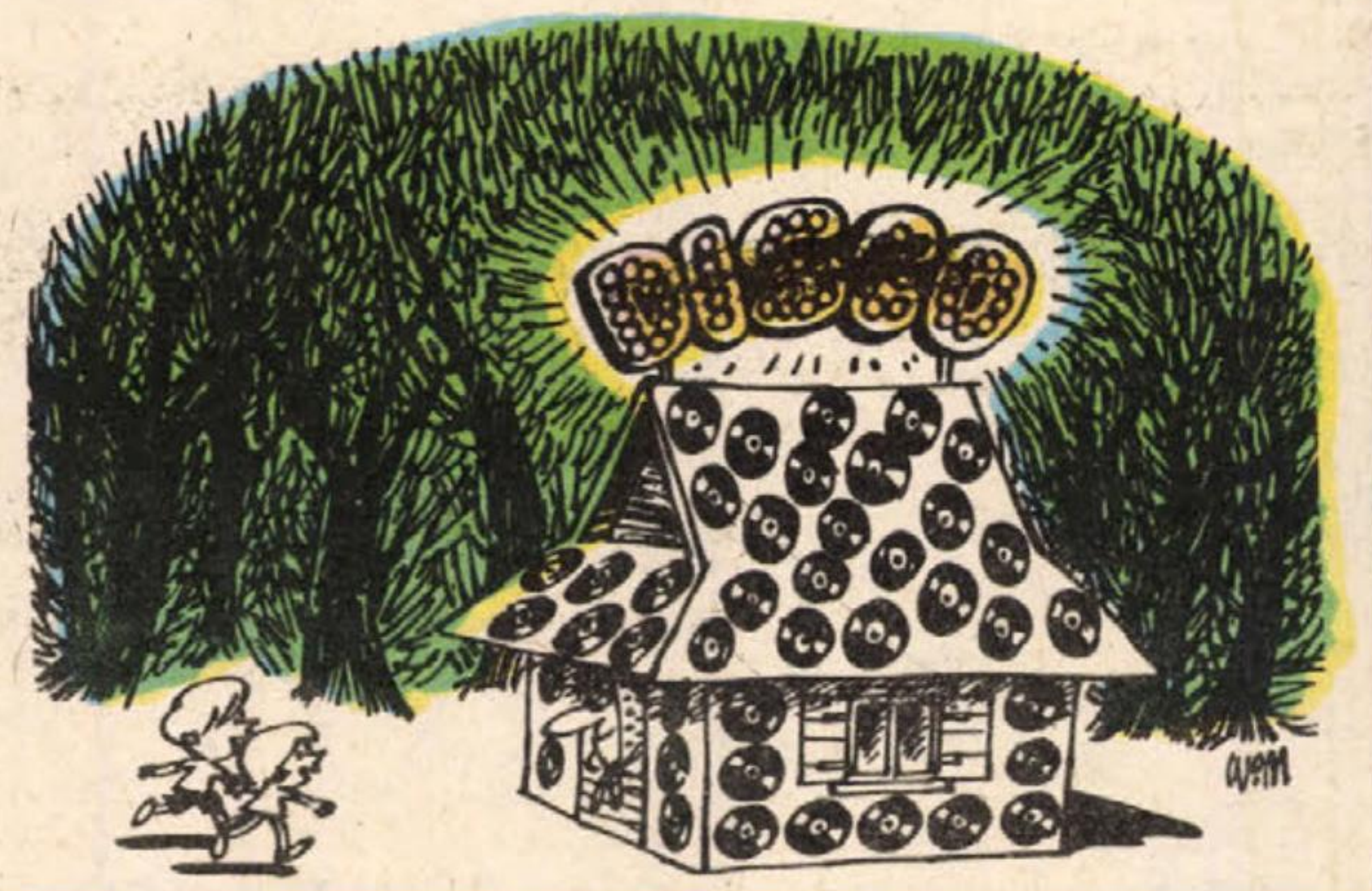

VAN BENNE VALAMI...

Rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 18. soraiban egy aforizma található, mely némi vigaszt nyújthat azoknak, akik aggódva néznek körül a világban. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 12-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

11. Kedvtelésből tartott háziállat
12. Az égboltozat egyik csillagképe
13. Kijelölt helyen szolgálatot teljesítő rendőr
16. Ízlés — ismert idegen szóval
18. Névelő
19. Z. S. L.
20. Tiltószó
21. Megfeszíti a nyíl húrját
22. Nemesgáz, fontos vegyi elem
24. Lármás felfordulás, ramazuri
26. „Már a könyökén jön ki"
27. Folyó az olasz—jugoszláv határon (az I. világháborúból emlékezetes)
28. Női név
30. Közönséges, alpári
32. A kutya-szépségversenyeket rendező nemzetközi szervezet
35. Maró folyadék
36. Juttatni, átnyújtani
37. Madár
38. A csodálkozás indulatszava
39. Részvénytársaság
41. Kanadai tartomány (világhírű búzatermő)
43. A sebész teszi
46. Kórházi alkalmazott
47. Jómagam
48. Olasz névelő
49. Európai nép
50. Szarvasmarhaféle állat
51. K. G. E.
52. A vízsz. 50 eleje és vége
53. A Volga legnagyobb mellékfolyója
55. Levélnek, paprikának van
57. Aki a fellegekben jár
60. Rendőr
62. . . szakáll
63. Női név
65. Jármű

FÜGGŐLEGES

1. Az egyik nem
2. Autóvezető művelete
3. Aki bátor
4. Zöldes színű ürmöspálinka
5. Hasznavehetetlen holmi
6. A függ. 45 szinonimája
7. Piperkőc divatmajom régebben használt szóval
8. A függ. 23 kezdete
9. Világszervezet betűjele
10. A hajó, melynek katasztrófája máig is emlékezetes
14. Női név
15. Egy kicsit helyet változtat
17. Egy végtag része
20. Török szultán (a mohácsi győző)
23. A világ egyik leggazdagabb művészeti gyűjteménye Párizsban
25. V-vel az elején: vidám
29. Csak a sarkán volt sebezhető
31. Mint a 47 vízsz.
33. Közlekedési eszköz
34. Zeusz egyik szerelme
37. A függ. 9 — angolul
40. Könnyű, nyári viselet
42. Az anyus férje
42a. Egykori török katonai rang
44. Nem magyar Pál
45. Veszélyezteti a töltést
50. Semmirekellő hitvány fráter
51. Magasrangú angyal
54. Lágy hangsor
56. Győr német neve
58. Micsodát?
59. A Duna mellékfolyója Romániában
60. Lárma
61. Minden . . Rómába vezet
64. És — latinul

1 N	2 E	3 M	4 A	V	i	5 L	6 Á	7 G	8 L	9 E	T	10 T	R	O
11 Ö	L	E	B	■	■	12 O	R	I	O	N	■	I	■	S
■	13 Ö	R	S	14 Z	15 E	M	■	16 G	U	S	Z	T	17 U	S
18 A	Z	■	19 Z	S	L	■	20 S	E	■	Z	■	21 A	J	Z
22 H	E	23 L	I	U	M	■	24 Z	R	25 I	■	26 U	N	J	A
27 I	S	O	N	Z	O	■	28 O	L	G	29 A	■	I	■	B
R	■	30 U	T	S	Z	31 É	L	I	■	32 C	33 A	C	34 I	B
35 S	A	V	■	36 A	D	N	I	■	37 U	H	U	■	38 O	H
Z	■	39 R	40 T	■	U	■	41 M	42 A	N	I	T	O	42a B	A
43 O	44 P	E	R	45 Á	L	■	46 Á	P	O	L	Ó	■	47 É	N
48 L	A	■	49 I	R	■	50 G	N	U	■	L	■	51 K	G	E
52 G	U	■	53 K	A	54 M	A	■	S	■	55 E	56 R	E	■	M
57 Á	L	58 M	O	D	O	Z	59 O	■	60 Z	S	A	R	61 U	■
L	■	I	■	62 Á	L	■	63 L	64 E	A	■	65 A	U	T	O
T	A	T	Á	S	L	E	T	T	V	O	B	B	■	■

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-19 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

NYUGTALAN ANYA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Már minden barátnőd régen elvált, te pedig még férjhez sem mentél.

200—200 forintot nyert:

Vass József, Mezőfalva, Árpád u. 23. 2422

Pál Edit, Bp., Toronyház u. 8. 1098

Kellemesi Pál, Pp., Virág u. 18. 1045

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

ANYÁK NAPJA

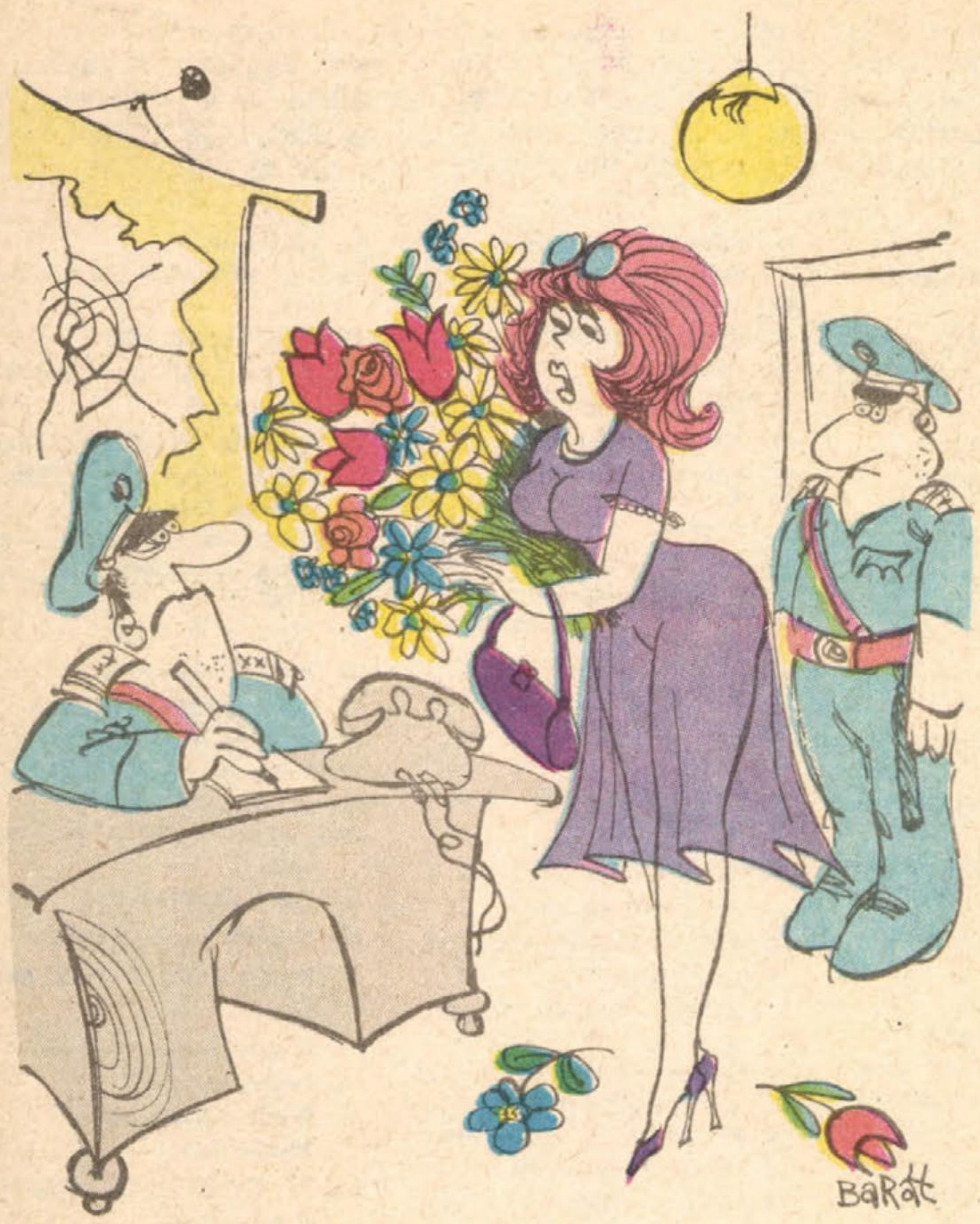

– Képtelen megérteni, hogy én nem zugárus, hanem anya vagyok!

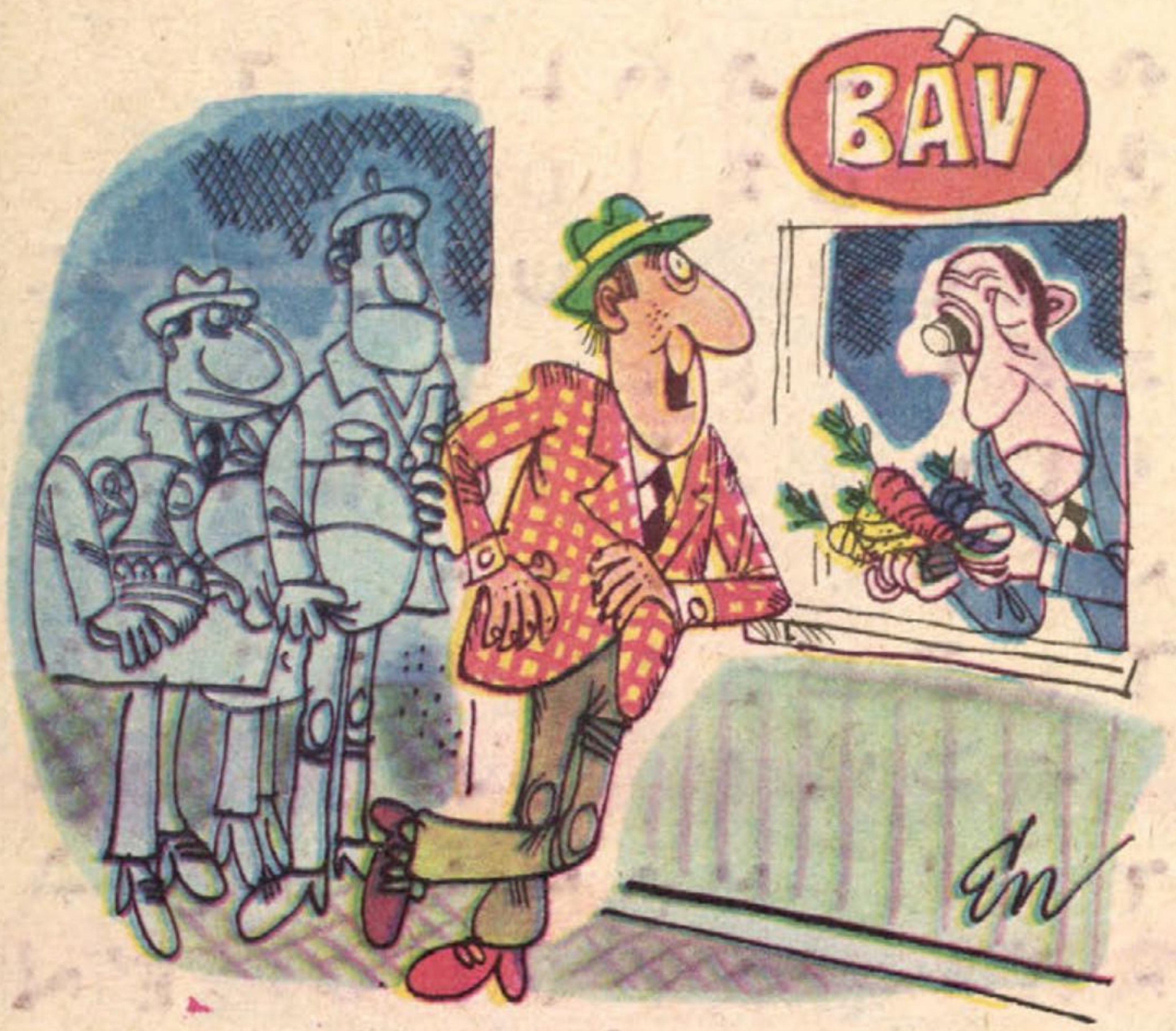

– Van egy félkiló leveszöldségem, mit ad érte?

ÚJ STÁTUSSZIMBÓLUM

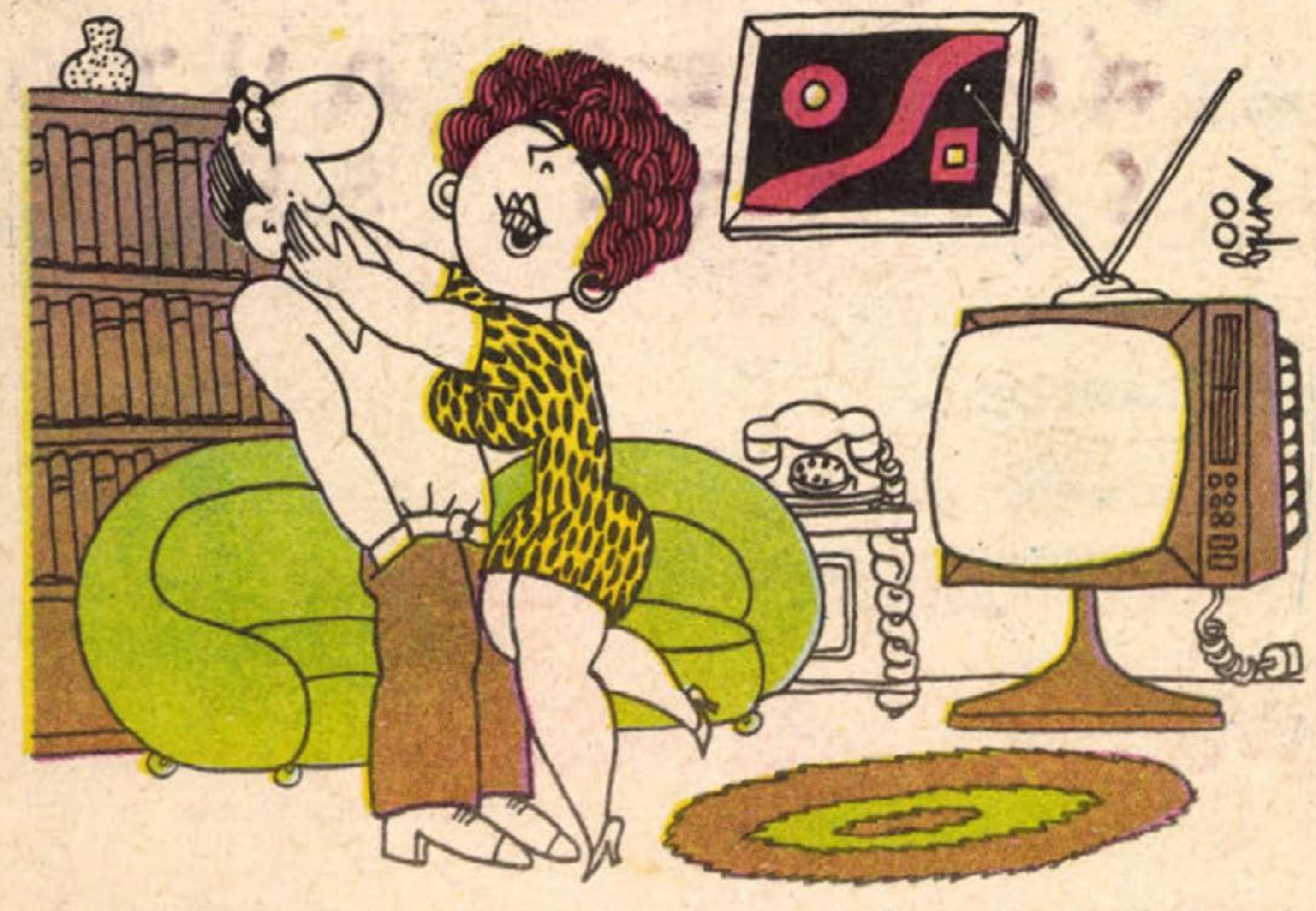

– Olyan nyomógombos telefont szeretnék, amilyen Vitraynak van a tévében...

ÉLETÚT

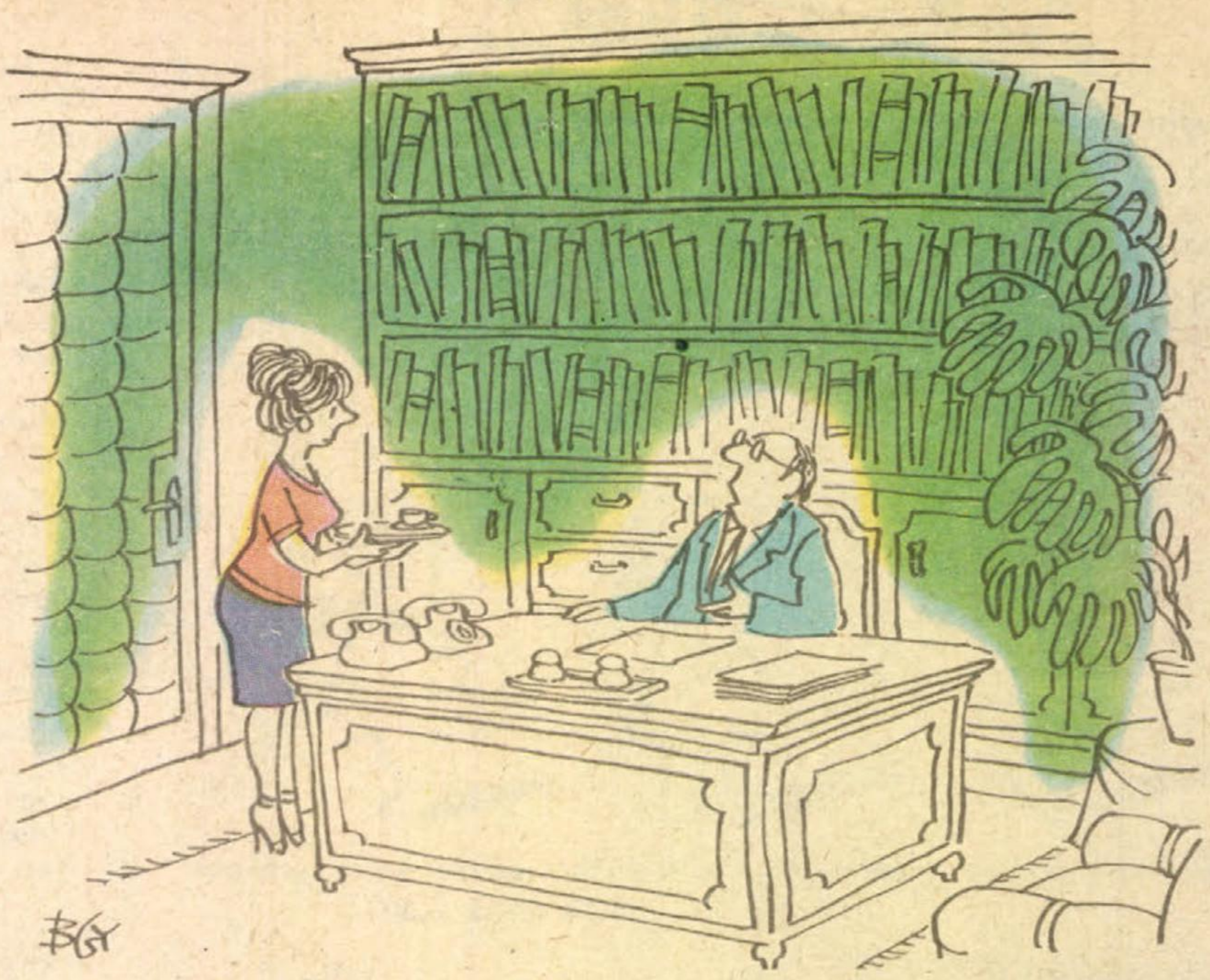

– Először otthagytam a földet a gyárért, aztán a gyárat a hivatalért, most meg nyúz az asszony, hogy vegyünk egy tanyát.

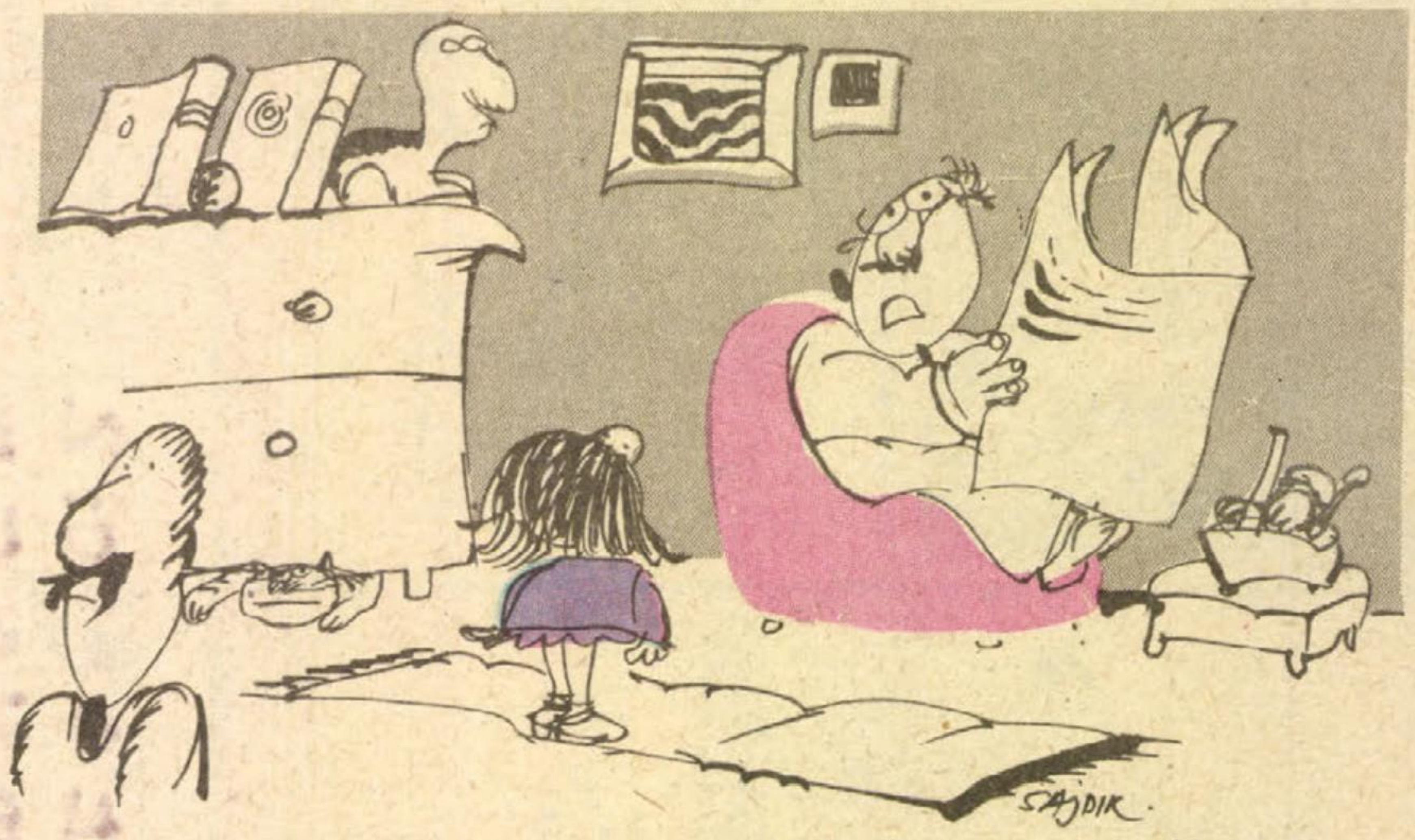

– Tudod, hogy csütörtökön tartunk családi fórumot, majd akkor válaszolok a kérdéseidre.

TERVEZGETÉS A NYÁRRA

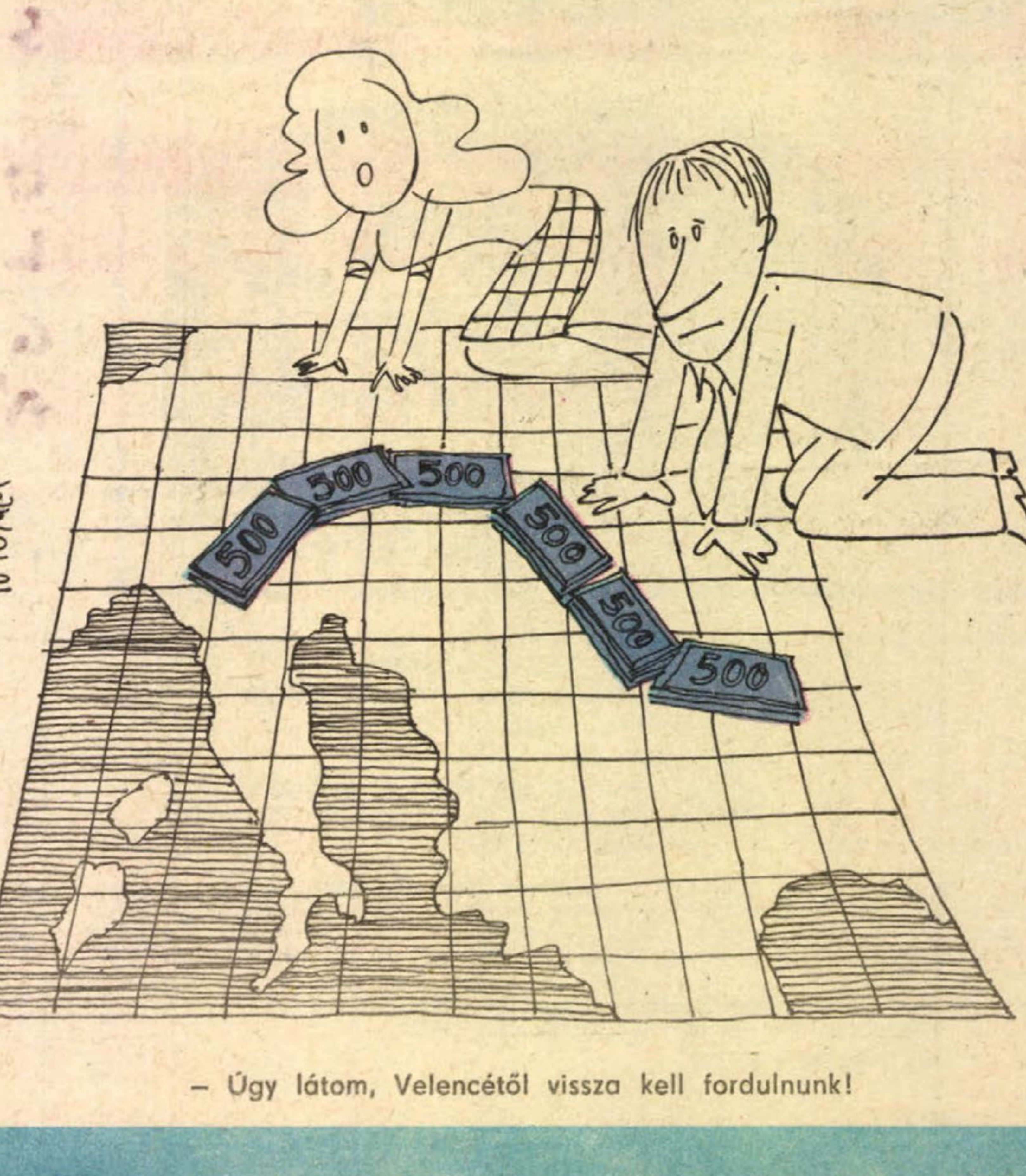
500
500
500
500
500
500
500
TÓTGYULA

– Úgy látom, Velencétől vissza kell fordulnunk!